

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΥΣ,

ΜΕΤΑ

Vol 9 2 e

ΣΧΟΛΙΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ.

ARISTOPHANIS

PLUTUS,

CUM

SCHOLIIS GRÆCIS Selectis,

In Usum STUDIOSÆ JUVENTUTIS.

ETONÆ:

EXCUDERAT T. POTE.

MDCCCXII.

44

Υ Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Πρεσβύτες τις Χρεμύλος πένης ὢν καὶ ἔχων υἱόν, καλανοήσας ὡς οἱ φαῦλοι τὸληνικαῦτα εὖ πράτ-
 τουσιν, οἱ δὲ χρησοὶ ἀτυχῆσιν ἀφικνεῖται εἰς θεῷ χρη-
 σόμενος, πότερον τὸν παῖδα. σωφρόνως ἀναθρέψει, καὶ
 ὅμοιον ἑαυτῷ τῆς τρόπης διδάξειεν, ἣν γὰρ ἕτος χρηστὸς,
 ἢ φαῦλον, ὡς τῶν φαύλων τότε εὐπραγένην. ἐλθὼν ἔν-
 εις τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν αὖ ἤρετο, ἕδεν ἤκεσεν. προ-
 σάττει δὲ αὐτῷ, ὃ τινι πρῶτον ἐξιὼν συντύχη, ἀκολυ-
 θεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

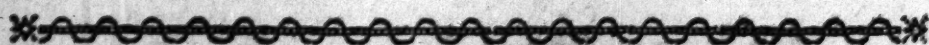
Ἄριστοφάνης Γραμματικῆ ὑπόθεσις δι' Ἰάμβων.

Μαντεύεται δίκαιος ὢν τις καὶ πένης,
 Εἰ μεταβαλὼν, πλέτε τυχεῖν δυνήσεται.
 Ἐχρησεν ὁ θεὸς, συνακολεθεῖν ὥπερ αὖ
 Ἄνδρὶ περιύχῃ. Πλῆτος δ' ὀπλάνειαι τυφλός.
 Γνὴς δ' αὐτὸν, ἤγαγεν οἴκαδ' ἄλλης δημότας
 Καλέσας μελασχεῖν. εἴθ' ὑγιάσαι τὰς κόρας
 Ἐσπευδον. εἰς Ἀσκληπιῶ δ' ἀπῆγον. ἢ δ'
 Ἄφνω πενία διεκώλυσεν.
 Ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτῆς, τῶν κακῶν
 Οὐδεὶς ἐπλέτει. τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τὰγαθά.

Τὰ τῷ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Καρίων οἰκέτης.	Δίκαιος ἀνὴρ.
Χρεμύλος δεσπότης.	Ἄλλος, ἀνὴρ ἀδίκος.
Πλούτος.	Συκοφάντης.
Χορὸς ἀγροίκων.	Γραῦς, ἡ φίλη τῷ μεираκίῳ.
Βλεψίδημος.	Νεανίας.
Πενία.	Ἑρμῆς.
Γυνὴ Χρεμύλου.	Ἱερεὺς Διός.

Personæ Dramatis.

Carion servus.	Justus Vir.
Chremylus dominus.	Alter, Vir injustus.
Plutus.	Sycophanta.
Chorus rusticorum.	Anus, sive amica Juv.
Blepsidemus.	Juvenis.
Paupertas.	Mercurius.
Uxor Chremyli.	Sacerdos Jovis.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΥΣ

Δράμαλος τῷ πρώτῳ, Σκηνὴ ἡ πρώτη.

ΚΑΡΙΩΝ, ΚΡΕΜΤΛΟΣ

Ω Σ ἀργαλίον πρᾶγμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ Θεοί,
Δῦλον γενέσθαι παραφρονεῦλος δισπότης.
Ἦν γὰρ τὰ βέλυσθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ πεκλημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράπουλα τῶν κακῶν.
Τῷ σώμαλος γὰρ ἔκ ἐα τὸν κύριον
Κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξία
Ὅς δισπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτῃ,
Μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι

ΣΧΟΛΙΑ.

5. Τῷ κακῷ] Τῶν ἀφροσύνῃν ὅν ὁ δισπότης ἔχει. ἤγει τῶν πλεονάζειν αὐτοῖς ἀπειθῶσι τοῖς δισπότηται ὀφείλοισι. εἰώθασι δὲ οἱ Ἀθηνοὶ τὰ ἀφροσύνην πλεονάζειν.

8. Τῷ δὲ Λοξία] Τῷ Ἀπόλλωνι. ἦτοι τῷ λοξῷ ἵαν ἀνέμοισι. λοξὰ γὰρ μακρύνεται ὁ θεός. ἢ τῷ λοξῷ πορείαν ποιεῖται. ἢ αὐτὸς γὰρ ἐπὶ τῷ ἡλίῳ.

9. Ὅς δισπιωδεῖ] Ἑτραγυμύσας τῇ φράσει ἢ δὲ Πυθίᾳ ἐπὶ τρίποδι καθήμενῃ χρησμεύει.

Β

Ἰατρος

Ἰατρὲς ὦν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφὸς,
Μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψε με τὸν δεσπότην.

Ὅς τις ἀκολουθεῖ καλὸπιν ἀνθρώπου τυφλῆ,
(Τὲν ἀνλῖον δρῶν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.

Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγέμεθα.

15

Οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κα' με προσβιάζεται.)

Καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένη τὸ παράπαν εἰδὲ γρύ.

Ἐγὼ μὲν ἔν ἐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,

Ἦν μὴ φράσης, ὅτι τῷδ' ἀκολουθεῖμέν ποτὲ,

Ὡ δέσποτ' ἀλλὰ σοι παρέξω πρᾶγμαλα.

20

Οὐ γάρ με τυπλήσεις, σέφανον ἔχοντά γε.

ΧΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀφελὼν τὸν σέφανον, ἦν λυπῆς
τί με,

Ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς. ΚΑΡ. Λῆρος' εἰ γὰρ παύσομαι

Πρὶν ἂν φράσης μοι, τίς ποτ' εἰς ἐν ἔτοσί.

Εὖνεις γὰρ ὦν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.

25

ΣΧΟΛΙΑ.

17. Οὐδὲ γρύ] Βραχέ. ἔστι δὲ ὀνυχος ῥυπος. τινὲς δὲ παρὰ τὸν γρυλλισμὸν, τυλίγει, τὴν φωνὴν τῶν χοίρων. ἢ εἶδος μικρῆ νομίμαλος. γρύ γὰρ τὸ μικρὸν καὶ βραχύτατον, ὅθεν καὶ γρύτη, τὰ λεπτὰ σκυῖα. καὶ γρυλοπώλης, ὅπερ ἐκ εἰρήλαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἀλλ' ἀντὶ τούτου, ῥυποπώλης καὶ γρυλάρης.

21. Οὐ γὰρ με τυπλήσεις] Ἔθος τὸν εἰς θεὸν ἀπίστῳ φεφνησθαι, καὶ ἀπένθυον εἶναι. πρὸς τὸ ἔθος εἰ ἀνακομιζόμενοι ἐκ τῆ μαλίστῃ ἐμφανηφόρῃ. ἄλλως. ἢ φεφνησθαι τοῖς εἰς θεὸν ἀπίστοις δόλοισι καὶ ἰλευθέρῳ ἰστοίμῳ ἐδίδωκε, ὅθεν πλειονήμαλος τεκμήριον ἰλευθέρῳ δωρημένη. εἰδὲ μὴν δόλοισι ὁ γυδίζουσα τὰ τῆς τύχης ὑποδίες. τὸ δὲ τυπλήσεις, ἀτλήκον ἐστὶν ἀπὸ τῆ τυπλίστῃ ἀχρήστῃ θίμαλος.

25. Πάνυ σφόδρα] Ὅτι σύνθετος Ἀτλήκῳ παρὰ ἄλληλα τιθέναι τὰ ἰσάδῳ ἡμῶν, δηλῶται δὲ ἐν τῇ ἐξ ἀμφότερων. ὅπως ἔχει καὶ τὰ, τυχὸν ἴσως, ἄλλως. εἰπε ἀμφότερα, καὶ τὸ πάνυ καὶ τὸ σφόδρα, δηλῶν τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀπορίας. τὸ δὲ πυνθάνομαι, τὸ ἰρωτῶ καὶ τὸ ἀκρῶ. ὦν τὸ μὲν πρὸς γενικὴν συνίστασθαι, τὸ δὲ ἀκρῶ, πρὸς ἀπαρίμφοτον, ἢ πρὸς αἰτιατικήν.

ΧΡ. Ἀλλ'

ΧΡ. Ἄλλ' ἔσε κρύψω τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκείων
Πιστότατον ἡγῆμαί σε καὶ κλεπίστεινον.

Ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ἂν αἰήρ,

Κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. ΚΑΡ. Οἶδά τοι.

ΧΡ. Ἐτεροὶ δ' ἐπλέτταν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες, 30
Καὶ συκοφάνηαι, καὶ πονηροί. ΚΑΡ. Πείθομαι

ΧΡ. Ἐπερησόμενος ἔν ὠχόμην ὡς τὸν θεόν.
Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτῆ τῆ ταλαιπώρῃ σχεδὸν
Ἦδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.

Τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὦν μόνος μοι τυγχάνει, 35
Πευσόμενος εἰ χρή μεταβαλόνηα τῆς τρόπης,
Εἶναι πανῆργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδεὲν.

Ὡς τῷ βίῳ τῆτ' αὐτὸ νομίσας ζυμφέρειν.

ΚΑΡ. Τί δὴθ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν σεμμάτων;

ΣΧΟΛΙΑ.

27. Κλεπίστεινον] Τὸ σχῆμα παρ' ὑπόλοιποι. ἀπὸ τῆ ἐπιπύκνωσης, παίζων κυμικῶς ἅμα καὶ χαριεπιδόμενος διὰ τὸ τῆς κυμωδίας μυσταγωγία. ἅμα δὲ καὶ τὸν οἰκίτην ποιεῖ ἀποδοχῆς τι τυγχάνουσα, καὶ χλεύης ἐκ τῆς διαπότι. ἦ γὰρ ἐλπίς, συμφώνως τῷ πρώτῳ ληχθήσισθαι τὸ δεύτερον. ἢ ἀπὸ τῆς κερδαλέου καὶ συνείδου. Ὁμηρος. Κλίπτε νόμ. αἰπὴ τῷ, παραλογίζεσθαι. εἰδόμενοι δὲ καὶ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ κλίπτε τὸν φρόνημον λέγουσι. ἢ μυστηριακῶτατοι. τὰ γὰρ μυστήρια κρυφίως γίνονται.

31. Καὶ συκοφάνηαι] Λοιμῷ γινόμενον ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅτι λάθρα τὰς συνὰς τὰς ἀφαιρεμένας τοῖς θεοῖς ἐκαρπύλλο, μετὰ δὲ ταῦτα εὐθηνίας γινόμενης, κατηγόρῃ τῷ τινος, καὶ ἐκείνῃ συκοφάνται λέγουσιν, ἄλλως. ἀπείρητο Ἀθηναῖοι μὴ ἐξάγειν ἐκείνους ἄλλοσι πῶν σύκα. βυλομένῃ οὖν τινὶ ἐξενεγκεῖν, ἰσάμενοι ἐν ταῖς τῶν πυλῶν ἐξόδοις ἄνδρες πανῆργοι τὸ τῷ ἐξήλεγχον τίχνασμα. ὁ περὶ τὴν ἐξαγωγήν ἰποῖν. ἐκαλύπτο ἐν συκοφάνται, ὡς τὰ σύκα φαινοῖται. ἐπιπράττειν ἢ ἐξ ἐκείνου τέτομα, πρὸς πάντας τῆς πανῆργος.

34. Ἐκτετοξεῦσθαι] Τεταλειώσθαι. ἀπλῶσθαι, ἐκ μίλαφορᾶς τῶν τοξείωντων, ὅταν τὴν φανέρῃαν κινώσωσιν.

39. Ἐλακεν ἐκ τῶν σεμμάτων] Τραγικώτερον ἀπιφάνειο, προσδιασύνει, ὡς φασιν, Εὐριπίδῃ. ὁ δὲ νῦν, τί ἐφθίγγειο ἐκ τῶν σεμμάτων τῆς προφήτιδος. ἐπιφανηφόροι γὰρ ἢ Πυθία. ἢ ἐπὶ οἱ τρίποδες δάφνη ἦσαν ἐσεμμίνοι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΧΡ. Πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί. 40

Ὅτ' αὖ ξυναντήσαιοι πρώτον ἐξιὼν,

Ἐκέλευσε τέτυ μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι.

Πείθειν δ' ἑμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

ΚΑΡ. Καὶ τῷ ξυναλῆς δῆτα πρώτῳ; ΧΡ. Τελωῖ.

ΚΑΡ. Εἴτ' ἔξινίης τὴν ἐπίνοιαν τῷ θεῷ, 45

Φράζουσιν, ὦ σκαιότατέ, σοι σαφίεσθαι,

Ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

ΧΡ. Τῷ τῦτο κρίνεις; ΚΑΡ. Δηλονοσίῃ καὶ τυφλῷ

Γινῶναι δοκεῖ τῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον

Τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. 50

ΧΡ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τιτὶ ῥέπει,

Ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἦν δ' ἡμῖν φράση,

Ὅς τις ποτ' ἐστὶν ἔτοςι, καὶ τῷ χάριν,

Καὶ τῷ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδὶ, 55

Πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ,τι νοεῖ.

ΚΑΡ. Ἄγε δὴ, σὺ πρότερον σαυτὸν ὅς τις εἶ, φράσον,

Ἢ τὰ πρὶ τέτοις δρῶ. ΧΡ. Λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

ΣΧΟΛΙΑ.

40. Πεύσει] Οἱ Ἀθηνοὶ τὰ τῶν παθηλικῶν χρόνῳ δεύτερα πρόσωπα, αἱ δὲ διφθόγῃ γράφουσιν, ὡς καὶ ἰθαῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς εὐρησάμεν. ὅτος γὰρ, εἰπὲρ τις, τῇ ἀττικῇ διαλέκτῳ χρῆται, ἢ δὲ κοινῇ διάλεκτῳ μόνον, τὸ βέλει, καὶ ὄφει καὶ οἶμι, τῇ ἀττικῇ ὑπομένη συνθεῖα αἱ δὲ διφθόγῃ τὰ τρία ταῦτα ἐκφέρει.

42. Μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι] Τὸ μεθίεμι ἐνεργητικῶς πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσειν, ὡς Σουίσσιος. μεθῆμι τὸ πηδάλιον ἐν τῷ χειρῶν. παθητικῶς δὲ πρὸς γενικήν ὡς ἰθαῦθα.

51. ῥέπει] Φέρεται, ἀπεβλήπει, ἐν μεταφορᾷ τῷ ζυγῷ.

57. Ἢ τὰ πρὶ τέτοις] Τὰ ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ. καὶ γὰρ ἡ πῦσις ἀνὰ ἀπειλητικῇ. λίγυι δὲ, βέλτιον σοι ἐστὶν ἐξιπτεῖν λόγῳ πεισθέντα ἢ βιασθέντα. ἢ ὡς μὴ λίγοιτός σου, βέλτιον τι διαπραξέσθαι. ἄλλως.

Ἢ τὰ πρὶ τέτοις] Ἦσαν τὰ ἀκόλουθα τοῖς μὴ ἐβλήσαν ἰαυτὸς ἐκφαίνου, τὰ δὲ ἐστὶ ἀλλάγαι καὶ τραύματι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ΣΚΗΝΗ
ΠΕΤΤΕΡΑ.

ΠΛΟΥΤΟΣ, ΚΑΡΙΩΝ, ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. ΚΑΡ. Μανθάνεις,
Ὅς φησιν εἶναι; ΧΡ. Σοὶ λέγει τῆτ', ἔκ' ἐμοι.

Σκαιῶς γὰρ αὐτῷ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει. 60

Ἄλλ' εἴτι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,

Ἐμοὶ φράσον. ΠΑ. Κλαίειν ἔγω γέ σοι λέγω.

ΚΑΡ. Δέχου τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν ὄρνιν τῷ Θεῷ.

ΧΡ. Οὗτοι, μὰ τὴν Δήμητρα, χαίρήσεις ἔτι.

Εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπὸ σ' ὁλῶ κακὸν κακῶς. 65

ΠΑ. ὦ τῶν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμῷ. Χρ. Πώ-
μαλα.

ΣΧΟΛΙΑ.

63. Δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν.] Τὴν μαθεῖαι τῷ Ἀπέλλωνος ἔρην λέ-
γει· ἐπειδήπερ οἱ παλαιοὶ, ὃ μόνον διὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ δι' ὀρέων ἐ-
μαρτύροιο, καὶ ὅτι οἱ παλαιοὶ πᾶν τὸ ἐπὶ σημείῳ καὶ τιμηρίῳ τιπὶ παρα-
λαμβανόμενοι, ὄρνιν ἐκάλουν, ἀπὸ μίλαφορᾶς. καὶ τὸ μάντιυμα καὶ τὸ σύμβου-
λοι.

64. Μὰ τὴν Δήμητρα] Εἰκότως ταύτην εἰς ὄρκον λαμβάνει ὡς γεωργός. ἡ
γὰρ Δημήτηρ τῆς γῆς ἑφορός.

66. ὦ τῶν] ὦ ἱταῖρι. ὅτι ὁ πρὸς ἵνα μόνον τὸ ὦ τῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς
δύο. καὶ Κρατῖνος, ἄρα γι, ὦ τῶν ἐθελήσῃ. ἄλλως, ὦ τῶν. ὦ φίλοι, πλε-
θυλικῶς νοήσον. ἡ ἀπὸ τῷ ὦ φίλοι. ἢ ἡ τὸ μὲν ὦ τῶν, πρὸς μόνον τὸν Χρεμύ-
λον. ὅτος γὰρ αὐτῷ ἠπειλεῖ. τὸ δὲ ἀπαλλάχθητον, πρὸς ἀμφότερους, ἐπειδὴ
καὶ ἀμφὺ τέτω ἠνώχλην. ὁ καὶ κρεῖττον. εἰώθαμεν γὰρ ἐν τῇ κοινῇ συνθείᾳ
ἔσθαι ὅτι τὰς λόγους ὕψι ποιεῖσθαι.

Πώμαλα] Οὐδαμῶς. ἔστι δὲ Ἀθηκόν. ἔστι γὰρ ἐπὶ ἴσημα ἀρτήσις.

ΚΑΡ.

ΚΑΡ. Καὶ μὴν ὃ λέγω, βέλυσόν ἐς, δισπόλα.
 Ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιςα τέλονί.
 Ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, καλαλιπὼν
 Ἀπειμ', ἵν' ἐκείθεν ἐκτραχηλίσθῃ πεισών. 70

ΧΡ. Ἀλλ' αἶρε ταχέως. ΠΛ. Μηδαμῶς. ΚΑΡ.
 Οὐκὲν ἐρεῖς;

ΠΛ. Ἀλλ' ἦν πύθησθέ μ' ὅς τις εἴμ', εὖ οἶδ' ὅτι
 Κακόν τι μ' ἐργάσεσθε, κῆκ ἀφήσέτε.

ΧΡ. Νῆ τὸς θεὸς ἡμεῖς γ', εἰὰν βέλη γε σύ.

ΠΛ. Μέθεσθε νῦν με πρῶτον. ΧΡ. Ἦνὶ μεθίεμεν. 75

ΠΛ. Ἀκύνειον δὴ. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικ', ἐμὲ
 Λέγειν, ἂ κρύπτειν ἢ παρσκευασμένος.

Ἐγὼ γάρ εἰμι Πλῆτος. ΧΡ. ὦ μιαρῶτα
 Ἀνδρῶν ἀπάντων· εἴτ' ἐσίγας Πλῆτος ἂν;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

67. Καὶ μὴν ὃ λέγω] Τινὲς ἐν πρόσωπον αὐτὸ εἶναι λέγουσι τῷ δούλῳ,
 ἀπὸ τῷ πύμαλα, ἴως τῷ ἐκτραχηλίσθῃ πεισών.

69. Ἐπὶ κρημνόν τινα] Οὕτω τὴν αἰτιατικὴν ἀντὶ γενικῆς, καὶ ἀντὶ δο-
 τικῆς. Ἀττικοὶ λέγουσι, ὡς Θουκυδίδης. εἰ ἔν τί σοι τέττοι ἀρίσκει, πῶμι
 ἄνδρα πωρὸν ἐπὶ θαλάτταν. καὶ Σοφοκλῆς, ἔ γὰρ μ' ἀρίσκει γλῶσσά σοι
 τιθηγμένη. ἀντὶ τῷ ἔ γὰρ με. τὸ δ' ἀναθεὶς ὡς ἐπὶ ἀψύχῳ. ἢ διὰ τυφλὸν
 αὐτὸν εἶναι.

74. Ἐάν, βέλη γε σύ.] Τῷτο διτλῶς ρητέον. ἢ τὸς θεὸς ἀφήσομιν σοι ἂν
 βέλη γε σὺ εἰπῇς ὅς τις εἴ. ἢ ἔκ ἀφήσομαι εἰὰν βέλη σὺ μὴ εἰπῇς ὅς τις εἴ.

77. Ἦ παρσκευασμένος] Τὸ ἦν ἂν τῷ ἂντὶ τῷ ἡμῖν. οἱ γὰρ Ἀτ-
 τικοὶ τὸ ἦν καὶ ὑπῆρχον ἔγω, ἢ φασιν. ὅπως. ἀπὸ τῷ εἰμὶ τὸ ὑπάρχειν, γίνε-
 ται ὁ παρσκευασμένος εἰς διὰ διφθόγην, καὶ διαλύσει. Ἰωνικῇ τῆς εἰ διφθόγ-
 γου εἰς ι καὶ α, γίνονται ἱα, ὡς καὶ τὸ ἦδιν ἦδια· καὶ τὸ τιθεῖσι τιθί-
 σιν. ἢ χρῆσις δὲ παρ' Ὀμήρῳ, ὡς τὸ, ἔ γὰρ ἀμεινὸς εἴα. εἴτα κινῶντες
 τὸ ι καὶ α εἰς η, ἢ φασιν. ὡς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἐνρήσεις.

79. Ἀνδρῶν ἀπάντων] Περὶφραγμένως ποιεῖται τὴν πρὸς τοὺς θεὸς ὑπέρ-
 θεισιν. ἵνα μὴ θεῶν ὑπερήθεις, κρείωνες παθεῖν ὑπολάβῃ. ἢ ὅτι ἐν ἀρχῇ αὐ-
 τὸς ἐφάνη ὁ Πλῆτος, διὲ δὲ ἐνοεῖσθαι τὸν Πλῆτον, ῥυπῶντα καὶ ταπεινὸν
 ὄντα τὸ σῶμα.

ΚΑΡ.

ΚΑΡ. Σὺ Πλῦτος ἕτως ἀθλίως διακείμενος; 80
 ὦ Φοῖβε Ἀπολλων, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες,

Καὶ Ζεῦ. τί φῆς. ἐκεῖνος ὄντως εἴ σύ; ΠΛ. Ναί.

ΧΡ. Ἐκεῖνος αὐτὸς; ΠΛ. Αὐτόταλος. ΧΡ. Πό-
 θεν ἔν φράσον,

Λύχμων βαδίζεις; ΠΛ. Ἐκ Παῖροκλέους ἔρχομαι, 85
 Ὃς ἐκ ἐλέσας ἐξότρυπερ ἐγένετο.

ΧΡ. Τυτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.

ΠΛ. Ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.

Ἐγὼ γὰρ ὦν μεираκίον, ἠπειλήσ' ὅτι

Ὡς τὲς δικαίους καὶ σοφὲς καὶ κοσμίους

Μόνους βαδιοίμην, ὃ δὲ μ' ἐποίησεν τυφλὸν, 90

Ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τέτων μηδένα.

Οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡ. Καὶ μὴν διὰ τὲς χρηστὰς γε τιμᾶται μόνους,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

83. Αὐτόταλος] Ἐπαιξεν αὐτόταλος ὑπερβλητικῶς εἰπὼν. Ἵνα δείξῃ ὡς ἀλη-
 θῶς αὐτὸς ἐστίν, ὥσπερ καὶ τὸ μονώτατος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὴ μονώτατος εὐρη-
 ται ἐν τοῖς λογοποιοῖς. τὸ δὲ αὐτόταλος ἔ.

85. Ἐκ Παῖροκλέους ἔρχομαι.] Εἰς ἣν τῶν Λακωνικῶν βίον ζηλέσειν Ἀθη-
 ναίων, πλουσίος μὴν σφόδρα· ἄλλως δὲ, κακός τις καὶ φιλοχρήματος, καὶ
 σκηφὸς κομψεῖται, ὡς ἐν Πελαργοῖς εἶρηται περὶ τέττο, ὅς τις ἵκεται τῆς Φι-
 δουλίας ὑδρία προσίσθαι εἶα, φυλακῆς ἵκετα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρον βίον.

88. Ἐγὼ γὰρ ὦν μεираκίον] Εἰ πάντως ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς ἀρίστῃ ἀσκήσει
 παρίσταντο τὸ πλεῖστον, πάντες ἂν διὰ τὸ πλεῖστον μετήσταν τὴν ἀρετὴν. ὃ δὲ
 Ζεὺς βέλομενος τὲς ἀνθρώπους ἔ δια τι χρήσιμοι καὶ ἐκωφελεῖς τὴν ἀρετὴν με-
 τίονται, ἀλλὰ δὲ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν, τοῖς ταύτην ἀσκήσει καὶ ἀπολυχίαν χρημά-
 των, ἰσθ' ὅτι δίδωσιν ἐν τῷ βίῳ. Ἵνα ἕκαστος ἰφίηται τῆς ἀρετῆς δι' αὐτὴν τὴν
 ἀρετὴν· ἢ μὴ διὰ τὸ ἐλπίζειν, ὅτι πάντως διὰ τῆς ἀρετῆς εὐπορήσει χρημάτων.

93. Διὰ τὲς χρηστὰς γε] ἰστέον ὅτι ἡ διὰ πρῶθις, ἢ μόνον γυνικὴ συνείσ-
 σις· ὅταν ἄλλοι ἐνέργωνται, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ, ὡς ἐπαύθα. εὐρήσεις δὲ τὴν
 καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιοῶν. καὶ μὴ ὅταν ἄλλοι αἰτίαι, αἰτιατικῇ μὲν ὡς
 ἐπὶ τὸ πολὺ συνείσσειται. ἀλλὰ καὶ πρὸς γυνικὴν εὐρήσαι σπανίως.

Καὶ

Καὶ τὲς δικαίους. ΠΛ. Ὁμολογῶ σοι. ΧΡ. Φέρε τί ἔν,
Εἰ πάλιν ἀναβλήψεις, ὥσπερ καὶ προῦ, 95
Φεύγοις ἂν ἤδη τὲς πονηρῆς; ΠΛ. Φήμ' ἐγώ.

ΧΡ. Ὡς τὲς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; ΠΛ. Πάνυ
μὲν ἔν.

Πολλῷ γὰρ αὐτὸς ἔχ' ἰώρακα χρόνε.

ΧΡ. Καὶ θαυμά γ' εἶδεν. εἰδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

ΠΛ. Ἀφείδον με νῦν ἴσον γὰρ ἤδη τὰπ' ἐμῷ. 100

ΧΡ. Μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεσθά σε.

ΠΛ. Οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματ' αἰ
Ἐμέλλειν μοι; ΧΡ. Καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθῶ.

Καὶ μή μ' ἀπολίπης, εἰ γὰρ εὐρήσεις ἐμῷ

Ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τὲς τρόπους βέλτιονα. 105

Μὰ τὸν Δί'. εἰ γὰρ εἰς ἄλλος, πλὴν ἐγώ.

ΠΛ. Ταυτὲ λέγουσι πάντες. ἡνίκ' ἂν δέ με
Τύχῃσ' ἀληθῶς, καὶ γένωμαι πλεῖστοι,
Ἀτεχνῶς ὑπερβάλλωσι τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡ. Ἐχει μὲν ἔτις· εἰσὶ δ' εἰ πάντες κακοί. 110

ΠΛ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀπαξάπαντες. ΚΑΡ. Οἰμῶξεις
μακρά.

ΧΡ. Σὺ δ' ὥς ἂν εἰδῆς ὅσα παρ' ἡμῖν, ἣν μένης,
Τετήσεται ἀγαθὰ, πρόσειχε τὸν νῦν, ἵνα πύθῃ.
Οἶμαι γὰρ οἶμαι (ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται)

ΣΧΟΛΙΑ.

109. Ἀτεχνῶς] Ἀπὸ τῷ ἀπλῶς. καθάπαξ. ὃ εἶναι ἐν λόγῳ ἀληθῶς.
τίχῃ γὰρ ὁ δόλος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. τὸ δὲ αἶνυ δόλος ἀληθής.

Ταῦτης

ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας, 115
 βλέψαι ποιήσας. ΠΛ. Μηδαμῶς τὲτ' ἐργάσῃ.
 Οὐ βέλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. ΚΑΡ. Τί φῆς;
 Ἄνθρωπος ἔτος ἐστὶν ἄθλιος φύσει.

ΠΛ. Ὁ Ζεὺς μὲν ἔν εἰδὼς τὰ τέτων μῶρ', ἐμ', εἰ
 Πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρίψει. ΧΡ. Νῦν δ' ἔ τῦτο δρᾷ, 120

Ὅς τις σε προσπλαινήα περινοσεῖν εἶ;

ΠΛ. Οὐκ οἶδ'. ἐγὼ δ' ἐκείνον ὀρῶδ᾽ ὅπαν.

ΧΡ. Ἀληθεῖς; ὧ δειλότατ' ὅπαντων δαιμόνων.

Οἶει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα,
 καὶ τὲς κεραυνὸς ἀξίως τριωβόλε, 125
 Ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σύ, καὶ μικρὸν χρόνον;

ΠΛ. Ἄ, μὴ λέγ', ὧ πόνηρε, ταῦτ'. ΧΡ. Ἐχ' ἥσυχος.

Ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τῷ Διὸς πολὺ
 Μείζον δυνάμενον. ΠΛ. Ἐμὲ σύ; ΧΡ. Νῆ τὸν ἔρα-
 νόν.

ΣΧΟΛΙΑ

115. Τῆς ὀφθαλμίας.] Τῆς σπῆρσις ἰδίως δι, ὀφθαλμίας τὴν σπῆρσιν φασί, διὰ καὶ ἐν τῷ διυτέρῳ μεταπιπύονται. τῆς συμφορᾶς ταύτης σε παύσει, ἥς ἔχεις ἄλλως. ὀφθαλμία κυρίως ἢ κατὰ τὲς ὀφθαλμὺς ἀπὸ νοσήματος τινος γινόμενη βλάβη ἥτις καὶ ἰασιμὸς ἐστίν, ἰταῦθα δὲ ἀντὶ τῆς τυφλώσεως παρίληπται τυφλωσίς γάρ ἐστι ἢ πασιλῆς τῆς ὁράσεως γίγναι.

119. Ὁ Ζεὺς μὲν ἔν εἰδὼς] Τὰ τέτων τῶν ἀνθρώπων πάντα εἰδὼς. ἐπὶ ὕδιν αὐτὸν λανθάνει. μεταπιπύονται δὲ καὶ τῦτο ἐν τῷ διυτέρῳ. τὸ δὲ μῶρα μεταξύ. ἄλλως. εἰ μὲν γράφεται μῶρ' ἐμ' εἰ, ὅτω συλλαβήσεται, ὁ Ζεὺς μὲν εἰδὼς τὰ τέτων μῶρα ἔπη, εἰ πύθοιτο ἐμὲ ἀναβλέψαντα ἐπι-
 ρίφεται μὲ. εἰ δὲ μῶρ' ἔπη, τὸ πύθοιτ' αἰ, διὰ μίση ἔται. τῦτ' ἐστι γινώ-
 ῃν ταῦτα καὶ ὕδιν αὐτὸν λήσεται.

123. Ἀληθεῖς] Ἰσται τῷ ὄντος ἀξίως. δι' ἐξόνειν τῇ πρώτῃ ὅταν τῦτο δηλοῖ. ἐστὶ δὲ ἐπιρρήμα θαυμαστικὸν καὶ προπαρεξέτονον Ἀληθεῖς.

127. Ἄ μὴ λέγ'] Ἐπιρρήμα ἐπιτιμητικόν.

Αὐτίκα γάρ. ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν; 130

ΚΑΡ. Διὰ τ' ἀργύριον. πλεῖστον γὰρ ἔς' αὐτῷ. ΧΡ.

Φέρε,

Τίς ἔν' ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τῆτ'. ΚΑΡ. Ὅδ'.

ΧΡ. Θύεσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; ἢ διὰ πικτονί;

ΚΑΡ. Καὶ νῆ Δί' εὐχονταί γε πλεεῖν ἄνηκρος.

ΧΡ. Οὐκ ἔν, ὅδ' ἐστὶν αἴλιος· καὶ ῥαδίως 135

Παύσεις, εἰ βέλοισθ, ταῦτ' ἄν. ΠΛ. Ὅτι τί δή;

ΧΡ. Ὅτ' ἐδ' ἄν εἴς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι.

Οὐ βῦν ἄν, ἐχὶ ψαιδόν, ἐκ ἄλλ' ἐδεῖν,

Μὴ βελομένε σῶ. ΠΛ. Πῶς; ΧΡ. Ὅπως; ἐκ ἐσθ'

ὅπως

ᾧνήσειαι δῆπεθεν, ἣν σὺ μὴ παρὼν 140

Αὐτὸς διδῶς τ' ἀργύριον, ὥς τε τῷ Διὸς

Τὴν δύναμιν, ἣν λυπῇ τὶ, καταλύσεις μόνος.

ΠΛ. Τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύεσιν αὐτῷ; ΧΡ. Φήμ'

ἐγώ.

Καὶ νῆ Δί', εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλόν,

* Ἡ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σέ γίγνεται. 145

* Ἀπαντα τῷ πλεεῖν γὰρ ἐσθ' ὑπήκοα.

ΚΑΡ. Ἐγὼ γέ τοι διὰ σμικρὸν ἀργυρίδιον,

Δύλος γεγέννημαι. διὰ τὸ μὴ πλετεῖν ἰσως.

ΣΧΟΛΙΑ.

136. Ὅτι τί δή] Ἦγεν ὡς ἂν τὸ τιμᾶσθαι τὴν Δίαν καὶ βασιλεύειν τῶν θεῶν παύσω, ἦγεν ὡς ἄρα, ἢ διὰ τίνος τρόπου τῆτ' ἔλεξας.

138. Ψαιδόν] Κυρίως ψαιδόν, αἵλουροι ἰδαίω διδωμένοι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ πόπανον.

147. Ἐγὼ γέ] Διαφέρει δὲ ἡ ἔγγω τῆς ἐγώ. τῷ τὴν μὲν ἔγγω ἐπὶ ἀρχῆς μόνον τίθισθαι καὶ ἔγω Ἀττική. τὰς δὲ ἐγώ, καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μεταξὺ καὶ ἐν κοινῇ.

ΧΡ.

ΧΡ. Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα,
 Ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὐρημένα.

Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν χρυσοτομεῖ καθήμενος.

Κ. Ἐτερος δὲ χαλπεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνε[ι].

ΧΡ. Ὁ δὲ χρυσοχοεῖ τις, χρυσίον παρὰ σὲ λαβών.

Κ. Ὁ δὲ λωποδύει γέ νη Δί'. ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ.

ΧΡ. Ὁ δὲ γναφεύει τις. ὁ δὲ πλύνει κώδια.

ΧΡ. Ὁ δὲ βурсοδεύει γ'. ὁ δὲ γέ πωλεῖ κρόμμυα.

ΠΛ. Οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.

ΧΡ. Μέγας δὲ βασιλεὺς ἔχῃ διὰ τῦτον κομᾶ;

ΚΑΡ. Ἐκκλησία δ' ἔχῃ διὰ τῦτον γίνε[σθαι];

ΧΡ. Τί δέ; τὰς τριήρεις ἔσὺ πληροῖς; εἰπέ μοι. 160

ΚΑΡ. Τόδ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν ἔχ' ἕτος τρέφει;

ΣΧΟΛΙΑ.

158. Μίγας δὲ βασιλεύς] Τὸν τῶν Περσῶν λίγην. ὅπως γὰρ ἔλεγον αὐτὸν διὰ τὸ πλεῖστον δυνάμει χρῆσθαι Περσικῇ. κομᾶ δὲ εἶπιν, τυτέτι σιμνύνειαι τῇ περιουσίᾳ τῆς ἀρχῆς. ἀπὸ τῶν μίγα φρονέειν τῇ κόμῃ.

159. Ἐκκλησία δέ] Ἰνα πόροι εὖρη χρημάτων. ἐκκλησιάζομεν γὰρ ἢ τῶν ἰδίων τι σῶσαι βυλόμενοι, ἢ τῶν ἀλλοτρίων σφιρίσασθαι. διαβάλλει δὲ τὸ ἐπὶ φιλονικίᾳ τῶν Ἀθηναίων τριώβολον.

160. Τὰς τριήρεις] Οἱ γὰρ ἰσχυροὶ τῶν τριηραρχῶν, πλείους αὐτάς ἔτρεπον. καὶ διὰ τῦτο ἐπλήρην τὰς ναῦς. οἱ δὲ πίνηεις ὑδαμῦ.

161. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ] Ὡς τῶν Ἀθηναίων δι' ἑαυτῶν μὴ βυλόμενοι πωλεῖν πρὸς Κορινθίους διὰ τὸν κίνδυνον. μισθωμένοι δὲ ξίφους εἰς τὸν πόλεμον καὶ τρεφόντων αὐτούς. τῦτο δὲ ἐν τοῖς πολλοῖς τῶν πολέμων διεπράττοιο. ἄλλως. μετὰ τὸν πόλεμον τὸ Πελοποννησιακόν, αὐτοὶ οἱ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων, ἐκρέτησαν πόλεμον κατ' αὐτῶν συνέβαλον δὲ αὐτοῖς Ἀθηναῖοι καὶ ἴσχυον τὴν Κόρινθον ὀρηκίηρον. εἰς ἣν ἱππῆσαι ξινικὸν γράτειμα καὶ αὐτοὶ ἔτρεπον αὐτὸ. τῦ δὲ γρατεύματος ὄρχην Ἰφικράτης ὁ γραηγός. τινὲς δὲ φασὶ Κορινθίους ἀδικημένους ὑπὸ Λακεδαιμονίων συμμάχους πῖμψαι Ἀθηναίους, καὶ ἔτρεπον Κορινθίους.

ΧΡ. Ὁ Πάμφιλος δ' ἔχ' διὰ τῆτον κλαύσεται;

ΚΑΡ. Ὁ Βελονοπώλης δ' ἔχ' μετὰ τῷ Παμφίλῳ;

ΧΡ. Ἀργύριος δ' ἔχ' διὰ τῆταν πέρδεται;

ΚΑΡ. Φιλέψιος δ' ἔχ' ἕνεκά σε μύθος λέγει; 165

ΧΡ. Ἡ ξυμμαχία δ' ἔ' διὰ σε τοῖς Αἰγυπτίοις;

ΚΑΡ. Ἐρᾶ δὲ Λαῖς ἔ' διὰ σε Φιλωνίδῃ;

ΧΡ. Ὁ Τιμοθέω δὲ πύργος; ΚΑΒ. Ἐμπέσοι γέ σοι.

Σ Χ Ο Λ Ι Α,

162. Ὁ Πάμφιλος δὲ] Ὁ Πάμφιλος ἕτος καὶ ὁ Βελονοπώλης ἀμφότεροι δανισαὶ Ἀθηναῖον. ἀντὶ τῷ εἰπεῖν πλετῶσι, εἶπεν ἔχ' κλαύσονται. ὁ Πάμφιλος δὲ δημαγωγὸς ἦν οἷον πωλιευόμενος. καὶ ἔκλεπτε τὰ τῷ δήμῳ. ὡς καὶ Πλάτων φησὶν Ἀμφιαράῳ. καὶ ἡ Δ' εἰ Πάμφιλον γε φαίης κλέπειν τὰ κοινὰ, ἅμα τε συκοφάνει. ἕτος ἔν' ἄλλῃ ἐπὶ κλοπῇ τῶν δημοσίων χρημάτων, ἀθρόως ἐξέτισε δημογεῖς, ταύτην δίκην ποιουμένης. τινὲς δὲ τῷ Βελονοπώλῃ παρασίλοι φασι τῷ Παμφίλῳ, δυστυχῆτος ἔν' τῷ Παμφίλῳ, ἀνάγκη καὶ αὐτὸν συνδυσχεῖν αὐτῷ.

165. Φιλέψιος] Οὗτος πῶς ὡς λέγων ἱστορίας ἐπρέβετο. τιρατῶδες δὲ καὶ λαλὸς διαβάλλεται. ὡς ὁ Πλάτων ὁ κωμικός.

166. Ἡ ξυμμαχία] Ἐπὶ Ἀμασίδος Αἰγυπτίων βασιλέως ἐν σιλοδία ὅστις οἱ Ἀθηναῖοι. ἐπιμψαν πρὸς αὐτὸν αἰτῶντες σῖτον. καὶ ἐπιμψαν αὐτοῖς ἱκανόν. ἐκ τούτου Ἀθηναῖοι ἐπιμψαν τοῖς Αἰγυπτίοις συμμαχίαν, εἰς τὸν τῶν Περσῶν πόλεμον. καὶ εἶχον φίλον καὶ συμμαχίαν πρὸς ἁλλήλους. ὅτεροι μὲν τοὶ ἰλιθῆ καὶ συμμάχησαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς βασιλείαις στρατηγοῖς κατὰ τῶν Αἰγυπτίων Ἰφικράτους ἡγεμῖνον.

167. Ἐρᾶ δὲ Λαῖς.] Ἀριτοφάνης ἔ' λέγει σύμφωνον κατὰ τὰς χρέρας.

168. Ὁ Τιμοθέω δὲ πύργος] Οὗτος ὁ Τιμόθεος πλέσιος ἅμα δὲ καὶ ὀλβίος ἀνὴρ στρατηγὸς Ἀθηναῖον, πύργος οἰκοδομήσας εἰς τοσούτον ἦρθε τῆς τύχης, ὡς τὴν δαίμονα ἐν ὄψει φαίνεσθαι τούτῳ. καὶ ἐν Ἀθήναις ἐν εἰκόσιν ἵποσιν αὐτοὶ κοιμώμενοι οἱ ζωγράφοι, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις καὶ πορθύοντα αὐτάς, αἰνιτόμενοι τὴν ἰσχυρίαν αὐτῷ. ὅς ὑψηλὸς πάντων πύργων ἐποίησεν ὡς πλέσιος.

ΧΡ.

ΧΡ. Τὰ δὲ πράγματ' ἔχ' διὰ σέ πάντα πράττεται;

Μονώταλος γὰρ εἴ σὺ πάντων αἴτιος 170

Καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅ τι.

ΚΑΡ. Κραλῆσι γυν καὶ τοῖς πολέμοις ἐκάσθη.

Ἐφ' οἷς ἂν ἔτος ἐπικαθίζηται μόνος.

ΠΛ. Ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμι εἰς ὧν ποιεῖν;

ΧΡ. Καὶ ναὶ μὰ Δία τέτωνγε πολλῶ πλείονα. 175

Ὡς τ' ἔδ' ἐμεσὸς σε γέγον' ἔδεις πώποτε.

Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐς πάντων πλησμονή

Ἐρωτος. ΚΑΡ. Ἄρτων. ΧΡ. Μουσικῆς, ΚΑΡ. Τραγῶ
γημάτων.

ΧΡ. Τιμῆς. ΚΑΡ. Πλακέντων. ΧΡ. Ἀνδραγα-
θίας. ΚΑΡ. Ἰσχυάδων.

ΧΡ. Φιλοτιμίας, ΚΑΡ. Μάξης. ΧΡ. Στρατηγίας.

ΚΑΣ. Φακῆς. 180

ΧΡ. Σὺ δ' ἐγένετ' ἔδεις μεσὸς ἐδεπώποτε.

Ἄλλ' ἦν τάλαν' ἅ τις λάβῃ τριακαίδεκα,

ΕΧΟΛΙΑ

170. Μονώταλος γὰρ εἴ σὺ] Δικῆργος κατὰ Δικηράτους. τοιγαυτὶ με-
γίστοις ἐπώνυμοι τῆς χώρας εἰσὶ.

173. Ἐπικαθίζηται] Ἀπὸ μίσηφορᾶς τῶν ζυγῶν. καθίζεσθαι γὰρ τὸ
βαρὺν λέγεται.

177. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων] Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν, πάντων μὲν κέρος
ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλοτιμίας.

178. Ἐρωτος] Ὁ δῆλος λέγει τὰ πρὸς τὴν γαστέρα, πρὸς τὸ θυμῶν
τῆς κωμῆδος ταῦτα τοῖς ὑπὸ τῷ Διοσκώτῃ λεγομένοις στυδαίοις παρα-
ρίξας.

ib. Τραγῶντων] Τὰ μετὰ τὴν εὐνοχίαν τῇ τραπίζῃτι θίμνα, καλῶσι
τραγήματα, ὅθιν καὶ παροιμία, ἐκ τραγῶντων τὴν εὐνοχίαν.

Πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἐκκαίδεκα.
 Κῆν ταῦτ' ἀνύση, τετταράκοντα βέλεται,
 Ἥ φησιν, ἔ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον. 185

ΠΛ. Εὖ τοί λέγειν ἔμοιγε, φαίνεσθον πάνυ.
 Πλὴν ἐν μόνον δέδοικα. ΧΡ. Φράζε τῷ πέρῃ.

ΠΛ. Ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατέ
 ἔχειν μὲ, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

ΧΡ. Νῆ τὸν Δί'. ἀλλὰ καὶ λέγεις πάντες ὡς 190
 Δειλότατον ἴσθ' ὁ Πλούτος. ΠΛ. Ἡκίς', ἀλλὰ με
 Τοιχωρύχος τίς διέβαλ', εἰσδύς γάρ ποτε,
 Οὐκ εἶχεν, εἰς τὴν οἰκίαν, ἔδεν λαβεῖν,
 Εὐρὼν ἀπαξάπαντα κατὰ κεκλεισμένα.

Εἴτ' ὠνόμασέ με τὴν πρόνοιαν, διελίαν. 195

ΧΡ. Μὴ νῦν μελέτω σοι μηδέν. ὡς εἰάν γένῃ
 Ἄνῃρ πρόθυμος αὐτὰς εἰς τὰ πράγματα,
 Βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τῷ Λυγκίῳ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

190. Νῆ τὸν Δί'. ἀλλὰ καὶ λέγεις.] Οὐ σὺ μόνος λέγεις σαυτὸν διελί, ἀλλὰ καὶ πάντες· τῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ Πλούτος εἶπεν, ἐν μόνον δέδοικα.

191. Δειλότατον ἴσθ' ὁ πλούτος.] Λέγεται περὶ τῶν πλουσίων ὅτι διελί, διὰ τὸ ἀγωνιᾶν περὶ τῶν χρημάτων· αἰνίσσεται δὲ εἰς Εὐριπίδην· ἐκείνος γὰρ φησιν· διελὲν δ' ὁ πλούτος καὶ φιλόψυχον κἀκόν· ἀναφίρεται δὲ ἐπὶ θιόνῃ ἢ τῶν χρημάτων κατηγορία.

192. Τοιχωρύχος.] Περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν ἀσφάλειαν οἱ πλούσιοι, καὶ τίς τῶν κομικῶν φησι· τί ποτ' ἐστὶ χλωρὸν, ἀντίβωλον, τὸ χρυσίον; δίδου' ἱππελευρόμενον ὑπὸ πάλιν αἰεῖ· οἱ γὰρ ἵπποισι τῷ φόβῳ τοῦ μὴ λαφύσθαι τὰ χρήματα, διελότεροι γίνονται· τὸ ἐπ' ἐκείνῳ ἐν μέλει γινώσκον ἐπὶ τὸν πλοῦτον.

197. Ἄνῃρ πρόθυμος.] Ἐὰν πρόθυμῳ καλῶς μεταλθεῖν ταῦτα τὰ πράγματα, ὥς τοῖς μὲν δίκαιαί συνίπαι, τοῖς δὲ φοιτητοῖς μηδαμῶς.

198. Ὀξύτερον τοῦ Λυγκίῳ.] Λυγκίους τοσοῦτον ὀξυπείτατος ἢ, ὥς καὶ δι' ἰλιάτης ἰδιῶν Κάτορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφόν, ὥς φησι Πίνδαρος.

Ἀπολλωνιος

21 ΠΛ. Πῶς ἔν δυνήσει τῦτο δρᾶσαι, θνητὸς ὢν;

ΧΡ. Ἐχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ', ἐξ ἧν εἶπέ μοι 200
Ὁ φοῖβος αὐτὸς, Πυθικὴν σείας δάφνην.

ΠΛ. Καὶ κεῖνος ἔν ξύνοιδε ταῦτα; ΧΡ. Φήμ' ἐγώ.

ΠΛ. Ὁρᾶτε. ΧΡ. Μὴ φρόντιζε μηδὲν, ὦ γα-
θέ.

Ἐγὼ γὰρ εὖ τῦτ' ἴσθι, καὶν δεῖ μ' ἐποθανεῖν.

Αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. ΚΑΡ. Καὶν βύλη γ' ἐγώ. 205

ΧΡ. Πολλοὶ δ' ἔσονται χ' ἄτεροι νῶν ξύμμαχοι,
Ὅσοις δικαίοις ἔσιν, ἐκ ἧν ἄλφιλα.

20 ΠΛ. Παπαί. πονήρης γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχης.

ΧΡ. Οὐκ, ἦν γε πλετήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.

Ἄλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως μολᾷν. ΚΑΡ. Τί δρᾷ,
λέγε. 210

ΧΡ. Τὴς ξυγγεώργης κάλεσον (εὐρήσεις δ' ἴσως
Ἐκ ταῖσιν ἀγροῖς αὐτῆς τάλαιπορκμένους)

Ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐλθαιθοῖ παρών,

Ἡμῖν μετάσχη, τῷδε τῷ Πλῆτε μέρος.

ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ.

Ἀπολλώνιος δὲ φησι περὶ αὐτῆ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς, εἰ ἴποι γι πάλιν κλῖος, αἰετα καὶ τοῖς Ῥηϊδῶν καὶ ἐρβῶν ὑπὸ χθονὸς ἀνυγάζεσθαι. ἐλπίστο εἶναι πᾶν ὀξυδερκέατος ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὄραν. ὅτω μὲν μυθολογῶσι. πρὸς δὲ τὰ πειθεῖν τῷ λόγῳ ἐπιτινέσθαι, ὅτι πρῶτος ὅτος εὖρε μέταλλα χρυσὸν καὶ σίδηρον καὶ τῶν ἄλλων. ἐν δὲ τῇ μεταλλεύσει λυχνὴς μεταφίρει ὑπὸ τῇ γῆν, τὰς μὲν κατέλιπεν ἰκίσι. αὐτὸς δὲ ἀνίφει τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον καὶ τὰ λοιπά. ἴλεγοι ἔ, οἱ ἄνθρωποι, ὅτι Διὸς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὄρα, καὶ καταδύουσι, ἀργύροι περιφίρει.

201. Πυθικὴν σείας δάφνην] Φασὶν ὡς πλεσίτοι τοῦ τρίποδος Δάφνη ἴσται. ἢ ἡ Πυθία ἡνίκα ἐχρησμάδι ἴσται.

214. Ἡμῖν μετάσχη] Ὅπως μεταλαμβάνω τότε καὶ τοῦτο φασὶν, ὅτω καὶ τὸ μετῆχον ἀπλῶς συντάσσεται. καὶ ὅτι μὲν ἐν γνητὴ τὸ μετῆχον τὴν δύναμι. ὅτι δὲ αἰτιατικὴ τὸ ἔχω ἢ τὸ λαμβάνω.

ΚΑΡ.

ΚΑΡ. Καὶ δὴ βαδίζω. τῆτο δὲ τὸ κρεάδιον, ΛΙ 215
 Τῶν ἔνδοθεν τις εἰσενεγκάτω λαβὼν.

ΧΡ. Ἐμοὶ μελήσει τὐτό γ', ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
 Σὺδ' ὦ κράτιστε Πλῦτε πάντων δαιμόνων, ΛΠ
 Εἴσω μετ' ἐμᾶ δεῦρ' εἴσιθ'. ἡ γὰρ οἰκία ΛΠ
 Αὐτὴ ἐσίν, ἡ δεῖ χρημάτων σε τήμερον 220
 Μεσην ποιῆσαι, καὶ δικαίως καδίκως.

ΠΛ. Ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν, νὴ τὸς θεὸς,
 Ἐς οἰκίαν ἐκάστο' ἀλλοτρίαν πᾶνυ. ΛΠ
 Ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' εὐδὲν αὐτῷ πώπολε.
 Ἦν μὲν γὰρ εἰς Φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω, ΛΠ 225
 Εὐθύς κατάρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω. ΛΠ
 Κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
 Αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
 Ἐξαρνός ἐσι, μὴδ' ἰδεῖν με πώπολε.
 Ἦν δ' εἰς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω, 230
 Πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
 Γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.

ΣΧΟΛΙΑ.

215. Τοῦτο τὸ κρεάδιον] Ὁ ἔρχεται ἀπὸ τῆς θυσίας ἔχων τῶν Διλοφῶν. οἱ γὰρ ἐκ θυσίας ἰόντες, ἴφισιν ἐξ αὐτῆς τῆς θυσίας τοῖς οἰκείοις κατὰ νόμον τινα.

221. Καὶ δικαίως καδίκως] Ἀντι τῷ παντὶ τρόπῳ. ὥτως Ἀδικοί.

225. Φειδωλός] Φειδωλός τις ὁ φεύγων τὸ δῦναι, παρὰ τὸ φειδομαι καὶ τὸ δῦναι. Φειδωλός τις ὢν. καὶ τροπὴ τῷ δ' εἰς λ, Φειδωλός.

230. Παραπλῆγα] Ἀφρονα. μωρόν. ἀπὸ τῶν κρημάτων τῶν διαπικτωκέτων τοῦ ἱναμμοῦ λυρισμοῦ. ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσυντία παραπικτωμένη ἐστὶ διάνοια.

232. Ἐν ἀκαρεῖ] Πειποῖσθαι παρὰ τὸ ἄτμητον τοῦ χρόνου. ὡς καὶ τὸ κείρομαι τριχός. ἀκαρεῖς τὸ ἄτμητον. ἄλλως. τῷ ἱλαχίτῳ ὁ ἐχ' οἶόν τι διακῆναι διὰ τὸ βραχύτατον τοῦ χρόνου. πεποῖσθαι δὲ ἀπὸ τῶν μικρῶν τριχῶν τοῦ διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένου καρῆναι.

ΧΡ.

ΧΡ. Μερτίε γὰρ ἀνδρὸς ἐκ ἐπέτυχες πύπῳε.

Ἐγὼ δὲ τέτε τῷ τρόπῳ πῶς εἰμ' αἰεὶ

Χαίρω τε γὰρ φειδόμενος (ὡς κδεῖς ἀνάρ.)

235

Πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τέτε δέη.

Ἄλλ' εἰσίσωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βέλομαι

Καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,

Ὅν ἐγὼ φιλῶ μάλισα μετὰ σέ. ΠΛ. Πείθομαι.

ΧΡ. Τί γὰρ ἂν τις ἔχῃ πρὸς σέ ταληθῇ λέγοι ; 240

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Τῷ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΑΡΙΩΝ ΧΟΡΟΣ.

Ω Πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαρόντες,
Ἄνδρες φίλοι, καὶ δημόται, καὶ τῷ πονεῖν ἐρασταί.

Ἴτ', ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς ἔχῃ μέλλειν.

Ἄλλ' ἔς' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἣ δειπ' παρόντας ἀμύ-
νειν.

ΣΧΟΛΙΑ.

236. Ἡνίκ' ἂν τέτε δέη] Τὸ ἡνίκ' ἂν τέτε δέη κοινῶς λάμβαναι, καὶ πρὸς τὸ ἀναλῶν καὶ τὸ φειδόμενος.

237. Ὡς ἰδεῖν σε βέλομαι] Οὐχ ἵνα ὁ πλεῖστος ἴδῃ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱόν, ἀλλ' ἵνα ἐκείνοι τὸν Πλάτωνα ἴδωσι· ὅτι γὰρ πρίπι. Ἀπὸ αὐτοῦ δὲ τὸ πλεονάζει τοῖς ἀεθροῖς.

241. Ὡ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ] Οἱ μὲν μετὰ τῷ δεσπότῃ εἰσι καταληκτικοί.

1b. Ταυτὸν θύμον] Οὐδενίτις τὸ θύμον λέγεται. καὶ βραχυπαράλη-
τος, καὶ βαρυτόνος· ἐκτινόμενος γὰρ καὶ ὀξυτόμος καὶ ἀρσενικῶς κλι-
νόμενος, δηλοῦ τὴν ψυχῆν.

243. Ἴτ', ἐγκονεῖτε.] Ἀπὸ τῷ ἐνργεῖν. ταχύνει ἐπὶ οἱ τρέχοντες
κόπως πληροῦνται· ἢ ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν. ἢ καὶ γὰρ ἐκείνοι τὸ ἔργον.
ἢ ὅτι πρὸ τοῦ τῆς κόπως ἀφασθαι ἐκκῶσι.

D

ΧΟ. Οὐκ

ΧΡ.

ΧΟ. Οὐκ ἔν' ὁρᾷς ὀρμυμένους ἡμᾶς πάλαι προθύ-
μους, 245

Ὡς εἰκός ἐσιν, ἀσθενεῖς γέροντας ἀνδρας ἤδη.

Σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, καὶ ταῦτα πρὶν φράσαι μοι,
Οὔτε χάριν γ' ὁ δισπότης ὁ σὸς πέκληκεν ἡμᾶς.

ΚΑΡ. Οὐκ ἔν' πάλαι δῆτε λέγω· σὺ δ' αὐτὸς ἐν
αἰκέεις.

Ὁ δισπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδίως ἀπαύσας 250

Ψυχρὺς βίη καὶ δυσκόλῃ ζήσειν ἀπαλλαγείας.

ΧΟ. Ἔσιν δὲ δὴ τί; καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τῷθ', ὃ
φησιν;

ΚΑΡ. Ἐχων ἀφίπῃαι δεῦρο πρεσβύτην τίν', ὃ πά-
νηροι,

Ῥυπῶνλα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσσόν, μαδῶνλα, νωδόν,

Οἶμαι δὲ νῆ τὸν ἕρανόν, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι. 255

ΧΟ. Ὡ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπὼν πῶς φῆς; πάλιν
φράσον μοι.

Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἔκειν χρημάτων ἔχοντα.

ΚΑΡ. Πρεσβυλικῶν μὲν ἔν' κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα
σωρὸν.

ΣΧΟΛΙΑ.

254. Μαδῶνλα] Γράφεται καὶ μυδῶντα, καὶ μαδῶντα. καὶ μυδῶνλα
μὲν, ἀπὸ τοῦ, δυσώδη μαδῶντα δὲ, ἀπὸ τοῦ, κόμπη μὴ ἔχοντα, φα-
λακρὸν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα.

257. Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἔκειν χρημάτων ἔχοντα] Κυρίως σωρὸς,
τὸ ἐκ μικρῶν σπυρμάτων συναγόμενος πλοῦτος. παρὰ τὸ σῶ· ὃ ἴσθι σώζω,
συναίγω. σωρὸς δὲ δηλοῦς διὰ τοῦ τάφου, καὶ διὰ τοῦ ὃ μικρὸν ἐπὶ δὲ
τῶν καρπῶν ἀρσενικῶς διὰ τοῦ αὐτοῦ μεγάλῃ. καλῶς ἔν' ἀπὸ τῶν καρπῶν
φαίνεται εἰρηκότες. οἱ γὰρ εὐθηνοῦντες, καὶ πλούσιοι εἰσιν. ἢ ὡς γεω-
ροί, ταῖτα κίχρηται τῇ παραβολῇ.

ΧΟ. Μῶν

ΧΟ. Μῦν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
 Ἀζημιος, καὶ ταῦτ' ἐμὴ βακχηρίαν ἔχουλος; 260

ΚΑΡ. Πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ
 πάντα

Ἠγείσθῃ μ' εἶναι· κῆδὲν ἂν νομίζεθ' ὕγις εἰπεῖν;

ΧΟ. Ὡς σεμνὸς ἔ' πίτριπλος· αἱ κνήμαι δὲ σε
 βοῶσιν

Ἰβ' ἰβ' τὰς χοῖνικας καὶ τὰς πείδας ποθεῖσαι.

ΚΑΡ. Ἐν τῇ σοφῇ νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα σε δι-
 κάζειν, 265

Σὺ δ' ἔ' βαδίζεις· ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

ΧΟ. Διὰ ῥ' ἀγαγείης· ὡς μόθων εἶ, καὶ φύσει κοβα-
 λος,

Ὅς τις φενακίζεις φράσαι δ' ἔπω τέτληκας ἡμῖν,

Ὅτε χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.

Οἱ πολλὰ μοχθίσαντες, ἐκ ἔσης σχολῆς, προθύμως 270

ΣΧΟΛΙΑ.

259. Φενακίσας] Φενακία κυρίως ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιπληθυνὴ κήμη ἀπὸ
 τῶν κατιρρεκυμένων γυναικῶν, καὶ ὕτως ἀπαύσῳ διὰ τὸ ἐπίσαλλον τῆς
 κόμης.

264. Τὰς χοῖνικας καὶ τὰς πείδας] Αἱ χοιρικίδες, πείδαι τινὲς εἰσιν,
 χοῖνιξ δὲ πᾶν περιφρίδι. διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται.

267. Μόθων] Εἶδος αἰσχροῦ καὶ δολοπραγῆς ὀρχήσεως. οἱ δὲ Λάων-
 ης τὴν παρατραφομένην τοῖς ἐλευθέροις παῖδας μόθωνας καλεῖσιν. ἄλλως.
 μόθων, φλύαροι, φορτιῶδες, ἄτιμος, αἰσχρός. λέγουσι γὰρ τὴν Ἀθηναίαν
 χυρωσαμένην τὴν μόθωνας δολικῇ καὶ ἀγαγέτω παρατῆσαι τύχῃ. ἔδωκε
 καὶ Ἀθηναῖοι μόθωνας. ἢ ἀπὸ Μόθωνος τινος αἰσχροπραγίου καὶ αἰὶ ἐν
 τοῖς πώτοις ὀρχημῖν.

Ἰβ. Κόβαλος] Κόβαλοι δαίμονες εἰσὶ τινες σκληροὶ περὶ τὴν Διόνυσον
 ἑπαυῖαν.

Δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν δύμων ρίζας διεκπερῶντες.

ΚΑΡ. Ἀλλ' ἐκ ἑτ' αὖ πρύψαιμι τὸν Πλῆτον γὰρ,
ὃ ἰδὼρ, ἤκει

Ἀγων ὁ δεσπότης. ὃς ὑμᾶς πλυσίως ποιήσει.

ΧΟ. Οὕτως γὰρ εἰς πλυσίως ἅπανσι ἡμῖν εἶναι;

ΚΑΡ. Νὴ τὰς θεάς, Μίδα μὲν ἔν, ἣν ὥτ' ὄνκ
λάβῃς.

275

ΧΟ. Ὡς ἤδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ βέλομαι χορ
ρεῦσαι

Ἐφ' ἡδονῆς εἵπερ λέγεις οὕτως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

ΚΑΡ. Καὶ μὴν ἐγὼ βελέσομαι, Θρετσανελὸ, τὸν
Κύκλωπα

ΣΧΟΛΙΑ.

271. Πολλῶν δύμων] Τὸ πολλῶν δύμων ρίζας ἐκπερῶντες ταῖς αὐτῶν
θεαῖς τὸν ἰσθ. οἱ τὴν Ἀττικὴν οἰκοῦντες πάντες ἐπὶ μὴ εἶχον τὰς ἐκ
τῶν σπειρώτων τροφάς, ἀπαιτήτους γὰρ ὁ τόπος ἦν εἰς γεωργίαν κα-
τάστηρος ὢν, ἥσθιοι δύμων, ὥς οἱ κοινοὶ βολεῖς ἢ ἀγριοκρόμνα φασί,
λίγη γὰρ ὁ χορὸς τῶν σπειρώτων, ὅτι ἡμεῖς πολλὰ κοτιάσαμεν, καὶ
ταῦτα ἔκ ἕσης ἀδίας ἡμῖν, ἤλθομεν μετὰ προθυμίας ὦδι.

Διεκπερῶντες] Ἀπὸ τοῦ παρορῶντος καὶ παρatreχόντος ἐπὶ τῆς ἀγαν-
θουδίας, καὶ αὐτὰς δὴ τὰς τῶν δύμων ρίζας πολλῶν ὄντων, ὥς ἐξ ἑαυ-
τῶν συλλέγουσιν.

275. Μίδα μὲν ἔν] Οὗτος ὁ Μίδας, σφόδρα πλυσίως ἦν. ἤτοι γὰρ
ὥς φασί, τὰς θεάς, ὅ, τι αὖ εἰς χεῖρας λάβῃ χρυσὸν γίνεσθαι. καὶ τυ-
χὴν τῆς εὐχῆς, λιμαγχομένης ἀπέναντι. ὅσα γὰρ ἐλάμβανεν εἰς τροφήν
ἐκ χρυσοῦ μεταβάλλετο. μυθιόονται δὲ αὐτὸν καὶ ὅσα ὄντα εἶχεν, ὅτι
τὰ τῆς ἀκρῆς αἰσθητήρια μέγιστα εἶχεν, οἷά τις ὄνος. τὸ δ' ἀληθές, ὅτι
πολλὰς εἶχε ὑτακτάς, ὥς παρ' εἶχεν γνώσεις, τὰ ἐν τῇ ἐπ' αὐτοῦ
χώρα λεγόμενά τι καὶ πραττέμενα.

278. Θρετσανελὸ τὸν Κύκλωπα] Ἡ τοῦ Κύκλωπος ἱστορία δόλη. ὅτι
πομπὴν εἶναι καὶ λύραν κατέχων, ἤγειρε τοῖς αὐτοῦ δρίμασι, καὶ ὅτι
αὐτὸν Ὀδυσσεὺς ἐτύφλωσεν. ὥσπερ ὢν ἐκείνος, ὅτω καὶ ὅτος ἦν πρὸς
τὰς γέφυρας, ἄδων καὶ πορευόμενος μετ' αὐτῶν. ἔτι δὲ τὸ Θρετσανελὸ
τῇ λύρᾳ ἀσκήματα καὶ ἡ συνάπτεται πρὸς τὴν σύνταξιν ἀλλὰ διότι
καὶ

Μιμέμενος,

Μιμύμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρενσαλεύων,
 Ἵμᾶς ἄγειν· ἀλλ' εἴα, τέκεα θαρμὶν ἱπαναβοῶνις 280
 Βληχόμενοι τε προβάτιον,
 Αἰγῶν τε χιναβρώντων μέλη.

ΧΟ. Ἦρεῖς δέ γ' αὖ ζήήσομεν, Θρετλανεὸ τὸν
 Κύνλωπα

Βληχόμενοι, σε τῆτονι πεινῶντα καλαλαβόνις,
 Πήραν ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, καὶ κραιπα-
 λῶντα, 285

Ἦγύμενον τοῖς προβαλίοις,
 Εἰκῇ δὲ καλαδαρθέντα πε,

ΣΧΟΛΙΑ.

καὶ αὐτὸς ἦδε, τῷ χάριν ἐνέθηκεν· οἱ δὲ λέγοντες Θρετλανεὸν Κύνλω-
 πα. ἦναι τὸν ἄδιντα τὸ Θρετλανεὸ καὶ διὰ τὸτο καὶ τὸ λῶ μεγέθυ-
 νοτις, ἀμυδις. τοῦτο δὲ ἐκ Κύνλωπος Φιλοξένῳ ἐστὶ. ποιήσκει γὰρ ὅτος
 τὸν Κύνλωπα καθαρίζοντα. ἄλλως τε καὶ τὸ μέτρον συγγέλλειν θέλει τὴν
 λο συλλαβὴν. τὸ δὲ, ἀλλ' εἴα τέκεα θαρμὶν ἱπαναβοῶνις, ἐκ τοῦ Κύν-
 λωπος Φιλοξένῳ ἐστὶ.

Ιβ. Θρετλανεὸ Φιλοξένος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν Σικελίᾳ ἦν παρὰ Δι-
 μιῦσι. λέγουσι δὲ ὅτι ποτὲ Γαλασίᾳ τινὶ παλλακίδι Διονυσίῳ προσέβα-
 λε. καὶ μαθὼν Διονύσιος, ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς λατομίαν. φεύγων δὲ ἐκεί-
 θεν ἔλθειν εἰς τὰ μέρη Κυθέρων. καὶ ἐκεῖ δράμα τῇ Γαλασίᾳ ποιή-
 σαι, ἐν ᾧ εἰσήγαγε τὸν Κύνλωπα ἱπῶντα τῆς Γαλατίας, τοῦτο δὲ αἰ-
 τυλόμενος εἰς Διονύσιον. ἀπέκασε γὰρ αὐτὸν τῇ Κύνλωπῃ, ὅτι καὶ αὐ-
 τὸς ὁ Διονύσιος ἐκ ὠξυδέρκει.

285. Πήραν ἔχοντα] Καὶ γὰρ παρὰ τῷ Φιλοξένῳ πῆραι ἔχον εἰ-
 σῆλθε ταῦτα δὲ φησι καὶ τὰ ἐξῆς ὡς καὶ τῆς τυφλώσεως αὐτοῦ ἐν
 ποιήματι ὅσης.

Ιβ. Καὶ κραιπαλῶντα] Κραιπάλη οἰσὶ κραιπάλη, ἐκ τοῦ κᾶρα, καὶ
 τοῦ πᾶλλειν, τὸ διπλῆ, ὅτι ἡ αἰσὶς τὴν κεφαλὴν τῶν μυθούτων πᾶλ-
 λει, κινῇ, καὶ διπλῇ.

287. Καλαδαρθέντα] Ὡς ἴσως καλαμομυθία πε, ὡς τὸν Κύνλωπα ὁ
 μιμνῆται. τοῦ δὲ οἰκίτη μνησθῆναι τοῦ Κύνλωπος, οἱ γέροντες ἐπάγουσι
 ὅτι ἔπαθε παρὰ τῷ Ὀδυσσεύϊ ὁ Κύνλωπς.

Μέγαν

Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον, ἐκφυλῶσαι.

ΚΑΡ. Ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε, τὴν τὰ φάρμακ' ἀνα-
κυκώσαν,

Ἦ τὺς ἑταίρους τῷ Φιλωνίδῃ ποτ' ἐν Κορίνθῳ, 290

Ἐπεισιν, ὡς ὄντας κάπρους,

Μεμαγμένον σκῶρ ἰσθιεῖν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,

Μιμήσομαι πάντα τρόπον.

Ἵμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,

Ἐπεισθε μῆρὶ χοῖροι. 295

Ἄλλ' εἴα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη

Ἵμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπε-

σθ'. ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη, λαθραῖ

Βυλήσομαι, τῷ δεσπότη

Λαβόν τιν' ἄρτον, καὶ κρέας, 300

Μασσώμενος τὸ λοιπὸν, ἔτω τῷ κόπῳ ζυνεῖναι.

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

288. Ἡμῖν σφηκίσκον] Ἐπιτιθήνεται ἡ λίξις παρὰ τὸν σφήκα. τὰ γὰρ μικρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ἐξὺ συνηγμένα, σφηκίσκος καλεῖται. ἐπὶ καὶ οἱ σφήκες τῇ κοιλίᾳ ἐπισυναγμένῳ ἰχθυῖσι ἰσχυροὶ ὄντες ὀπισθοῦν. καὶ τὰς λαγυρὰς δὲ τοῖς σώμασι ἀνθρώπων καὶ μὴ προκοιλίας, σφηκίδης φασὶν. ἄλλως. ἰσταῦθα ὁ ποιητὴς παιγνιωδῶς ἐπιφέρει τὰ τοῦ φιλοξίνου εἰπέως πῆραν βαράζειν τὸν Κύναντα, καὶ λάχανα ἰσθιεῖν, ὅτε γὰρ πωποῖται τὸν τοῦ Κύναντος ὑποκριτὴν εἰς τὴν σκηνὴν εἰσάγων μιν. ἰμῆσθη δὲ καὶ τῆς τυφλώσεως ὡς ὕψος ἐν τῷ ποιήματι. ταῦτα δὲ πάντα διαστῆναι τὸν φιλόξινον εἶπαι, ὡς μὴ ἀληθείᾳ. ὁ γὰρ Κύναντος, ὡς φησὶν Ὅμηρος, κρέα ἔσθι καὶ ἔλάχανα. ἂν τοῖνυν ἴφρῃσι ἐκὺς ὁ φιλόξινος, ταῦτα ὁ χορὸς εἰς τὸ μέσον ἀναφέρει.

290. Ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου] Δίον εἰπὺν Ὀδυσσεύς, ὁ δὲ Φιλωνίδου εἶπαι. κωμῶδι δὲ αὐτὸν ὡς πλάσιον, καὶ παρασίτου ἔχοντα καὶ διὰ τὸν Λαῖδα ἔρωτα ἐν Κορίνθῳ διάγοι. κωμῶδιται καὶ ὡς συνέως σὺν τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ, ὅς κἀπρος εἶπαι. τὴν δὲ Λαῖδα Κίρκην εἶπαι, ἐπὶ τὴν ἑταίρην ἰφαρμάκιον. θάλλει ὁ ποιητὴς σκῶψαι τὸν Φιλωνίδου, ὅτε αὐτοῦ ἦρα Λαῖς, ἀπ' τοῦ εἰπῦν τὸν ἑταῖρον τοῦ Ὀδυσσεύς, Φιλωνίδου εἶπαι. ἀπὸ τοῦ εἰπῦν ἐν τῇ ῥήσιν τῶν Λαιργυρίων, ἐν Κορίνθῳ εἶπαι, ὡς ἐκὺς τῆς Λαίδας οἰκίσσης.

301. Τῷ κόπῳ] Τῇ περὶ τὸν πλοῦτον ἐπιμελείᾳ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Τῆ ΔΕΥΤΕΡΟΤ
ΣΚΗΝῆ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΧΡ. **Χ**αίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστὶν ὧ ἄνδρες δημόται,
Ἄρχαιον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν.
Ἀσπάζομαι δ' ὅτιν' προθύμως ἤκειτε,
Καὶ συντεταγμένως, καὶ καταβεβλακευμένως. 305
Ὅπως δέ μοι καὶ τᾶλλα συμπαρασάταται
Ἔσισθε, καὶ σωτῆρες ὄντες τῇ θεῷ.
ΧΟ. Θάρρει. βλέπειν γὰρ ἀντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
Δεινὸν γὰρ, εἰ τριωβόλῃ μὲν εἵνεκα
Ὡσιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, 310

Σ Κ Ο Δ Ι Α.

302. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς] Ὁ Χρεμύλος ὡς καινοθελὴς τῇ τέλει, κα-
υτέραι προσηγορίᾳ ἱπποῖσι. τὸ γὰρ χαίρειν, παλαιὸν ἔστι. πρὶ δὲ τῷ
ἐν τῇ συνθείᾳ χαίρειν, τῷ τε ἐν ταῖς ἱπποδαμίαις, γίγνασθαι Διονυσίῳ
μουσικός, περὶ αὐτῷ. καὶ λέγει μὲν ἐπὶ Κλέωνος πρῶτον αὐτὸ το-
τάχθαι, γράφοις περὶ Ἀθηναίους πῶς ἔλοι τὰς ἐν Σφακτηρίᾳ. Κλέων
Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν.

309. Εἰ τριωβόλῃ] Ὅτι ὅχ ἦν αὐτῷ τῷ δικαιοκῶ δὲ μισθός, ἀλλὰ κα-
τὰ καιρὸν μετέβαλλον. τὸτο δὲ λέγει, ὡς τιμὴν ἐν τούτῳ δικαιοκῶ
ἔστων.

310. Ὡσιζόμεσθ'] Ὁδύμεθα. καὶ Ῥωμαῖοι ὅτια τὰς θύρας φασὶ
παρὰ τὰ ἐξελθεῖν τὸ ἐπαρχόμενον. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ ὅδοις ἰδικάζει εἰ
μὴ ἱπποδαμίας τῶν σὶ ἑαυτῶν. ὅσοι δὲ τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσέρχοντο
μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐκ ἰδικάζον δὲ, τούτους ἢ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐποίη-
σαν φανερὸν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοὶ
πώσαντες τὴν πόλιν. ὅτιον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριωβόλον. ἀφῆ-
λε δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὡς εἰσέρχεται.

Αὐτὸν

Αὐτὸν δὲ τὸν Πλῆτον παρείην τῷ λαβεῖν.

ΧΡ. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τυθονὶ
Προσιόντα. δῆλος δ' ἐστίν, ὅτι τῷ πράγματι
Ἀπήκοέν τι, τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΤ
ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ, ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ΤΙ ἂν ἔν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ 315

Χρεμύλος πεπλήθηκ' ἐξαπίνης; εἰ πείθομαι,

Καὶ τοῖ λόγος γ' ἦν, νῆ τὸν Ἡρακλέα, πολὺς,

Ἐπὶ τοῖσι κυρείοσι τῶν καθημένων,

Ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλέσιος,

Ἐσιν δέ μοι τῦτ' αὐτὸ θαυμασὸν χ' ὅπως, 320

Χρησὸν τι πράττων, τὺς φίλους μεταπέμπειαι.

Οὐκ ἐν ἐπιχώριόν τι πρᾶγμ' ἐργάζεταιαι.

ΧΡ. Ἀλλ' ἔδεν ἀποκρύψας, ἐρῶ μὰ τὺς θεάς.

Ὡ Βλεψίδημ' ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν

Ὡς μετέχειν ἔξουσιν, εἰ γὰρ τῶν φίλων. 325

ΣΚΟΛΙΑ

318. Ἐπὶ τοῖσι κυρείοσι] Διαβάλλει τὸς Ἀθηναίους ὡς δημευόους ἐπὶ τῶν κυρίων ἀργῶν, καὶ ἔκ ἐν τοῖς ἰατροῖσι ποιούμενους τὰς σουργίας. Κυρία δὲ ἦσαν ἐργαστήρια ἐν οἷς οἱ βολόμενοι κείρουν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς καὶ τῷ πώγωνι ἀπὸ τῆς ἐκείνου ὁπότε ἔκαστος τῷ μέτρῳ.

322. Οὐκ ἐν ἐπιχώριόν τι] Σκόπῃς πάλιν τὸς Ἀθηναίους, ὡς ἐπιφθόνους ἔκ ἀκολουθεῖν, φησι, τῇ Ἀθηναίων διαγωγῇ. καὶ ἄλλαχθ, ἐπὶ τῷ πρῶτῳ γὰρ ἐστὶν Ἀττικὸν βλῆπος.

ΒΛ. Γέγα-

ΒΛ. Γίγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγεται, πλεῖστος;

ΧΡ. Ἐσομαι μὲν ἐν αὐτίκᾳ μάλ', ἢ θεὸς θέλη.

Ἐνὶ γὰρ τις ἐνὶ κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

ΒΛ. Ποῖός τις; ΧΡ. Οἷος. ΒΛ. Λέγ' ἀνύσας, ὅ, τι φῆς ποτε.

ΧΡ. Ἦν μὲν καλορθώσωμεν, εὖ πράττειν αἰεὶ 330

Ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτερίφθαι τοπαράπαν.

ΒΛ. Τυτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον

Καὶ μ' ἐκ ἀρίσκει τό, τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν

Οὕτως ὑπερπλεῖν, τό τ' αὖ δεδοικέναι

Πρὸς ἀνδρὸς ἔδεν ὑγίης ἐς εἰργασμένῃ.

ΧΡ. Πῶς δ' ἔδεν ὑγίης; ΒΛ. Εἴ τι κεκλοφῶς, τῇ Δία,

Ἐκείθεν ἤκεις, ἀργύριον ἢ χρυσίον

Παρά τῷ θεῷ κᾶπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει,

ΧΡ. Ἀπολλοῦ ἀποτρόπαιε' μα' Δί', ἐγὼ μὲν ὤ.

ΒΛ. Παῦσαι φλυαρῶν ὦ γὰρ οἶδα γὰρ σαφῶς. 340

ΧΡ. Σὺ μὴδὲν εἰς ἐμ' ὑπονοεῖ τοῖστο. ΒΛ. Φεῦ,

Ὡς ἔδεν ἀτεχνῶς ὑγίης ἐστὶν ἑδενός

Ἀλλ' εἰσὶ τῷ κέρδεσ' ἅπαντες ἡττονας.

ΧΡ. Οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρί' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΒΛ. Ὡς πολὺ μεθέσχη, ὦν πρότερον εἶχε, τρώπων.

345

ΣΧΟΛΙΑ.

331. Ἐπιτερίφθαι] Τὸτο εἶπε φοβόμενος μὴ ἀπολωλὼν ἰσχυρὰ τὴν Δίᾳ πρὸς ὄργην καὶ ἐκτίσιν αὐτῆς.

16. Τὸ παράπαν] Ἀπὸ τὸν τὸ καὶ μ' ἐκ ἀρίσκει ὡς ἀπείρηται.

335. Πρὸς ἀνδρὸς] Ἡ πρὸς ἐνταῦθα ὅτι σιωπῇ ὅτι ὡς οἰεῖται τις, ὅτι ἀπὸ τῆς ὑπὸ, κείται. ἀλλὰ τὸ καθῆκεν σημεῖον. ὡς καὶ πρὸς Σοφοκλῆ, ὁ πρὸς ἰατρῷ σφοδρῷ θροῦν ἰπυδάς.

Ε

ΧΡ.

ΧΡ. Μελαγχολᾷς, ὦ ἄνθρωπε, νῆ τὸν ὕρανόν.

ΒΛ. Ἀλλ' εὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει.

Ἀλλ' ἔστιν ἐπίδηλόν τι πεπανυργηκότι.

ΧΡ. Σὺ μὲν οἶδ' ὁ κρᾶζεις, ὡς ἡμῶν τι κελοφό-
τος,

Ζητεῖς μέγαλα βεῖν. ΒΛ. Μέγαλα βεῖν ζητῶ; τίνοσ 350

ΧΡ. Τόδ' ἐστὶν ἔ τοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.

ΒΛ. Μῶν ἔ κελοφας, ἀλλ' ἥρπακας; ΧΡ. Κα-
κοδαιμονᾷς.

ΒΛ. Ἀλλ' εὐδεμὴν ἀπεξέρηκας γ' εὐδυνα;

ΧΡ. Οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΒΛ. ὦ Ἡράκλεις φέρε,
ποί τις ἂν

Τράποις; ταίληθίς γὰρ ἔκ ἐθέλεις φράσαι. 355

ΧΡ. Κατηγορεῖς γὰρ, πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμα
μκ.

ΒΛ. ὦ τᾶν. ἐγὼ σοι τῆτ' ἀπὸ σμικρῶ πάντ'
Ἐθέλω διαπράξαι, πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
Τὸ σὸμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.

ΧΡ. Καὶ μὴν φίλος γ' ἂν μοι δοκῆς, νῆ τὲς θεῖς, 360
Τρεῖς μναῖς ἀναλώσας γε λογίσασθαι δώδεκα.

ΒΛ. Ὅρῳ τιν' ἐπὶ τῷ βήματι καθεδύμενον,
Ἰκέρηριαν ἔχοντα, μετὰ τῶν παιδίων

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

Α Τ Α Ο Τ Ε

349. Οἶδ' ὁ κρᾶζεις] Παροιμία ἐπὶ τῶν θροῦντων ὡς αἱ κοῦραι.
ἀπὸ τῆς εὐδ' αἰῶν καὶ κάτω περὶ τὴν κελοφῆναι μοι διαλήγη.

353. Ἀπεξέρηκας] Ἀπεγερῶ ἐστὶν ὅταν παραλαβήκῃ τις λαβὼν
εἰς διαβολὴν χρησθῇ. καὶ ἔκ ἰδέω δίδωαι αὐτῷ, ὁ ἱλασθῇ.

363. Ἰκέρηριαν ἔχοντα] Ἰκέρηρις ἐστὶ κλάδος ἐλαίας ἐξ ἧς συμπλεγμέ-
ναι. δι' γὰρ ἰκίκευος ἐλαίας καλεῖται κλάδον.

Καὶ

Καὶ τῆς γυναικὸς· καὶ διοίσοντ' ἀντικρυς
 τῶν Ἡρακλειδῶν ἕδ' ὅτι· τῶν Παμφίλου. 365

ΧΡ. Οὐκ, ὦ κακὸδαιμον, ἀλλὰ τὴς χρηστῆς μοῦνης
 ἔγωγε, καὶ τὴς δεξιῆς καὶ σύφρονος
 Ἀπαρτὶ πλεῖσται ποίησω. ΒΛ. Τί σὺ λέγεις;
 Οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; ΧΡ. Οἶμοι τῶν κα-
 κῶν,

Ἀπολείς. ΒΛ. Σὺ μὲν ἔν σεαυτὸν, ὥς γ' ἰμοὶ δοκεῖς. 370

ΧΡ. Οὐ δὴτ' ἐπεὶ τὸν Πλεῖτον, ὦ μόχθηρε σὺ,
 ἔχω, ΒΛ. Σὺ Πλεῖτον; ὁποῖον; ΧΡ. Αὐτὸν τὸν
 θεόν.

ΒΛ. Καὶ πῶς ἐν; ΧΡ. Ἐνδον. ΒΛ. Πῶς; ΧΡ.

Παρ' ἰμοί. ΒΛ. Παρα' σοί; ΧΡ. Πάνυ.

ΒΛ. Οὐκ εἰς κόρακας, Πλεῖτος παρα' σοί; ΧΡ.
 Νῆ τὴς θεῆς.

ΒΛ. Λέγεις ἀληθῆ; ΧΡ. Φημί. ΒΛ. Πρὸς τῆς
 Ἑστίας; 375

ΧΡ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΒΛ. Τὸν θαλάσσιον λέ-
 γεις;

ΣΚΟΛΙΑ

365. τῶν Παμφίλου] Πάμφιλος ζωγράφος ἦν, ὃς τις τῆς Ἡρακλει-
 δας ἔγραφεν, ἐκείνου δὲ τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον. μετὰ γὰρ ἴσχυται
 Ἡρακλῆος, Εὐρυθυὲς δόκει τῆς Ἡρακλειδῆος, διὰ τὸ πρὸς τὸν Ἡρακλῆα
 τὸν ἐκείνου πατέρα ἰμφίλοι μῖσος. ταύτην τὴν ἱστορίαν ἔγραψε Πάμ-
 φιλος τραγικός. κατὰ δὲ τινος ζωγράφου ἦν, ὃς τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν
 τύχην χαρακτῆρι ἐφηγήσατο. Καλλιγέρης δὲ καὶ Εὐφρόνης τραγικῶς
 ποιῆσαι φασὶ καὶ διδάξαι Ἡρακλειδῆας.

366. Οὐκ, ὦ κακὸδαιμον] Εἰ γὰρ ὡς φησὶ ἰνικλέφην, φαῖλος ἦν ἀν-
 ῥὴν τρόποι. φαῖλος δὲ ὢν, ὅτι ἀν παρίσχον ἀν ἄλλῃ τι. πῶς δὲ τοῖς
 χρητοῖς προσημείους δύναι, δηλοῖ ὅτι ἀγαθὸς εἰμι. εἰ δὲ ἀγαθὸς, ὡς κί-
 λωρα.

ΧΡ. Εἰ δ' ἔσιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.

ΒΛ. Εἴτ' ἢ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τὰς φίλους;

ΧΡ. Οὐκ ἔστι πῶ τὰ πράγματα ἐν τούτῳ. ΒΛ. Τί φής;

Οὐ τῷ μελαδῦναι; ΧΡ. Μαὶ Δία, δεῖ γὰρ πρῶτα.

ΒΛ. τί;

ΧΡ. Βλέψαι ποιῆσαι νό. ΒΛ. Τίνα βλέψαι; φράσον.

ΧΡ. Τὸν Πλῆτον' ὥσπερ πρότερον ἐνί γε τῷ τρόπῳ.

ΒΛ. Τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐσὶ; ΧΡ. Νῆ τὸν ὕρανόν.

ΒΛ. Οὐκ ἐπὸς ἄρ', ὡς ἔμ' ἤλθεν ἐδὲ πώποτε. 385

ΧΡ. Ἀλλ', ἦν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξειαι.

ΒΛ. Οὐκ ἔν ἱερὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρήν τινα;

ΧΡ. Τίς δῆτ' ἱερὸς ἐστὶ νῦν ἐν τῇ πόλει;

Οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς ἔδεν ἐς, ἔθ' ἢ τέχνη.

ΒΛ. Σκοπῶμεν. ΧΡ. Ἀλλ' ἔκ ἔσιν. ΒΛ. Οὐδ' ἔμοι δοκεῖ. 390

ΧΡ. Μαὶ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάσαι παρὲς κευαζόμεν Ἐγὼ, καθάκλινεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιῷ

Κράτισόν ἐστι. ΒΛ. Πολὺ μὲν ἔν, νῆ τὰς θεάς.

Μὴ γυν. διάτρισ' ἀλλ' ἀνῦε πρᾶτλων ἐν γέ τι.

ΧΡ. Καὶ δὴ βαδίζω. ΒΛ. Σπεῦδε νόν. ΧΡ. Τῆτ' αὐτὸ δρᾷ. 395

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΠΕΝΙΑ, ΧΡΕΜΤΛΟΣ, ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Ωθερμὸν ἔργον, καὶ νόσιον καὶ παράνομον,
Τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίῳ κακοδαίμονε.

Ποῖ, ποῖ; τί φεύγεις; ἢ μενεΐτον; ΧΡ. Ἡράκλεις.

ΠΕ. Ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακὲς κακῶς.

Τόλμημα γὰρ τολμᾶτον, ἔκ ἀνασχετόν. 400

Ἄλλ' οἶον ὑδεῖς ἄλλος ὑδεπώπῃς,

Οὔτε θεὸς, ἔτ' ἀνθρώπος ὥς ἀπολώλας.

ΧΡ. Σὺ δ' εἴ τίς; ὥχρ' αὖ μὲν γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς.

ΒΛ. Ἴσως Ἐρινὺς ἐστὶν ἐκ τραγωδίας.

Βλέπει γέ τοι μανικὸν τι καὶ τραγωδικόν. 405

ΧΡ. Ἄλλ' ἔκ ἔχει γὰρ δαδᾶς. ΒΛ. Οὐκ ἐν κλαύ-
σειαι

ΠΕ. Οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; ΧΡ. Πανδοκεύ-
τριαν,

Ἥ λεκιθόπῳλιν. ἢ γὰρ ἂν τοσεῖον

ΣΚΟΛΙΑ.

404. Ἴσως Ἐρινὺς ἐστὶ] Ἐπισκώπτει τὴν διὰ τῆς Ἐρινίας Αἰσχύλου
ἐπέδειον. παρυσάγομαι δὲ μὴ λαμπάδου διησπαθῆσαι, ὡς Ἐρινιάδης.
γοργῶπις, νιρίων, ἰίριαι, διναὶ θιαί. ἢ ἄλλως εἰσθᾶσιν οἱ τραγικοὶ
Ἐρινίας εἰσφέρειν, μετὰ λαμπάδων. καὶ γὰρ τὰ ἀποτρέψαι τῶν φαν-
τασμάτων, τραγικοῖς μάλλον ἀρμόττει.

408. Ἡ λεκιθόπῳλιν] Ἀπὸ τῆς χυνοῖζου, ὡς, ὠπυλιν. λίκιος δὲ
κυρίως, τὸ ξανθὸν τῆ ὡς, διὰ τὸ τῇ λίπῃ κίχθισθαι.

Ἐνέπρασες

Ἐνέκραγες ἡμῖν, ὕδιν ἡδικημένη.

ΤΧΕ. Ἀληθές ἐστι γὰρ δεινότητα διδράκαλλον, 410

Ζηῆντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;

ΧΡ. Οὐκὼν ὑπόλοιπον σοι τὸ Βάραθρον γίνεται.

Ἀλλ' ἢ τις εἴ, λέγειν ἐχρῆν σ' αὐτίκα μάλα.

ΠΕ. Ἡ σφῶ ποιήσω τήμερον δεῖναι δίκην,

Ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθὺνδ' ἀφανίσαι. 415

ΒΛ. Ἀρ' εἰσὶν ἡ καπηλὶς ἡ καὶ τῶν γειτόνων,

Ἡ ταῖς κοτύλαις αἰεὶ με διαλυμαινέσαι;

ΠΕ. Πενία μὲν ἔν, ἡ σφῶν ζυνοικῶ πόλλ' ἔτη.

ΒΛ. Ἀναξ' Ἀπολλον, καὶ θεοὶ ποῖ τις φύγοι;

ΧΡ. Οὗτος; τί δράς, ὦ δειλότατον σὺ θερίον. 420

Οὐ παραμενεῖς; ΒΛ. Ἦκιστα πάντων. ΧΡ. Οὐ
μενεῖς;

Ἀλλ' ἀνδρεῖ δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;

ΒΛ. Πενία γὰρ εἰσὶν, ὦ πονηρ' ἡς ὕδαμῦ

Οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέσειρον.

ΧΡ. Στῆθ', ἀνιβόλω σε, σῆθι. ΒΛ. Μὰ Δί', ἐγὼ
μὲν ἔ. 425

ΧΡ. Καὶ μὲν λέγω, δεινότητα ἔργον παραπολύ

Ἔργων ἀπάντων ἐργασάμεθ', εἰ τὸν θεόν,

ΣΧΟΛΙΑ

412. Τὸ βάραθρον] Χάσμα τι φρεατῆδες καὶ σπηλιὰς ἐν τῇ Ἀθήνῃ, ἐν ᾧ οἱ κακῆροι ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τότε ὑπῆρχον ὄγκοι, οἱ μὲν ἔν, οἱ δὲ κένυ.

416. Καπηλὶς] Καπηλὶς προπαρθευτικὴ ἡ τὰς οἰκίας επιτάσιμα δηλοῦν, ἀπὸ τοῦ κακῆριος ὃ ἐστὶ τὴν τοῦ αἰγλῆς, ἢ τοῦ οἴου, καπηλὶς ἢ ἐξουσίας ἐπιτασιμῆς, ἢ ταύτης ἐπιτασιμῆς τῆς καπηλῆς.

417. Ἡ ταῖς κοτύλαις] Αἰτὶ τοῦ παραλέπυσθαι με ταῖς κοτύλαις. ἢ τις φησὶ μῆτρομετροῦσθαι με βλάβῃ.

Ἐρημον

Ἐρημον ἀπολιπόντε ποὶ φευξέμεθα,
Τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχέμεθα.

ΒΑ. Ποίοισιν ὅπλοις ἢ δυνάμει πεποιθότες; 430
Ποῖον γὰρ ἢ θώρακα ποῖαν ἀσπίδας,
Οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἢ μισρωιάτη;

ΧΡ. Θάρρει. μόνος γὰρ ἔτος (οἶδ') ὁ θεὸς, ὅτι
Τροπαῖον ἀναστήσαις τῶν ταύτης τρόπων.

ΠΕ. Γρύζειν δὲ καὶ τολμάται, ὦ καθάρματα, 435
Ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρώντ' εἰλημμένοι;

ΧΡ. Σὺ δ', ὦ κάκις ἀπολαμένη, τί λοιδορεῖ
Ἡμῖν προσελθὺς, κὶδ' ὅτις ἀδικυμένη;

ΠΕ. Οὐδὲν γὰρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετον
Ἀδικεῖν με, τὸν Πλῆτον ποιεῖν πειρωμένῳ 440

Βλέψαι πάλιν; ΧΡ. Τί ἔν ἀδικῶμεν τέτότις;
Εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν.

ΠΕ. Τίδ' ἂν γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ'; ΧΡ. Ὅτι;

ΣΧΟΛΙΑ.

427. Ἐρημον] Ἐρημος κυρίως ἡ μονοθεσία τῶν ἰουδαίων γὰρ παρὰ τῇ ἑρῶν, ὃ σημαίνει τὴν γῆν.

ΠΕ. Ἀπολιπόντί ποί] Τὸ ποί ἰσχυρὰ, ἢ ἔστιν ἐρωτηματικόν. ἀλλ' ἀόριστον. ἐπὶ μὲν γὰρ κινήσεως μόνον τὸ ποί διὰ τῆς ο καὶ, διφθόγῃς γράφεται. διὰ δὲ τοῦ η γραφόμενον καὶ ἐπὶ τᾶσι καὶ κινήσεως τίθεται.

434. Τροπαῖον] Ἐστὶ τροπαῖον ὁ δὲ ταῖς δίκαις οἱ παλαῖοι ἰσχυροὶ τοῖχος ἢ λίθος μέγας ἰσχυρὸς καὶ γράφοντες ἐν τούτῳ ὡς κατὰ τῶν αἰσίων παλιν ἔργα διδρᾶσκουσιν. ἐκκαλεῖτο δὲ τροπαῖον διὰ τὸ εἶναι τὴν τροπὴν τῶν ἐχθρῶν γενεήσθαι.

435. ὦ καθάρματα] Καθάρματα ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ καθάρσει λαοὶ τοιοῦτοι, ἢ τινος ἐτήρας λόγου θυμῶν τοῖς θεοῖς. τούτῳ δὲ τὸ εἶδος καὶ παρὰ Ῥωμαίοις ἐπιγράτουν. λέγονται δὲ καὶ καθάρματα.

437. Τί λοιδορεῖ] Τὸ λοιδορεῖν καὶ καθάρματα δοτικῇ συνίστασθαι. ἰσχυρικῶς δὲ αἰτιατικῶς καὶ τινος ἐχθρῶν λοιδορεῖς ἰσχυρὰ γράφοντες τὸ ἡμῖν πρὸς τὸ προσελθόντα συνάπτεται.

Σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕ. Ἐμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον 445
Κατὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώπους; ΧΡ. Ὅ,τι;
Εἰ τὺτο δρᾶν μέλλουσι, ἐπιλαθοίμεθα.

ΠΕ. Καὶ μὴν περὶ τῶν σφῶν ἐθέλω δεῖναι λό-
γον

Τὸ πρῶτον αὐτῷ καὶ μὲν ἀποφῆναι, μόνην 450
Ἀγαθῶν ἀπάντων ἔσαν αἰτίαν ἐμὲ
Ἵμῖν, δι' ἐμὲ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μὴ,
Ποιεῖτον ἤδη τῷθ', ὅ,τι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ.

ΧΡ. Τυτὲ σὺ τολμᾶς, ὦ μιαρῳιάτῃ, λέγειν;

ΠΕ. Καὶ σὺ γε διδάσκεις πάνυ γὰρ οἶμαι ῥαδί-
ως

Ἀπανθ' αἰμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ, 455
Εἰ τὺς δικαίους φῆς ποιήσῃν πλουσίους.

ΒΛ. Ὡς τύμπανα καὶ κύφωνες, ἔκ ἀρῆξετε;

ΠΕ. Οὐ δεῖ σخیλιαζεῖν καὶ βοᾶν, πρὶν ἂν μά-
θης.

ΒΛ. Καὶ τίς δύναται ἂν μὴ βοᾶν, ἰὺ, ἰὺ,
Τοιαῦτ' ἀκύνων; ΠΕ. Ὅς τις εἶναι εὖ φροῦν. 460

ΣΧΟΛΙΑ.

449. Τὸ πρῶτον αὐτῷ] Τὸ αὐτὸ ἐπισημαστικῶς ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι ἢ
θυσιᾶν τῷ τύτῳ, ἢ ἢ περὶ αὐτῷ τύτῳ, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό.
450. Οὕσαν αἰτίαν ἐμὲ] Ἰστέον ὅτι ἡ Ἀθηναῖα ἔλλαψεν ἥτοι ἐν ἀρχῇ
γίνεσθαι ὡς τὸ, ὅπως μὴ ποιήσῃς τόδε. κομίσαι ἔξωθεν τῷ σκόπει. ἢ ἐν
τῇ τέλει ὡς ἔχει τὸ ἐν Νηφελῇ. ἢ ἐν τῇ μέσῃ ὡς τὸ παρ' Ὀμήρῳ.
Ἄλλ' ἢ μὲν δαυσοὶ γίγας μετέδραμι Ἀχαιοῖ, λαίπην γὰρ τὸ παύσαι-
μι ἢ ἡσυχάσαι. τὸ δὲ σχῆμα καλεῖται ἀναταπείδατον ἢ καὶ τὸν Ἀρισ-
τοφάνη ἐχρήσατο. ὁ γὰρ ἀπαράδειγμα ἐστὶ ἀνταγῆς ἵστασθαι, ἴδω γὰρ μί-
πην, καὶ μὲν ἀποφῆναι μόνη ἐμὲ ἀγαθῶν ἔσαν αἰτίαν, ἴσασιν. εἰ δὲ μὴ,
Ποιεῖτον ὅ,τι αἰ ὑμῖν δοκῇ.

ΧΡ. Τί

ΧΡ. Τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
'Εάν γ' ἄλως. ΠΕ. Ὅ,τι σοι δοκεῖ. ΒΛ. Καλῶς
λέγεις.

ΠΕ. Τὸ γὰρ αὐτό γ' εἰαν ἡτῶσθε καὶ σφῶ διῷ
παθεῖν.

ΒΛ. Ἰκανὸς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;

ΧΡ. Ταύτη γε νῶν δὲ δὺ ἀποχρήσεσιν μόνω. 465

ΠΕ. Οὐκ ἂν φθάνοιεν τῷτο πράττοντ'. ἢ τί γ' ἂν
'Εχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἐτι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Τῆ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΣΚΗΝΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ, ΧΡΕΜΤΛΟΣ, ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ,
ΠΕΝΙΑ.

ΑΛΛ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφόν, ᾧ νικήσετε
τηνδ',

'Εν τοῖσι λόγοις ἀνιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδύσετε
μηδέν.

ΣΧΟΛΙΑ.

461. Τῇ δίκῃ] Ἔθος ἦν πάλαι τοῖς δικαζομένοις γράφειν πρὸ τῆς
κρίσεως ὡς τιμωρίαν ἡττηθεὶς δοῖν, εἴτα δὲ ἐπιγράφειν, ταῖσιν ἐπὶ τῇ
πρωτίᾳ γραφῇ καὶ τῷτο γράφειν, ὡς καὶ τοιαύτη τιμωρία, ἢ βίη τυ-
χοι ἀφαίρειν ἢ κεφαλῆς.

466. Τοῦτο πράττοις] Ἀπὸ τοῦ ἀποθανόντος. ἔκ ἂν, φησιν, ἀνα-
βάλοιεν ἀποθανόντες.

468. Ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν] Τὸ μέτρον ἀναπαιρικὸν τετράμετρον
καλαυχητικὸν εἰς συλλαβὴν. δίσχαι δὲ τὸ ἀναπαιρικὸν κατὰ πάσας χώ-
ρας ἀνάπαιτος, σποιδίον, καὶ δάκτυλος παρὰ τῆς δραμῆος, σπικίως
δὲ καὶ προκελευσματικόν.

469. Μαλακὸν δ' ἐνδύσετε μηδέν] Ἡρόδοτος ἐν Θαλαίᾳ. τὰς δὲ θη-
ρίας ἀναμιμητομήνης ὡς ἱλαποι τίκων, ἐνδιδόναι μαλακὸν ὑδίν.

ΧΡ. Φανερόν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γινῶναι, τὲτ' εἶναι
 πᾶσιν ὁμοίως, 470
 Ὅτι τὺς χρηστὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἔσι δί-

καιον.
 Τὺς δὲ πονηρὺς καὶ τὺς ἀθέους, τέτων τὰναντία δῆπε.
 Τὲτ' ἔν ἡμεῖς ἐπιθυμῶντες, μόλις εὕρομεν ὥς τε γενέ-

σθαι,
 Βέλημα καλὸν, καὶ γενναῖον, καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν
 ἔργον.

Ἦν γὰρ ὁ Πλῆτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὦν πε-
 ρινοσῇ, 475

Ὡς τὺς ἀγαθὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται, καὶ ἀπο-
 λείψει,

Τὺς δὲ πονηρὺς καὶ τὺς ἀθέους φευξεῖται. κατὰ ποι-
 ῆσει,

Πάντας χρηστὺς καὶ πλεῖντας δῆπε, τὰ τε θεῖα σέ-
 βοντας.

Καί τοι τέττε τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι πότε ἄμει-
 νον;

ΒΛ. Οὐ τις ἂν. ἐγὼ σοι τέττε μάρτυς· μηδὲν ταύ-
 την γ' ἀνερῶτα. 480

ΧΡ. Ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις
 διάκειται,

Τίς ἂν ἐχ' ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι
 μᾶλλον;

Σ Χ Ο Δ Ι Α.

474. Βέλημα καλόν] Βέλημα μὲν τὸ ἴδιον. βέλημα δὲ τοῦ δημο-
 σίου ἢ γνάμης, καὶ τοι ἐν τοῖς παλαιαῖς τῶν Σοφοκλείων ἀπὸ γράφων, ἢ
 καὶ τὸ βέλμη· ὡς ἐπ' Ἀργείοις τὸ δ' ἦν, εὐρηται, ἐχ' βέλημα.

Πολλοί,

Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλεῖστοι πονή-
ροί,

Ἄδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι. πολλοὶ δ' ὄντες πάλιν
χρηστοί,

Πράττεισι κακῶς, καὶ πεινῶσιν, μετὰ σὺν τε τὰ πλεῖστα
σύνεισιν. 489

Οὐκ ἔν εἶναι φημί, ἢ παύσει ταῦτ' ἢ βλέψῃ πόθ' ὁ
Πλῆτος,

Ὅδὲν ἦν τιν' ἰὼν, τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὸν ἀν μείζω πε-
ρίσειεν.

ΠΕ. Ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾶς' ἀνθρώπων ἀναπείσθენტ'
ἔχ' ὑγιαίνειν,

Δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τέ ληρεῖν καὶ παραπαίειν·
Εἰ τότο γένοιθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, ἔ' φημι λᾶν λυσσε-
λεῖν σφῶν. 490

Εἰ γὰρ ὁ Πλῆτος βλέψει πάλιν, διανείμειά τ' ἴσῃ
ἑαυτὸν,

Οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων, ἔτ' ἂν σοφίαν μελε-
τῇ

Οὐδεὶς, ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τέτοιον ἀφανθένιοι, ἐθελήσει

Τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν,

ἢ σκυτολομεῖν, ἢ πλινθεργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ σκυτοδε-
ψεῖν, 495

ΣΧΟΛΙΑ.

490. Εἰ τοῦτο γένοιθ'] Εἰ γὰρ ὁ Πλῆτος βλέψει πάλιν, διανείμει τ'
ἴσῃ ἑαυτὸν πᾶσι δημοσίᾳς καὶ οἷον ἡ Περσία τὴν Χερσύνην γράμμι καὶ
τὴν τοῦ Πλάτος, ὅτι πρὸς μὲν τὴν δικαίαν ἔξει.

492. Σοφίαν μελετῇ Σοφίαν ἐπαῖθα καλεῖ τὴν περὶ τὰς τέχνας
παιδείαν καὶ μηχανὴν, τέχνην δὲ τὴν μεταχείρησιν αὐτὴν καὶ ἐργασίαν.

Ἡ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν Διὸς θερί-
σασθαι;

Ἡ ἐξ ἧς ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τέτων πάντων ἀμελεῖσιν;

ΧΡ. Λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ
κατέλεξας,

Οὐ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕ. Πόθεν ἔν' ἔκεις θε-
ράποντας;

ΧΡ. Ὀνησόμεθ' ἀργυρίῳ δήπῃ. ΠΕ. Τίς δ' ἔσαι
πρῶτον ὁ πωλῶν, 500

Ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; ΧΡ. Κερδαίνειν βελο-
μενός τις

Ἐμπορος, ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείων ἀνδρα-
ποδισῶν.

ΠΕ. Ἀλλ' ἔδ' ἔσαι πρῶτον ἀπάντων ἐδεῖς, ἐδ'
ἀνδραποδισῆς,

Κατὰ τὸν λόγον, ὃν σὺ λέγεις, δήπῃ. τίς γὰρ πλεῖον
ἐβελήσει,

Κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτῆς, τέτο ποιεῖσαι;

ΣΧΟΛΙΑ.

498. Λῆρον ληρεῖς] Ἀπὸ τοῦ κατὰ Λῆρον. Ἀττικὴ ἡ φράσις καὶ τὰ
εἰρημα. ὡς τὸ μαρίαν μαίρη, καὶ φυγὴν φυγίης. καὶ ὅπως ἐφ' ὃν τῷ
πραγματι ἐπάγεται τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ῥῆμα, ὡς τὸ ὑδρὶ ὑδρί-
ζειν, καὶ φυγὴν φυγίης.

502. Ἐμπορος ἥκων] Ἐμπορος ὁ πραγματευτὴς ἀνθρωπος. κυρίως δὲ
ὁ πλεῖον θάλασσαν, παρὰ τὸ πόρος. πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται,
καὶ εὐπορος ὁ ἔχων αἰετὸν ἐπιρρίοισιν πλοῦτον ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ
πόρου, διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοί, ὡς ἀνδραποδίζαι καὶ ἄπιτοι. αἰε-
τὰς τὰ Θετταλῶν ἄπιτα, ἡ παροιμία φησὶν. Εὐρυπίδης. Πολλοὶ πα-
οῖσαν, ἀλλ' ἄπιτοι Θετταλοί, δηλοῖ δὲ καὶ ἀπὸ Ἰάσωνος ὅς ἡδραπόδισαι
ἐν Μήδισιν. ἀνδραπόδον δὲ εἴρηται ὁ πῶς ὁ ἐν ἀνδράσιν, ἀπὸ τοῦ ὑπο-
κριμῆναι μέρος τῷ ὅλῳ, ὑπόκειναι γὰρ ὁ οἰκίτης τῷ διαπότῃ, καθάπερ ὁ
πῶς τῷ ὅλῳ σωματίῳ

Ως

Ὡς αὐτὸς ἄρ' ἐπαναγκασθεὶς, καὶ σκαπτεῖν τ' ἄλλα
τε μοχθεῖν, 505

Ὀδυνηρότερον τρίψεις βίον πολὺ τῷ νῦν. ΧΡ. Ἐς
κεφαλὴν σοι.

ΠΕ. Ἐτι δ' ἔχ' ἔξεις ἔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· ἔ
γὰρ ἔσονται.

Οὔτε τάπησιν. τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐβελήσει, χρυσίον ὄν-
τος;

Οὔτε μύροις μύρισαι σακτοῖς, ὅποταν νύμφην ἀγά-
γησθον. 510

Οὐδ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμήσαι ποικιλομόρ-
φων.

Καί τοι τὶ πλεον πλυτεῖν ἐσιν, πάντων τέτων ἀπο-
ρῦντας;

Παρ' ἐμὲ δ' ἐσιν ταῦτ' εὐπορα πάνθ' ὑμῖν, ἂν δεῖσ-
θον. ἐγὼ γὰρ

Τὸν χειροτέχνην, ὥσπερ δέσποιν, ἐπαναγκάζουσα κά-
θημαι,

Διὰ τὴν χρεῖαν, καὶ τὴν πενίαν, ζητεῖν ὅπόθεν βίον
ἔχει. 515

ΧΡ. Σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν
φώδων ἐκ βαλανείας,

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

516. Πλὴν φώδων ἐκ βαλανείας] Φλυκταίνων. ἐκ βαλανείας δι, διὰ τὸ
τὴν πωλήσας ἀπορῶντας ἱδυμάτων, διὰ τὸ ψύχος ἐν βαλανείοις καθι-
δόν, καὶ ἐκ δέρμης ἢ αἶρος αὐτὸς ἐξίστας παρὰ χρῆμα προεβαλόντος
φλυκταίνας ποιεῖν. Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἱδυήματα, ἢ ἐκ ψύ-
χους ἢ τὴν τύλην καὶ τὰ ἱπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς, ὡς τῶν πωλήτων διὰ
τὸ αὐτοργεῖν τοῦτο πασχέειν.

Καὶ

Καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων, καὶ γραιδίων κολο-
 202 συρτὸν

Φθειρῶν τ' ἀριθμὸν, καὶ κωνόπων καὶ ψυλλῶν (ὅδε
 λέγω σοι

Ἵπὸ τῷ πλήθει,) αἱ βομβῆσαι περὶ τὴν κεφαλὴν
 ἀνιῶσιν,

Ἐπεγείρυσαι καὶ φράζυσαι, πεινήσεις· ἀλλ' ἐπανίστα.

Πρὸς δέ γε τέτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος, ἀντὶ
 δὲ κλίνης 521

Στιβιάδα σχοίνων, κόρειων μεσῇ, ἥ τὲς εὐδοίας ἐγεί-
 ρει.

Καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν. ἀντὶ δὲ
 προσκεφαλαίῳ,

Λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ', ἀντὶ
 μὲν ἄρτων,

Μαλάχης πτόρθος· ἀντὶ δὲ μάξης, φύλλ' εἰ ἰσχυῶν
 ῥαφανίδων 525

Ἀντὶ δὲ θράνης, σάμνης κεφαλὴν κατεαγότος· ἀντὶ
 δὲ μάκρας,

Πιθάκης πλευρᾶν, ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην; ἄρα γε
 πολλῶν

Ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἰτίαν
 ἔσαν;

Σ Χ Ο Δ Ι Α.

526. Ἀντὶ δὲ μάκρας] Μάκτρα, κατὰ τὴν παλαιὰν, οὐσία ἐπιμή-
 κης, ἐν ᾗ μαλίσσι τὰ ἄλεια, ὅθεν καὶ γίνεται. παρὰ τὸ μάσσω γὰρ ἡ
 μάκτρα· ὅθεν καὶ μεμαγμένοι προκίρηται. καὶ ἡ μάξα γίνεται, πείρας
 δὲ πάντως ὄρον καὶ ἡ τοιαύτη μάκτρα ἢ ἐκ πιθάκης, καὶ ὅδε αὐτῆς
 διόλου συνεχοῦς, ἀλλὰ διέρρωγυίας τὴν πλευρᾶν ἐν ᾗ τὸ μάγμα γίγνεται.

ΠΕ. ΣΥ

ΠΕ. Σὺ μὲν ἔ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν δὲ πτω-
χῶν δ' ὑπεκρέσω.

ΧΡ. Οὐκ ἔν δῆπε τῆς πτωχείας πενίαν φάμεν εἶπαι
ἀδελφὴν 530

ΠΕ. Ὑμεῖς γ', οἵ περ καὶ Θρασυβέλω Διονύσιον εἶναι
ὅμοιον.

Ἀλλ' ἔχ οὐμός τε το πέπονθεν βίος· ἔ μὰ Δί'· ἔδε
γε μέλλει.

Πτωχῷ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἔστιν μηδὲν
ἔχουλα·

Τῷ δὲ πένητος, ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις προσέ-
χουλα·

Περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μὲν τοι μηδ' ἐπι-
λείπειν. 535

ΧΡ. Ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτῷ
κατέλεξας·

Εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ τα-
φῆναι.

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

531. Οἵ περ καὶ Θρασυβέλω] Τὰ μὴ ὅμνιά φησιν. ὡς εἴ τις λέγει
Διονύσιον τὸν ἐξώλη τύραννον, εὐκρίναι Θρασυβέλω τῷ Δίῳ, ἀνδρὶ φι-
λοπόλιδι καὶ πατρὶς κρείττονι λόγῳ, διὰ τε τὰς ἐπιφανεῖς αὐτοῦ κατὰ
τῶν πολέμων δίκας, καὶ διότι κατέλυσε τὴν τῶν Ἀ τυραννίδα. εὐπορος
γὰρ ἂν καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκπίπῃ, μετὰ ταῦτα Φυλὴν καταλαβὼν, καθίλει
αὐτὴς.

535. Περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ] Περιγίγνεσθαι σημαίνει μὲν καὶ τὸ μᾶλλον
σημαίνει δὲ καὶ τὸ περιτρίβειν ὡς ἐνταῦθα.

536. Ὡς μακαρίτην ὦ Δάματερ] Ὅτι ἀπλῶς καὶ ἀσυνέτως κατεχ-
ρήσατο αὐτὸ τοῦ μακαρίου. εἰμὴ ἄρα παῖς εἶεν μακάριος. ἄλλως. ὥστε
εἰδῶσιν Ἕλληες, ἐπιπῶν τι παραδοξὸν ἀέσωσι, σχιτλιαζοῖν καὶ βοᾶν
Ἡράκλει, ἢ Ἀπολλοῦ, ἢ ὦ Ζεῦ· ὅτε καὶ ὅτε ἀέσας τῆς Παιῆς
τοιαῦτα λεγόντες, ὥστε σχιτλιαζοῖν βοᾶ, ὦ Δάματερ· εἰκότως δὲ πρὸς
τῇ γῆ ποιῶνται τὸν λόγον ὡς γυνή.

ΠΕ. Σκύτ-

ΠΕ. Σκώπῃειν πειρᾶ, καὶ κωμῶδειν, τῷ σπυδάζειν
ἀμελήσας

Οὐ γινώσκων, ὅτι τῷ πλέτε παρέχω βελτίονας ἄν-
δρας

Καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδίαν. παρὰ τῷ μεν γὰρ
ποδαγρῶντες, 540

Καὶ γαστρώδεις, καὶ παχύκνημοι, καὶ πιονές εἰσιν
ἀσελγῶς.

Παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχυροὶ καὶ σφηκῶδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς
ἀνιστοί.

ΧΡ. Ὑπὸ τῷ λιμῷ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὰ σφηκῶδεις
σὺ πορίζεις.

ΠΕ. Περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῶν, κα-
ναδιδάξω

Ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμῷ. τῷ πλέτε δ' ἔστιν
ὑβρίζειν. 545

ΧΡ. Πάνυ γυν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν, καὶ τὰς τοί-
χας διορύττειν;

ΣΧΟΛΙΑ

540. Ποδαγρῶντες] τοιοῦτοι γὰρ οἱ πλέστοι γίνονται ὑπὸ τῆς τρυφῆς,
ἐπεὶ ἀσελγείας καὶ φαυλότητος δηλωτικόν ἐστι. γράφεται δὲ καὶ ποδαλγοῦ-
τες καὶ ποδαγρῶντες ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πάθος καὶ ποδάγρα λεγέσθαι καὶ
ποδαλγία.

542. Σφηκῶδεις] Λιπτοὶ κατὰ τὸ μέσον ὡς σφήκες ἢ ψιπτοὶ ἐπεὶ
καὶ τὸ ζῶον πικρὸν ἐστὶ σφάδρα· ἅμα μὲν ὅτι καὶ δριμύτεροι. ἅμα δὲ
ὅτι καὶ ἰσχυρότεροι γίνονται οἱ λιμώττοντες, ὡς σφήκες.

1b. Τοῖς ἐχθροῖς ἀνιστοί] Ὁ γὰρ ταῖς σαφὲς μὴ βαρυτόμιος, ἀλλὰ
κύφως ἔχων τοῦ σώματος, ῥᾶτ' αὖ καὶ πρὸς τὰς ἐχθρὰς ἀντιπαρτάξη-
ται. τοιοῦτοι δὲ οἱ πειρηταὶ διὰ τὸ μὴ εὐσαρκεῖν ἀπορία τροφῶν.

ΒΛ. Νη

ΒΛ. Νῆ Δία γ', εἰ δεῖ γε λαθεῖν αὐτόν, πῶς ἔχῃ
κόσμιόν ἐστι;

ΠΕ. Σκέψαι τοίνυν γ' ἐν ταῖς πόλεσιν τῆς ῥήτορας,
ὡς ὁπόταν μὲν

ἴσῃ πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι.

Πλατῆσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἀδικοὶ
γενέσθῃσι, 550

Επιβουλεύσῃ τε τῷ πλῆθει, καὶ τῷ δήμῳ πολέμῳ.

ΧΡ. Ἀλλ' ἐψεύδει τέτων γ' ἔδεν καίπερ σφόδρα
βάσκανος ἔσα.

Ατὰρ ἔχ' ἡτλόν γ' ἔδεν ελαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κοινὴ
μῆδης,

Ὅτι γε ζηεῖς τῷτ' ἀναπείσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστι, ἀμείνων

Πενία πλέτῃ. ΠΕ. Καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' ἔπω δύνα-
σαι περὶ τέτῃ. 555

Ἀλλὰ φλύαρεῖς καὶ περὶ γίγεις. ΧΡ. Καὶ πῶς φεύ-
γεσὶ σ' ἀπαῖτες;

ΠΕ. Ὅτι βελτίους αὐτὸς ποιεῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι
μάλις

Ἀπὸ τῶν παίδων τῆς γὰρ πατέρας φεύγεσι, φρο-
νέουσας ἄριστά

ΣΧΟΛΙΑ.

547. Πῶς ἔχῃ κόσμιόν] Τὸ σκεπάζεσθαι λαθεῖν τῷτο δὲ ὁ ἑταῖρος πρὸς
ἐκείνῃ λίγῃ σκεπάζων καὶ χλευάζων, ὅτι τοπαλαῖδον ὁ διαβόλητος ἢ κλο-
πῆς, εἰ μὴ φωραθεὶς κλέπτης ἐπὶ ἔρχῃ. ἄλλως. εἴγε δ' ἀλήθης λαθεῖται.
Πυχρὸν δὲ τὸ ἐνδόμημα.

551. Ἐπιβουλεύσῃ τε] Διαβάλλει τῆς ῥήτορας, ὡς δὲ λαμβάνουσι
παρὰ τῶν πολιτῶν ἀσύμφορα τῇ πόλει συμβουλεύουσιν, ὅτι ἰσχυρὰ αὐτὴν
τέτῃς ἀμύνασθαι.

Αὐτοῖς. ὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμα ἔσι δίκαιον.

ΧΡ. Τὸν Δία φήσεις ἄρ' ἐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον;

560

Κακείνος γὰρ τὸν πλεῖτον ἔχει. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει

ΠΕ. Ἄλλ' ὦ Κρονικαῖς γινώμαι ὄντως λημῶνις τὰς φρένας ἄμφω.

Ο Ζεὺς δῆπερ πίνειται. καὶ τέτό γε δὴ φανερώς σε διδάξω.

Εἰ γὰρ ἐπλέτει, πῶς ποιεῖν αὐτὸς τὸν Ὀλυμπιακὸν αἰῶνα,

ἵνα τὲς Ἑλληνας ἀπανίας αἰεὶ δι' ἔτεος πέμπτε ξυναγείρει,

565

Ἀνεκέρυτλιν τῶν ἀθλητῶν τὲς νικῶντας, σεφανώσας

Κοτίνε σεφάνω; καὶ τοι χρυσῷ μᾶλλον ἔχρην, εἴπερ ἐπλέτει.

ΧΡ. Οὐκὲν τέτω δῆπερ δημοῖ τιμῶν τὸν πλεῖτον ἐκεῖνος

Φειδόμενος γὰρ καὶ βυλόμενος τύττε μηδὲν δαπανᾷσθαι,

Λήροισι ἀταδῶν τὲς νικῶντας, τὸν πλεῖτον εἰ παρ' ἑαυτῷ.

570

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

562. Ἄλλ' ὦ κρονικαῖς γινώμαι] Ἡγὼν ἀρχαίαις μυθιαῖς ἰσχυοισμίοις τὸ φρονεῖν. παροιμία δὲ ἐστὶ ἐπὶ τῶν ἀμειλιχῶν. ἥτις εἴρηται καὶ ἐν Νεφέλαις. αὐτὴ δὲ τῷ γινώματι γράφεται λήμαις. λήμη δὲ ἐστὶ τὸ πιπνέον δάκρυον ὅπερ ἰπικαθιζόμενοι βλάπτει τὲς ὀφθαλμούς· τὸ γὰρ τῶν γιγνόμενων δάκρυον παχὺ ὄν, λήμας μεγάλας ποιεῖ. σημαίνει ἔν τῷ τετυφλωμένοι τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμῶν ἐμποδίζονται τὰς ὄψεις.

ΠΕ. Πολύ

ΠΕ. Πολὺ τῆς Πενίας πρᾶγμαῖς αἰσχίον ζητεῖς αὐ-
τῷ περιάψαι.

Εἰ πλέσιος ὢν, ἀνελεύθερος ἔσθ' ἔτιωσί, καὶ φιλοκερ-
δής.

ΧΡ. Ἀλλά σε γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν, κοτίνῃ σε-
φάνῃ σεφανώσας.

ΠΕ. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς, ὡς ἔ' πάντ'
ἔς' ἀγάθ' ὑμῖν,

Διὰ τὴν πεινίαν. ΧΡ. Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξιςιν τῷτο
πυθέσθαι.

Εἴτε τὸ πλεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλγιον. φησὶ γὰρ
αὕτη,

Τὺς μὲν ἔχούλας καὶ πλευῖνας, δεῖπνον κατὰ μῆνα
προπέμπειν·

Τὺς δὲ πένηλας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν κατα-
θεῖναι.

ΣΧΟΛΙΑ.

574. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν] Ὅτι σχῆμα κεῖται καινὸν ἰλλυπικὸν ἰσλαῦ-
θα τόδε. τὸ γὰρ λέγειν τολμᾶν ὑμᾶς, ὡς ἔ' πάντ' ἐπὶ τὰ γὰθ' ὑμῖν διὰ
τὴν πεινίαν. λέγει γὰρ φανερῶς ἰσλαῦθα ἵποιά τις ἀκερμία τοιαύτη. τίς
δὲ ἀκύνει ἀνάσχοιτο. ἢ, πῶς ἂν αἰ εἴη φοβικόν. ἢ, πῶς ἐκ ἀντιλέγοιο.
ἢ τοιούτων τι. ἵνα λέγῃ ἡ Πενία ὅτι τὸ γὰρ τολμᾶν ὑμᾶς λέγειν, ὡς ἔ'
δι' ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ, πῶς ἂν εἴη φρητὸν ἀκύνεσθαι. καὶ σημειῶσαι
τὸ τοιούτον εἶδος τῆς ἰλλυπίας, ἰσλαῦθικόν δὲ θυμικὸν ἦθος, καὶ ἰγνοῦσι-
μίας τῆς τελείας φράσεως διὰ τὸ πολὺ τῆς ὀργῆς.

575. Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξιςιν] Τὴν Ἑκάτην ἐν ταῖς τριόδοις ἱκίμεν
τοπαλαίον, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν Σιλήτην καὶ Ἀρτίμιδα καὶ Ἑκάτην κα-
λεῖσθαι. κατὰ δὲ κωμικήν οἱ πλουσιοί, δεῖπνον ἱσπίρας ὡς θυσίαν τῇ
Ἑκάτῃ προσάγουσι ἐπὶ μαῖς τριόδοις ἱκίμεν. οἱ δὲ πένητες ἤρχοντο
πυνῶντες καὶ ἥσθιον αὐτὰ καὶ ἰλαγοι, ὅτι ἡ Ἑκάτη ἔφαγει οὗτα.

Ἄλλα φθείρε καὶ μὴ γρύζης

Ἔτι μὴδ' ὀτιῦν.

580

Οὐ γὰρ πείσεις, ὅδ' ἦν πείσῃς.

ΠΕ. Ὡ πόλις Ἀργεῖς, κλύεθ', οἷα λέγει;

ΧΡ. Παύσωνα καλεῖ τὸν ξύσσιον.

ΠΕ. Τί πάθω τλήμων;

ΧΡ. Ἐρρ' ἐς κόρακας θάττον ἀφ' ἡμῶν.

585

ΠΕ. Εἰμι δὲ ποῖ γῆς;

ΧΡ. Ἐς τὸν Κύβων, ἀλλ' ἔ μέλλειν
ἔρην σ', ἀλλ' ἀνύειν.

ΠΕ. Ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνθαυθαῖ
Μεταπέμψεσθον.

590

ΧΡ. Τότε νοσήσεις· νῦν δὲ φθείρε.

Κρεῖττον γὰρ μοι πλεῖν ἐστίν·

Σὲ δ' ἱὼν κλαῖν μακρὰ τὴν κεφαλὴν.

ΒΛ. Νῆ Δί' ἐγὼ γ' ἔν' ἐθέλω πλεῖων
Εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων,

595

Τῆς τε γυναικὸς καὶ λεσάμενος

Ε Χ Θ Α Ι Α.

579. Καὶ μὴ γρύζης] Μὴ φθίγγῃ. κυρίως δὲ γρύζω ἐκί, τὴ τῆς μικρῆς χολῆς φωνῇ προσημειοῦται.

582. Ὡ πόλις Ἀργεῖς] Ταῦτά φασιν ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου τραγικῆς εἶναι. μετέληται δὲ ὁ γίγχοις ἐκ Φαινεσσῶν Εὐριπίδου, Πολυνίκεος λόγιος. ὅδ' γὰρ ἀπολυθὼς καλεῖ ἐν Ἀθήναις ἡσα. διαβάλλει δὲ τῆς Ἀργεῖας ἀς πείσεις.

583. Παύσωνα καλεῖ τὸν ξύσσιον] Σύντροφον καὶ διατητήν. ὁ Παύσων δὲ ἐπὶ πείσῃ κομμεῖται (συγγραφὸς οὐ).

587. Ἐς τὸν Κύβων] Κύβων ὁ ξύλινος διαμῆς, ἐν ᾧ διαμειβόμενοι οἱ ἐν τῇ φρονίᾳ, ὅν καὶ κυβῶνα περιπαρμένους λέγουσι. τινὲς δὲ κύβον φασιν ὅμοιον τὸν Κύβωνα πλεῖον εἶναι. οἱ δὲ κρημνὸν ἐπὶ καλύμμενοι.

593. Κλαῖν μακρὰ τὴν κεφαλὴν] Λαίπει τύπτεσθαι. ἢ ὅθιον λέγουσι, ὅδ' ἀναταλάειν ὅλον τὸ σῶμα καὶ σιαυτὴν. Ἀττικὸν τὸ σχῆμα.

Διπαρὸς

Λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείας,
 Τῶν χειρὸς χιῶν,
 Καὶ τῆς πινίας καταπαρδεῖν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
 ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ, ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Ἦ Ἄ Τη μὲν ἡμῖν ἡ πίτριπιλος οἵχεται. 600
 Ἐγὼ δέ, καὶ σύ γ', ὥς τάχιστα τὸν θεὸν
 Ἐγκατακλινέντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιῶ.

ΒΛ. Καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τίς ἂν
 Ἐλθὼν διακυλύσῃ τὴ τῶν πρῶργε ποιεῖν.

ΧΡ. ὦ παῖ Καρίων, τὰ σρώματ' ἐκφέρειν ἔχερ'·
 Αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλῆτον, ὥς νομίζεται, 606
 Καὶ τάλλ', ὅσ' ἐστὶν ἐνδοὶ ἡυτρεπισμένα.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Τῆ ΤΡΙΤΟΥ
 ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ὦ Πλείσα Θεσείοι μεμισυλημένοι,
 Γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίσοις ἀλφίτοις,
 Ὡς ἐντυχεῖθ', ὥς μακαρίως πεπράγαίτε, 610
 Ἄλλοι

ΣΧΟΛΙΑ.

597. Τὸ λιπαρὸς] Ἡ ἀντὶ τῷ τρυφῆλῳ νοσήσιον. ἢ διότι ἴθος ἦν τοῖς
 παλαιῶς μετὰ τὸ λελῶσθαι, ἰλαίω διόλου τῷ σώματι ἀλείφισθαι. ἴσα
 οἱ πόροι ὑπὸ δέσμης ἀνωχθήντις, κλισθῶσι ὑπὸ τῷ ἰλαίῳ ἐπιπομαίνεσθαι
 ὄψος, καὶ μὴ δέξασθαι αἶρα ἔκτοθεν.

600. Αὕτη μὲν ἡμῖν] Ἐσταῦθα χορὸν ὄφειλε θῆναι καὶ διατρίψαι μικ-
 ρόν, ἄχρις αὖ τις ἐξ Ἀσκληπιῶ ἀναγείναι, τὴν τῷ Πλάτῳ ἀπαγγέλλων
 ἀνάκλησιν.

608. ὦ πλείστα Θεσείοις] Σημείωσαι ἑσταῦθα, ὅτι δύο χορὸν διὰ
 μίση

Ἄλλοι δ', ὅσοις μέτεσι τῷ χρηστῷ τρόπῳ.

ΧΟ. Τί δ' εἰσιν, ὃ βέλτεσι τῶν σαυτῷ φίλων;
Φαίνει γὰρ ἦκειν ἄγγελος χρηστῷ τίνος.

ΚΑ. Ὁ δεσπότης πέπραχεν ἐντυχέσασθαι,
Μᾶλλον δ' ὁ Πλούτος αὐτὰς. ἀπὲ γὰρ τυφλῷ, 615
Ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιῷ παιῶνος ἐνμενὺς τυχῶν.

ΧΟ. Λέγεις μοι χαράν; λέγεις μοι βόαν.

ΚΑ. Πάρεσι χαίρειν, ἣν τε βύλησθ', ἣν τε μή.

ΧΟ. Ἀναβοᾶσθαι τὸν εὐπαιδα καὶ 620
Μέγα βροτοῖσι φάνος, Ἀσκληπιόν.

ΣΚΟΛΙΑ.

μῖον θῆναι μέχρις ἂν ἑκείνοι εἰς Ἀσκληπιῷ ἰδόντες ἀναβλέψαι τὸν Πλῆτον, ὃ δὲ παραχρῆμα τὸν Καρίωνα εἰσφέρει ἠαγγαλίζοντα τοῖς γέ-
ρῃσι περὶ τῆς τῷ Πλῆτι ἀναβλέψεως, ἰπποῖσι δὲ τὸτο ὅτι ἀλόγως, ἀλλὰ
τῇ τε τῆς εἰας κωμῳδίας συνθεσίᾳ, ἐν ᾗ αἱ παραβάσεις ἐπαύσατο ὡς
προειρηται.

Ιβ. Ὡς πάλιν Θεοῖσι μιμητοὶ] Ταῖς ὁδοῖς τὰ Θεοῖα ἡγεῖται,
ἰορὴ δὲ αὐτῷ ἐπιλαίῃτο, ἰπποὶ δὲ αὐτὸς συνήγαγε τὴν Ἀθήνην, πρῶτον
σποράδην καὶ κατὰ κόμας οἰκισμένην.

616. Ἐξωμμάτωται] Ἐκ Φινίως Σοφοκλῆς ὁ εἰς γόρυ. ὅρα δὲ πῶς τοῖς
σπουδαίοις γελοῖον καλαμίζας λαμβάνει, εἰρηκῶς ἐξωμμάτωται καὶ λελάμ-
πρυνται. ἡ δὲ λέξις, ἀπὲ τῷ ἐπιτιταμένῳ ὅρα.

618. Λέγεις μοι χαράν;] Τίνα γὰρ τῶν τραγικῶν. ἀπαγγέλλεις μοι,
Φοῖ, χαρᾶς ἄξιον, ὡς καὶ βοᾶν χαρᾶν κωμῳδῶν.

620. Ἀναβοᾶσθαι] Ἐξ Ἠλένης Εὐριπίδου. ἀνυμνήσω, Φοῖ, τὸν
Ἀσκληπιὸν μέγα φῶς ὄντα τοῖς ἀνθρώποις. ὃ δὲ τοῦς στίχους εἰς
τραγῳδίας, ὃ γὰρ χαρακτήρ τραγικῶς, ὡς ἐν Ὅριγῃ, ἀναβοᾶσθαι παρὰ
Ταλλίῳ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ Τῆ ΤΡΙΤΟΤ
ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΓΤΝΗ, ΚΑΡΙΩΝ.

ΤΙΣ ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἄρα γ' ἀγγελεῖ
Χρησόν τι; τῦτο γὰρ ποθεῖς ἐγὼ πάλαι,
Ἐνδον κάθημαι περιμένεσα τετονί.

ΚΑ. Ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὃ δέσποιν', ἵνα
Καυτὴ πίνῃς. φιλεῖς δὲ δρῶς αὐτὸ σφόδρα. 626

Ὡς ἀγαθὰ συλλήδην ἅπαντά σοι φέρω.

ΓΤ. Καὶ πῦ' εἰν; ΚΑ. ἔν τοις λεγομένοις εἴσει
τάχα.

ΓΤ. Πέραινε τοῖνυν, ὅ, τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.

ΚΑ. Ἄκκε τοῖνυν. ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα, 630
Ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ.

ΓΤ. Μὴ δῆτ' ἐμοίγ' εἰς τὴν κεφαλὴν. ΚΑ. Μὴ
τὰγαθὰ

Ἄ νῦν γεγίνηται; ΓΤ. Μὴ μὲν ἔν τα πράγματα.

ΚΑ. Ὡς γὰρ τάχισ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν,
Ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον, 635

ΣΧΟΛΙΑ.

622. Τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν] Ἐταῦτα γὰρ χοροῦ τι μέρος ἄφιδε διῆται
καὶ διαλύει μικρὸν, ἄχρις ἂν ὁ Καρίων ἐκείνους συμμίξῃ.

630. Ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλὴν σοι] Τὸ μὲν
φαίνεται ἐν τούτῳ. ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐρῶ τὰ πράγματα.

632. Μὴ μὲν ἔν τα πράγματα] Ὅτι ἐπὶ κακῷ λόγον οἱ Ἀθηναῖοι
τὰ πράγματα, καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Γευργῇ. ἐν πράγμασι, ἐν μά-
χαις.

Νῦν

Νῦν δ', εἴτιν' ἄλλον, μακάριον κ' εὐδαίμονα,
Πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἔγομεν.

Ἐπειτ' ἰλῦμεν. ΓΥ. Νῆ Δι' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
Ἀνὴρ γέρον ψυχρᾷ θαλάτῃ λέμενος.

ΚΑ. Ἐπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τῷ θεῷ, 640

Ἐπὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύμαλα
Καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
Κατεκλίνομεν τὸν Πλῆτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν.

Ἡμῶν δ' ἕκαστος σιβάδα παρεκατ'ύει.

ΓΥ. Ἦσαν δέ τινες κ' ἄλλοι δεόμενοι τῷ θεῷ, 645

ΚΑ. Εἷς μὲν γὰρ Νεοκλείδης, ὃς ἰσι μὲν τυφλός.

Κλέπλων δὲ τῆς βλέπουσας ὑπερηκόνισεν

Ἐτεροί τε πολλοὶ πανθοδαπὰ νοσήμαλα

Ἐχοντες. ὥς δὲ τῆς λύχνης ἀποσβέσας,

Ἡμῖν παρήγγειλ. ἐν καθεύδειν τῷ θεῷ 650

Ὁ πρόπολος, εἰπὼν εἴτις αἰσθῆται φόβου,

Σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.

Καὶ γὰρ καθεύδειν ἐκ ἐδυνάμην. ἀλλὰ με

Ἀθάρης χύτρά τις ἐξέπλητε, κειμένη

Ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τῷ γραιδίῳ 655

Ἐφ' ἣν ἐπεθύμην δαιμονίως ἐφερπύσαι.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

637. Ἐπὶ θάλατταν ἔγομεν] Εἶθις γὰρ τοῖς ἀρχαίοις ἐπὶ καθαίρειν
τὰς ἀφωσιμίας. Ὀμηρος. Καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον.

638. Ἐπειτ' ἰλῦμεν] Ἀπὸ τοῦ ἰλῶμεν κατὰ συκοπῆς.

644. Παρεκατ'ύειτο] Ἐκ συλλογῆς ὑπηρετίζετο ἀπὸ τῶν κατ'τομάτῃ
κατ'ἰμάτῃ δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάτις, οἱ ἐπὶ τοῦ κόπρου ἑρμυμένοι. Ἰσ-
χυι ἐν ἐκ πολλῶν καὶ μικρῶν τῇ σιβάδι ὑπηρετίζομεν.

646. Εἷς μὲν γὰρ Νεοκλείδης] Εἷς πολλὰ περὶ αἰσθημάτων ὡς ῥήτορας,
καὶ τὰ δημόσια ἀνέπλεον, καὶ ξίνοι, καὶ τὰς ὄψεις λαλοῦντες.

Ἐπειτ'

"Επειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
 Τὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντ' αἰ, καὶ τὰς ἰσχάδας,
 Ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱεράς. μετὰ τῦτο δὲ
 Περιῆλθε τὺς βωμὸς ἅπαντας ἐν κύκλῳ, 660
 Εἶπε πόπανον εἴη τὶ καλαλελειμένον.
 "Επειτα ταῦθ' ἤγιζεν εἰς σάκταν τινά.
 Καὶ γὰρ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τῷ πράγματι,
 Ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι
 ΓΓ. Ταλάντατ' ἀνδρῶν, ἐκ ἐδεδοίκεις τὸ θεόν;
 ΚΑ. Νὴ τὺς θεὸς ἔγωγε, μὴ φθάσειέ με, 666
 Ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν, ἔχων τὰ ζέμματα.
 Ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτῷ με πρὸδιδάξατο.
 Τὸ γραῖδιον δ', ὡς ἤσθελο δὴ με τὸν ψόφον,
 Τὴν χεῖρ' ὑφῆρει· τὰτα συρίζας ἐγὼ 670
 Ὅδαξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὦν ὄφεις.
 Ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν,
 Κατέκειλο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ,
 Ὑπὸ τῷ δένε βδέυσσα δριμύτερον γαλῆς.
 Καὶ γὰρ τότε ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων. 675
 "Επειτ' ἐπειδὴ μεσὸς ἦν, ἀνεπαυόμην.

ΣΧΟΛΙΑ

657. Τὺς φθοῖς] Ἀττικοὶ μὲν μοιροσυλλάβως οἱ φθοῖς. ὁ δὲ Καλλιμάχος, φθοῖας ἀπὸ τοῦ πλακοῦστας, ζέμματα.

671. Ὡς παρείας ὦν ὄφεις] Εἶδος δὲ ὄφιος ὁ παρείας παρὰ τὸ ἐπὶ ἔχειν τὰς παρείας. φασὶ δὲ αὐτὸν μὴ δάκναι, ἢ καὶ δάκνουσα μὴ λυπεῖν. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Δημοσθένης τὺς ὄφεις τὺς παρείας φάσκων.

675. Ἐφλων] Ἡσθιον. λείπει δὲ τροφήν. φλᾶν δὲ εἶναι, τὸ μετὰ ψόφου ἰσθίον. καὶ γὰρ φλᾶν, τὸ θλᾶν. ὡς, φησὶν ὁμοκλήσειν.

Η

ΓΓ. Ὁ

ΓΥ. Ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν ἔπροσῆεν; ΚΑ. Οὐδέπω.

Μετὰ τῆτο δ' ἤδη, καὶ γελοῖον δῆτά τι

Ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτῷ, μέγα πάνυ

Ἀπέπαρδον. ἡ γαστήρ γὰρ ἐπεφύσηλό μκ.

680

ΓΥ. Ἦκε σε διὰ τῆτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο.

ΚΑ. Οὐκ. ἀλλ' Ἰασὼ μὲν τις ἀκολουθεῖσ' ἄμα,

Ἵππυρυνθρίασι, χ' ἡ Πανάκει' ἀπεςράφη,

Τὴν ῥῖν ἐπιλαβεῖσ'. ἔ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

ΓΥ. Αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; ΚΑ. Οὐ μὰ Δί', ἐδ' ἐφ-
ρόντισεν.

685

ΓΥ. Λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν;

ΚΑ. Μὰ Δί' ἐκ ἔγωγ' ἀλλὰ σκαλοφάγον. ΓΥ. Αἶ-
τάλαν.

ΚΑ. Μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην

Δείσας. ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματ' α

Σκοπῶν περιήειν πάντα κοσμίως πάνυ.

690

Ἐπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυεῖδιον

Παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.

ΓΥ. Λίθινον; ΚΑ. Μὰ Δί', ἐ δῆτ' ἐχὶ τόγε κι-
βώτιον.

ΓΥ. Σὺ δὲ πῶς ἰώρας ὧ κάκεις' ἀπολύμενε.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

677. Ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν ἔπροσῆεν] Ἰωνικῶς, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ. ἦσ-
κειν εἶμα καλά. ἀπὸ τοῦ, ἦσκει. τρίτη γὰρ ἐστὶ πρόσωπον.

684. Οὐ λιβανωτὴν γὰρ βδέω] Ἄλλο λιβανός καὶ ἄλλο λιβανωτός.
λιβανός μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ δένδρον, λιβανωτός δὲ ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου. ἔστι
δὲ καὶ ὄρος Δείσας καλεῖται.

686. Ἀλλὰ σκαλοφάγον] Ἀναίσθητος. εἰρηται δὲ ἀπὸ τῶν παρὰ Βοιω-
τοῖς βοῶν. οἱ διὰ πολλὴν ἀναισθησίαν σκατὰ ἤσθην. ἱππύρυνθος δὲ ἐστὶν
ἡ σκατὸς γυνικῆς, ἀπὸ εὐθείας τῆς σκῆς.

Ὅς

Ὅς ἐγκεκαλύφθαι φής; ΚΑ. Διὰ τῷ τριβωνίᾳ. 695

Ὁ πᾶς γὰρ εἶχεν ἐκ ὀλίγας, μὰ τὸν Δία.

Πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον

Καταπλασὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν

Σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα

Ἐν τῇ θυεῖᾳ συμπαραμιγνύων ὀπὸν, 700

Καὶ σχῖνον· εἴτ' ὅξει διέμενος Σφητίῳ,

Κατέπλασσεν αὐτῷ τὰ βλέφαρ' ἐκσρέψας, ἵνα

Ὀδυῶτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν

Ἐφευγ' ἀναίξας ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη,

Ἐνθαῦθα νῦν κάθησο καλῶς πεπλασμένος. 705

Ἴν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.

ΓΥ. Ὡς φιλόπολις τις ἔσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.

ΚΑ. Μετὰ τῷτο τῷ Πλῦτωνι παρεκαθέζετο.

Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο.

Ἐπεῖτα καθαρὸν ἡμιτύδιον λαβὼν, 710

Τὰ βλέφαρα περιέψησεν. ἡ Πανάκεια δὲ

Κατεπέτασ' αὐτῷ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,

Καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον. εἴθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.

ΣΧΟΛΙΑ.

698. Καταπλασόν] Τῶν φαρμάκων, τὰ μὲν ἐστὶ καταπλαγῆ, τὰ δὲ, χριστά, τὰ δὲ ποτά.

699. Τρεῖς Τηνίων] Ὅτι ἐν τῇ Τήνῃ μίαν τῶν Κυκλάδων νῆσον ἔφαιεν καὶ σκορπίοι δινοὶ ἐγίνοντο, ἢ ὅτι ἡ Τῆνος θριμύτατα σκόραδα φέρει. ἢ Τῆνος δὲ αὕτη θηριώδης δοκεῖ εἶναι.

701. Ὄξει διέμενος] Σφητίῳ δὲ τῷ θριμυτάτῳ ἀπὸ δάμν. σφαῖραι γὰρ οἱ σφητίλοι καὶ συνοφάνται. ἢ ὅτι θριμύ ἕξος παρὰ Σφητίλοις ἐγίνετο.

710. Ἡμιτύδιον] Ἀπὸ τοῦ στυδαρίου, ῥάκος ἡμιτρεβίς, λίαν τὴν οἶον ἐκμαγνύει.

Ἐξηξάτην ἔν δύο δράκοντ' ἐκ τῆ νεώ,
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. ΓΥ. ὦ φίλοι θεοί. 715

ΚΑ. Τύτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ,
τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γε μοι δοκεῖν.
καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἶνε δέκα,
Ὁ Πλῆτος, ὦ δέσποιν', ἀνεσῆκει βλέπων. 720

Ἐγὼ δὲ τῷ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
τὸν δεσπότην τ' ἡγειρον. ὁ θεὸς δ' ἐνθάς
ἠφάνισεν αὐτὸν, αἵτ' ὄφεις, εἰς τὸν νεών.
οἷδ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς
τὸν Πλῆτον ἡσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
Ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα. 725

Ἐγὼ δ' ἐπήνυν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
Ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλῆτον ταχὺ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐπαίησεν τυφλόν.

ΓΥ. Ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦ ἱναξ δέσποια.
Ἀτὰρ φράσον μοι πῶς σθ' ὁ Πλῆτος. ΚΑ. Ἐρχεταί.
Ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυῆς ὅσος. 731

οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ἄντες, καὶ βίου
ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἡσπάζοντο, καὶ
ἔδεξιόνθ' ἀπάντες ὑπὸ τῆς ἡδανῆς.
Ὅσοι δ' ἐπλάτεν ὑσίαν τ' εἶχον συχρῆν,
οὐκ ἐκ δικάειν τὸν βίον κεκλημένοι, 735

ΣΚΟΛΙΑ.

714. Ἐξηξάτην ἔν δύο δράκοντι] Κοινῶς μὲν πᾶσι τοῖς ἥρωσι δρά-
κοντες παρατίθεντο. ἰσχυρῶς δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ. δράκοντες δὲ λέγονται
ἀπὸ τοῦ δράκω, ὃ ἐστὶ βλεῖν. ὀφιδόεις γὰρ τὸ ζῶον. ἀπέρωται δὲ τῷ
Ἀσκληπιῷ, ἐπειδὴ τὸ γῆρας ἀποβάλλει. καὶ ἡ ἰατρικὴ δὲ φυλάττει φύ-
σιν τὸ νόον, ἐξουθεύει τὰ νοσήματα.

Ὁφρῦς

Ὅφρῦς συνῆγον, ἐσκυθρίαζόν τ' ἅμα.
 Οἱ δ' ἠκολέβην καλὸπιν, ἐσεφανωμένοι,
 Γελῶντες, εὐφημῶντες. ἐκλυπεῖτο δὲ
 Ἐμβαῖς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν. 740
 Ἄλλ' εἴ, ἀπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
 Ὅρχεῖσθε, καὶ σκιρτᾶτε, καὶ χορεύετε.
 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν εἰσιῦσιν ἀγγελεῖ,
 Ὡς ἀλφίτ' ἐκ ἑνὸς ἐν τῷ θυλάκῳ.

ΓΥ. Νῆ τὴν Ἑκάτην. καὶ γὰρ ἀναδῆσαι βέλομαι
 Εὐαγγελίᾳ σ' ἐν κριβανῶν ὄρμαθῷ, 746
 Τοιαῦτ' ἀπαγγεῖλαι. ΚΑ. Μὴ νῦν μέλλ' ἐτι
 Ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσὶν ἤδη τῶν γυρῶν.

ΓΥ. Φέρε νῦν, ἰῶσ' εἴσω, κομίσω καλὰ χύσμαλα,
 Ὡς περ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ, 750

ΚΑ. Ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βέλομαι.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ τῆ ΤΡΙΤΟΥ ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΠΛΟΥΤΟΣ, ΧΡΕΜΤΛΟΣ, ΓΥΝΗ,

ΚΑὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
 Ἐπειὰ σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
 Χώραν τε πάσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.

ΣΧΟΛΙΑ.

749. Φέρε νῦν, ἰῶσα] Πρὸς τὸ εἶδος παρ' αὐτοῖς. τῶν γὰρ νυνήτων δέλων τῶν πρῶτον εἰσιόντων εἰς τὸν οἶκον, ἢ ἀπλῶς τῶν ἰφ' ὧν οἰωνίσασθαι τι ἀγαθὸν ἐβόλοντο, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ νυμφίου, περὶ τὴν ἐξίαν τὰ τραγήματα κατέχουσιν, εἰς σημεῖον εὐπορίας.

752. Καὶ προσκυνῶ γε] Ἐπαῦθα γὰρ χορὸν ὥφειλε δοῖναι καὶ διατρίβειν μικροὶ, ἄχρις ἂν ἐξελθῶν τις ἀπαγγέλλῃ, ὅπως εἰσιόντος τοῦ Πλούτου, πάντα τὰ τέττοι πρὸς τὸ βέλτιον μεταβέβηται.

Αἰσχύνομαι

Αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἑμαυτῷ συμφορὰς, 755
 Οἷος ἄρ' ἀνθρώποις ζυνῶν ἐλάνθανον·
 Τὺς ἀξίους δὲ τῆς ἑμῆς ὁμιλίας
 Ἐφειυγον, εἰδὼς ὕδιν ὁ τλήμων ἐγώ.
 Ὡς ὕδ' ἱκεῖν ἄρ' ὕδὲ ταῦτ' ὀρθῶς ἴδρων.
 Ἄλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγώ, 760
 Δείξω τολοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
 Ἄκων ἑμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδεν.

ΧΡ. Βάλλ' ἐς κόρακας ὥς χαλεπὸν εἰσὶν οἱ φίλοι
 Οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' ὅταν πρᾶτῃ τις εὔ.
 Νύτῃσι γὰρ καὶ φλώσι τάντικνήμεια, 765
 Ἐνδεικνύμενοί γ' ἕκαστος εὐνοίαν τινα.
 Ἐμὲ γὰρ τίς ἔπροσεῖπε; ποῖος ἔκ' ὄχλος
 Περιεσεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

ΓΥ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
 Φέρε νῦν, νόμος γάρ ἐστί, τὰ καλαχύσμαλα 770
 Ταυτὶ καλαχέω σε λαβῆσα. ΠΛ. Μηδαμῶς.
 Ἐμῷ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
 Πρώτιστα, καὶ βλείψαντος, ὕδιν ἐκφέρειν
 Πρεπῶδεις ἐσὶν ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.

ΓΥ. Εἴτ' ἔχι δέξῃ ταῦτα τὰ καλαχύσμαλα; 775

ΠΛ. Ἐνδὸν γε παρὰ τὴν ἐξίαν, ὥσπερ νόμος.
 Ἐπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἅν.

ΣΧΟΛΙΑ.

763. Βάλλ' ἐς κόρακας] Ὁ Χρῆμύλος ἀγανακτεῖ, πολλῶν αὐτὸν ἀσ-
 παζομένων καὶ περιχόντων. οἱ τινες πρὸ τοῦ ὕδὲ ἰῶσαν αὐτὸν πίνετα
 ὄντα, νυνὶ δὲ πλυτῆσται καλακεύουσιν.

Οὐ

Οὐ γὰρ πρεπῶδες ἐστὶ τῷ διδασκάλῳ,
 Ἰσχαδία καὶ τρωγάλια τοῖς θειωμένοις
 Προβαλόντ', ἐπὶ τέτοισιν ἱπαναγκάζειν γελᾶν. 780
 ΓΥ. Εὖ πάνυ λέγεις, ὡς δὲ Ξένικος ἔπος
 Ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχαδάς.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
 ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ως ἡδὺ πρᾶττειν, ὦ ἄνδρες, ἔς' εὐδαιμόνως,
 Καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.
 Ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν 785
 Ἐπεισπέπαικεν ἔδδεν ἡδίκηκόσιν.
 Οὕτω τὸ πλεῖεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγματι.
 Ἡ μὲν σιπὺή μεσὴ ἔστι λευκῶν ἀλφίτων,

ΣΚΟΛΙΑ.

778 Οὐ γὰρ πρεπῶδες Ἐμφασίς τοῦ Ἀριστοφάνους πρὸς ὅππῃ. ὁ δὲ λόγος πρὸς τὰς ἀντιθέτους, πρὸς διασυρμόν, οἱ δὲ τὸν αὐτῶν ἔβολον, ἐπιρῶντο τὸν δῆμον πρὸς ἑαυτοὺς ἐπάγειν. καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶ δὲ ἰσιμύνηται, ὅτι ἂν εἰσὶ παρ' αὐτῇ κέρνα ἐκ φορμίδος. φαίνεται μὲν τοι τὸ τοιοῦτον ἢ διὰ τῶν χορηγῶν γίνεσθαι, ἀλλὰ δὲ αὐτῶν τῶν διδασκάλων, ὡς καὶ Ἐραλοσθίης ἐπισημαίνεται.

787. Ἡδίκηκόσιν] Παίξων τοῦτό φησι, ὡς τῶν πολλῶν, μάλιστα τῶν Ἀθηναίων, ἐξ ἀδικίας πλουτέειν. τὸ δὲ ἐπισπείπαικε, εἰσιπῆδησι, εἰσῆλθε. κυρίως δὲ ἐπὶ στρατείας πωλεμίῳ, διὸ παίζων ἐπήνγκει, ἔδδεν ἡδίκηκόσιν.

788. Ἡ μὲν σιπὺή] Ἐκ τῆς τῶν ἀναγκαίων εὐπορίας ἤρξατο. σιπὺή δὲ ἡ ἀρτοθήκη. ταῦτα δὲ ἐξ Ἰλιάδου Σοφοκλέους, ὅτι τοῦ Διὸς εἰσιλθόντες, πάντα μετὰ ἀγαθῶν ἐγένετο. προίχαι δὲ τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων.

Οἱ

Οἱ δ' ἀμφορῆς, οἶνε μέλανος ἀνθοσμίε·
 Ἄπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρεῖς καὶ χρυσεῖς 790
 Τὰ σκευάρια πλήρη ἔιν, ὥς τε θαυμάσαι.
 Τὸ φρέαρ δ' ἐλαίε μεζόν. αἱ δὲ λήκυθοι,
 Μύρε γέμυσσι. τὸ δ' ὑπερώον, ἰσχάδων.
 Ὅξιν δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χυτρά,
 Χαλκῇ γέγονε. τῆς δὲ πινακίσκου τῆς σαπρῆς, 795
 Τῆς ἰχθυηρῆς, ἀργυρῆς πάρεσθ' ὄραν.
 Ὁ δ' ἱπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
 Στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
 Χρυσοῖς. ἀποψώμεσθα δ' ἐ λίθοις ἔτι,
 Ἀλλὰ σκοροδίσις ὑπὸ τρυφῆς ἐκάσστε. 800
 Καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βεθυτεῖ,
 Τυ καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐξεφανωμένος.
 Ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. ἔχ οἶός τε γὰρ
 Ἐνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά με.

ΣΧΟΛΙΑ.

789. Μέλανος ἀνθοσμίε] Μέλανος ἰουδοῦ. Ὀμῆρος, μέλανος οἶνου. ἀνθοσμίε δι, ἡδύος, ἰνόμεν, ὥσπερ τὰ αἶθη.

794. Ὅξιν δὲ πᾶσα Ὅξιν ἀγγεῖον ὅξιν δακτύλον.

798. Στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν] Εἶδος νομίσματος ὃ γὰρ οἱ οἰκίται ἦν, φησι, νομίσμασιν ἀρτιάζομεν ἢ γὰρ παίζομεν ἀρτία ἢ περισσά. παιδιὰ δὲ τις ἦν, καθ' ἣν ἐγίνετο πωυσις τε τοῦ καλασχόλου, καὶ ἀπέκρινε τοῦ προσπαίζοντος.

801. Βεθυτεῖ] Καταχρηστικῶς εἰρηται ἡ βεθυσία, δηλοῦσα τὸν τε ὄγκον τοῦ μεγέθους καὶ τὸ ἐντελὲς τῆς δυσίας, ἢ ἐκατόμβην καλοῦσιν. ἐντελὲς δὲ δυσία, ἢ ἐξ ὕδους, ταύρου, τράγου, καὶ κριοῦ, ἢ καλοῦσι τριτύν. τριτύν δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἢ ἐξ ὕδους καὶ κριοῦ καὶ τράγου δυσία.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΚΑΡΙΩΝ.

ΕΠΟΥ μετ' ἐμὲ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν Θεὸν 805
ἱώμεν. ΚΑ. Ἐα, τίς ἐσθ' ὁ προσιών ἕτοσί;

ΔΙ. Ἄνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.

ΚΑ. Δήλον, ὅτι τῶν χρησῶν τις, ὡς εἰπας, εἶ.

ΔΙ. Μάλις. ΚΑ. Ἐπεῖτα τῷ δέη. ΔΙ. Πρὸς τὸν
Θεὸν

Ἦκω. μεγάλων γάρ με ἔνι ἀγαθῶν αἴτιος. 810

Ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν ἐσίαν παρὰ τῷ πατρὸς
λαβὼν, ἐπήρκεν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
εἶναι νομίζων χρησίμον πρὸς τὸν βίον.

ΚΑ. Ἦπυ σε ταχέως ἀπέλιπεν τὰ χρήματά.

ΔΙ. Κομιδῇ μὲν ἔν. ΚΑ. Οὐκ ἔν μετὰ ταῦτ' ἤσθ' 815
ἄθλιος;

ΔΙ. Κομιδῇ μὲν ἔν· καὶ γὰρ μὲν ὤμην, ἕς τέως
εὐηργέτησα δεομένους, ἔξειν φίλους

ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ.

Οἱ δ' ἐξετρέποντο, καὶ ἐδόκεν ὁρᾶν μ' ἔτι

ΚΑ. Καὶ κατεγέλων γ', εὖ οἶδ' ὅτι. ΔΙ. Κομιδῇ 820
μὲν ἔν.

Αὐχμὸς θάρ ὧν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.

ΚΑ. Ἄλλ' ἔχι νῦν. ΔΙ. Ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν
Θεὸν

Προσευζόμενος ἤκω δικαίως ἐνθάδε.

ΚΑ. Τὸ τριβώνιον δέ, τί δύνασαι πρὸς τῶν θεῶν,
Ὅ φέρεי μετὰ σὺ τὸ παιδάριον τυτί; φράσον. 825

ΔΙ. Καὶ τῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.

ΚΑ. Μῶν ἔν ἐμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;

ΔΙ. Οὐκ. ἀλλ' ἐνεργίῳσ' ἔτη τριακαίδεκα.

ΚΑ. Τὰ δ' ἐμβάδια; ΔΙ. Καὶ ταῦτα συνεχειμά-
ζετο.

ΚΑ. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφeres ἔν; ΔΙ. Νῆ τὸν
Δία. 830

ΚΑ. Χαρίεντά γ' ἤκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΚΑΡΙΩΝ, ΔΙΚΑΙΟΣ.

Οἱ μοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δέιλαιος.

Καὶ τρισκακοδαίμων, καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
Καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις. ἰέ. ἰέ.

ΣΧΟΛΙΑ.

827. Μῶν ἔν ἐμυήθης] Παίζει παρὰ τὸν Ἑλευσίσιον νόμον. ἔθος γὰρ
ἦν ἐν οἷς τις τις ἱματίαις μυηθεῖν, εἰς θεῶν τινας ταῦτα ἀναλθεῖναι, ὥς-
περ δηλοῖ καὶ Μιλάτιος ἐν τῷ περὶ μυηρίων, πατέριον ἐστὶ ταῖς διαῖς
ἀνερῶν καὶ τὰς γολὰς τῆς μύσας ἐν αἷς τέχουσιν μυηθέντες. μυήρια δὲ
δύο τιλεῖται τῷ ἑαυτοῦ Διμήτρι καὶ Κόρη, τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα.
καὶ ἐστὶ τὰ μικρὰ ὥσπερ προκαθαρσις καὶ προάγνυσις τῶν μεγάλων.

832. Οἱ μοι κακοδαίμων] Ἐχρῆν κατὰ αὐτὰ θεῖναι χορὸν, εἰσιόντων τῶν
ὑποκριτῶν ἐντὸς, ἄχρις ἂν τις ἐπέλθῃ ὑποκριτῆς ἑτερος.

Οὕτω

Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι; 835

ΚΑ. Ἀπολλὸν ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι.

Τί ποτ' ἐστὶν ὅ,τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;

ΣΤ. Οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματ' αἰ,
Ἀπολωλεκῶς ἀπάνηα τὰκ τῆς οἰκίας

Διὰ τὸν θεὸν τέτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν 840

Πάλιν αὖθις, ἥνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι;

ΔΙ. Ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.

Προσέρχεται γάρ τις κακῶς πρᾶτ' αἰνῶν,

Ἔοικε δ' εἶναι τῷ πονηρῷ κόμμαλος.

ΚΑ. Νῆ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν, ἀπόλλυται. 845

ΣΤ. Πῦ πῦ ἔσθ' ὁ μόνος ἀπάνηας ἡμᾶς πλεσίως
Ἐπ' ἀσπόμενος ἔτος ποήσιν εὐθέως,

Εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξαρχῆς; ὁ δὲ

Πολὺ μᾶλλον ἐνὶς ἐστὶν ἐξολωλεκῶς.

ΚΑ. Καὶ τίνα δέδρακε δῆτα ταῦτ'; ΣΤ. Ἐμὲ 850
τετονί.

ΚΑ. Ἡ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων.

ΣΤ. Μὰ Δί', ἔμενεν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν ὑδενός,
Κὲκ ἔσθ' ὅπως ἐκ ἔχετε μὲν τὰ χρήματ' αἰ.

ΚΑ. Ὡς σοβαρός, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν

ΣΚΟΛΙΑ.

835. Οὕτω πολυφόρῳ] Εἴρηται ἀπὸ τῷ πολὺ ὕδαρ ἐπιδοχομένῳ οἷῳ, ἥγει ἀκράτῳ καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ κακόν. εἴρηται δὲ, ὅτι πολυφόρον μὴ ἔλεγον τὸν πολλὰ κρᾶσιν διχομένον. ὀλιγόφορον δὲ, τὸν ὀλίγον.

844. Εἶναι τῷ πονηρῷ κόμμαλος] Ἐπειδὴ καὶ περὶ πλεῖστον ὁ λόγος, εἴρηται ἀπὸ μίλαφορᾶς τῶν κισθῶν νομισμάτων διὰ τὸ ὀλίγον μὲν ἔχει χρυσόν, πλείονα δὲ χαλκόν.

Ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βελιμίᾱ. 855

ΣΥ. Σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως, ἔκ ἂν φθά-
νοις.

Ἐπὶ τῷ τροχῷ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ σρεβλόμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανέργηκας. ΚΑ. Οἴμωζ' ἄρα σύ.

ΔΙ. Νῆ τον Δία τὸν σωτήρα, πολλῷ γ' ἄξιος
Ἀπασι τοῖς Ἑλλησιν ὁ θεὸς ἔσθ', ὅτι 860
τὴς συκοφάντας ἐξολεῖ κακὴς κακῶς.

ΣΥ. Οἴμοι τάλας. μῶν καὶ σὺ μετέχων καλῶγε-
λας;

Ἐπεὶ πόθεν θοιμάτιον εἴληφας τοδί;
Ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδον σ' ἐγὼ τριβωνιον.

ΔΙ. Οὐδὲν προτιμῶ σε. φορῶ γὰρ πριάμενος 865
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμῃ, δραχμῆς.

ΚΑ. Ἀλλ' ἔκ ἐνεσι συκοφάντε δήγματός.

ΣΥ. Ἀρ' ἔχ ὕβρις πολλή' ὅτι ταῦτα; σκώπηλον;
Ὅτι δὲ ποιεῖτον ἐνθαδ' ἔκ εἰρηκαίον.

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

855. Βελιμίᾱ] Πάνυ λιμάντι, καὶ πωπῆ λίαν. ἀπὸ τῷ βυ ἐπιρρή-
ματος ὅπερ ἐπίλασις ἐστὶ δηλωτικόν. ἀντὶ τοῦ λίαν, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ βύ-
πινῃ, μεγάλη πωπῆ, βυλαῖος, καὶ βυγλωσσος. τινὲς δὲ εἶδος ἰόση φα-
σίν, ἐν ᾗ πολλὰ ἰσθιοτεις, ἢ πληροῦνται. τῶν γὰρ συκοφαντῶν τοιοῦτος
ὁ τρόπος.

857. Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ] Τροχὸς τις ἦν ἐν ᾧ διαμέμντοι οἱ οἰκίται,
ἐκολαζοῖτο. τοῦτο δὲ λέγει ὁ ἄδικος πρὸς τὸν διράπονα.

865. Οὐδὲν προτιμῶ σε] Οὐ προτιμῶ σε. εἰρηλαί δὲ τὸ προτιμᾶν ἐπὶ
θεῷ λόγον ἔχειν καὶ ἐπιτρέφισθαι λέγει ὅτι, ἢ φοβοῦμαι σὺ ἔχων φυ-
σικὸν δακτύλιον. δακτύλιος δὲ τὸν λεγόμενον φαρμακίτην. Εὐπόλις Βαπ-
ταῖς μέμνηται. ὁ δ' Εὐδαμος φαρμακοπώλης καὶ Ἀμειψίας ἢ χρυσοπώ-
λης, τιταλισμίνης δακτυλίας πωλῶν. φιλόσοφος δὲ ἦν ἔτις ὁ Εὐδαμος φυ-
σικὸς δακτυλίας πωλῶν πρὸς δαίμονα καὶ ὄφεις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἰθιρά-
πινος γὰρ τὴς ὀφιοδηλίας. μᾶλλον δὲ τὴν ἀρχὴν ἢ εἶναι ἢ ὄφιν δάκ-
νουσιν.

Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐσὸν ἔδει.
870

ΚΑ. Μὰ τὸν Δί' ἔκκεν τῷ γε σῶ, σάφ' ἔσθ' ὅτι.

ΣΤ. Ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ, ναὶ μὰ Δία, δειπνήσει-
τον.

ΔΙ. Ὡς δὴ π' ἀληθεία σὺ μετὰ τῷ μάρτυρος
Διαρραγείης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.

ΣΤ. Ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐσίν, ὦ μιαιωνάτῳ, 875
Πολὺ χρῆμα τεμαχῶν. καὶ κρεῶν ὠπλημένων.
᾽Τ, ὦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ.

ΚΑ. Κακόδαιμον, ὁσφραίνει τί; ΔΙ. Τῷ ψύχας
γ' ἴσως,

Ἐπεὶ τοιῦτον ἀμπέγειναι τριβώνιον.

ΣΤ. Ταῦτ' ἔν ἀνάσχειτ' ἐσίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, 880
Τέτρες ὑβρίζειν εἰς ἐμ'. οἴμ' ὡς ἀχθομαι.

᾽Οτι χρησὸς ὦν καὶ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.

ΔΙ. Σὺ φιλόπολις καὶ χρησός; ΣΤ. Ὡς εἰδὲς
ἀνὴρ.

ΔΙ. Καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀποκρίναί μοι. ΣΤ.
Τὸ τί;

ΔΙ. Γεωργὸς εἶ; ΣΤ. Μελαγχολᾶν μ' ἔτιωσ οἶε;

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

873. Μετὰ τοῦ μάρτυρος] Κλήτορα γὰρ ἤγετο, ἵνα αὐτὸς εἰς δίκην κα-
λίσῃ. ἄλλως. τῷ συκοφάνῃ ἐπιταί τις ὥς μαρτυρεῖν.

877. ὦ, ὦ] Διὰ τῶν ψιλῶν τέτοιαι δαίκεται ὅτι χοιρίων κρεῶν ὁσμὴς
ἔσθαιτο. ἄλλως. ὦ, ὦ, ἐκίρρημα θαυματικόν. ἢ ὁσφραινόμενος τοῦτό φησι.

885. Μελαγχολᾶν μ' ἔτιωσ οἶε] Ὡς περ οἱ μαινώμενοι τὴν ἐν τοῖς
πλάθαι διαίρεσιν ἀπαρασιόμενοι ἐν ἐρημίαις φέρονται, διὰ τοῦτο καὶ τῇ
τῶν γεωργῶν διαίρεσιν μελαγχολᾶν νόσασιν, ὡς ἐν ἀγροῖς γινομένην.

ΔΙ. Ἄλλ'

ΔΙ. Ἄλλ' ἔμπορος; ΣΤ. Ναὶ σκήπτομαι γ' ὅταν
τύχῳ. 886

ΔΙ. Τί δαί; τέχνην τίν' ἔμαθες; ΣΤ. Οὐ μὰ τὸν
Δία.

ΔΙ. Πῶς ἔν διέζης, ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;

ΣΤ. Τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητῆς πραγμάτων
καὶ τῶν ἰδίων πάντων. ΔΙ. Σὺ; τί μαθὼν; ΣΤ.
Βέλομαι. 890

ΔΙ. Πῶς ἔν ἂν εἴης χρηστὸς, ὦ τοιχωρύχε
εἴ σοι προσήκον μηδὲν, εἴτ' ἀπεχθάνει;

ΣΤ. Οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἑμαυτῆ μοι πόλιν
εὐεργεεῖν μ', ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;

ΔΙ. Εὐεργεεῖν ἔν ἐς, το πολυπραγμονεῖν; 895

ΣΤ. Τὸ μὲν ἔν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κείμενοις,
καὶ μὴ 'πιτρέπειν πῶτ', ἣν τις ἔξαμαρτανῇ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

886. Σκήπτομαι γ' ὅταν τύχῳ] Τινὲς τῶν πολιτῶν ἠνίκα χρημάτων
ἢ εἰσφορὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὴν ἔμποριαν ἐπροφασίζοιτο, τὴν εἰσφορὰν βε-
λόμενοι φυγεῖν ἀξήμιοι γὰρ ἔτσι διφυλάττοιτο ὡς φησὶν Εὐφρόνιος. ὡς
τὴν πόλιν ὠφελῶντες πλεῖστα, διὰ τῆς αὐτῶν ἔμπορίας. διὸ καὶ ὁ συκο-
φάντης λέγει, ὅτι ὅταν γίνηται τις κακρὸς πολέμῳ, καὶ εἰσφορὰ, ἔμπο-
ροι ἑμαυτὸν ἀποκαλῶ.

889. Τῶν τῆς πόλεως εἰμ'] Τῶν δημοσίων πραγμάτων φροντιστής. οἷον
χορηγίας, τριηραρχίας καὶ τῶν τοιούτων. ἰδίῳ καὶ τῶν καθ' ἑαυτοῦ. οἷον
εἰ ἀδικοῖτό τις καὶ δικάζοιτο πρὸς τινα, αὐτὸς ἐφρόντιζεν.

894. Ὡ κέπφε] Ὡ εὐτελέστατε καὶ λάλι. φασὶ γὰρ τὸν κέπφρον εὐ-
τελέστατον καὶ λάλον. ὄρνις γὰρ ἄφρον, ὅπερ φιλεῖ ἄφρον θάλαττιον ἰσθίον.
τῦτο βελόμενοι οἱ τῶν ἀλίων παῖδες χιρῶσασθαι, ῥίπτουσιν τὸ πρῶτον
πρόρῳθαι ἄφρον, εἴτα ἰγγύτατα, εἴτα φέρουσιν τῦτο ἐν ταῖς χερσίν. καὶ
ἔτω τατὰ μικρὸν ἀπαλύντις, εὐχερῶς ἀγριύουσιν τῦτο ἱμπισθὲν εἰς τὰς χι-
ρας αὐτῶν. ἐλληπταὶ ἔν εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν καὶ ἀνοή-
των. καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος.

ΔΙ. Οὐκ ἔν

ΔΙ. Οὐκὲν δικασὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν. ΣΤ. Κατηγορεῖ δὲ τίς;

ΔΙ. Ὁ βυλόμενος. ΣΤ. Οὐκὲν ἐκεῖνός ἐμ' ἐγώ.
Ὡς εἰς ἐμ' ἦκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα. 901

ΔΙ. Νῆ Δία, πονηρόν γ' ἄρα προσάτην ἔχει.
Ἐκεῖνο δ' εἰ βέλοί ἂν, ἡσυχίαν ἔχων

Ζῆν ἄργός; ΣΤ. Ἀλλὰ προβαλὶς βίον λέγεις,
Εἰ μὴ φανέεται διατριβὴ τις τῷ βίῳ. 905

ΔΙ. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; ΣΤ. Οὐδ' ἂν εἰ δοίης
γέ μοι

Τὸν Πλῆτον αὐτόν, καὶ τὸ Βάτλκ σίλφιον.

ΔΙ. Κατάθκ ταχέως θοιμάτιον. ΚΑ. Οὗτος, σοὶ
λέγει.

ΔΙ. Ἐπειθ' ὑπόλυσαι. ΚΑ. Πάντα ταῦτα σοὶ
λέγει.

ΣΤ. Καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἐμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ,
Ὁ βυλόμενος. ΚΑ. Οὐκὲν ἐκεῖνος εἴμ' ἐγώ. 911

ΣΧΟΛΙΑ.

906. Οὐδ' εἰ μελαμάθοις] Ἀπὸ τῷ ἀπαύσοις. κυρίως δὲ μελαμα-
θίῳ ἴλεον, τὸ μετὰ ταῦτα ἑτέρον τι μαθεῖν ἀφαιμένῳ τῷ πρώτῳ.

907. Καὶ τὸ Βάτλκ σίλφιον] Βάτλος Κυρήνην ἔκτισεν ἰδὼν ἀπὸ Θήρας
τῆς κατὰ Κρήτην ἡσυχ. ὅν τιμήσαντες Ἀἰῶνις, ἐχαρίσαντο αὐτῷ τὸ κάλ-
λιστον τῶν λαχάνων τὸ σίλφιον, καὶ ἐν νομίσματι αὐτὸν ἐχαράξαν, τῇ μὲν
βασιλείᾳ, τῇ δὲ σίλφιον παρὰ τῆς πόλεως διχομόνοι. ὡς Ἀριστοτέλης ἐν
τῇ Κυρηναίων πολιτείᾳ. ἴδεν καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διαφορῶν καὶ ἐξό-
χως τιμὰς διχομίνων. ἄλλως. σίλφιον βοτάνη πολυτίμητος.

911. Οὐκὲν ἐκεῖνος εἴμ' ἐγώ] Ἐκεῖνός ἐστι ἐγώ φησιν ὁ μέλλων σοὶ
προσελθεῖν. τῷτο δ' ἀνέκτων ἀποσκόπων λέγει. ἅμα δὲ καὶ μιμεῖται τὰ
παρ' αὐτῷ αἰὶν εἰρημικά. ἐν ὅσῳ δὲ λέγουσιν, ἀπέδυσιν.

ΔΤ. Οἴμοι

ΔΥ. Οἴμοι τάλας. ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν,

ΚΑ. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς τὰλλότρια πρᾶττων ἐσθίειν.

ΣΥ. Ὅρας ἂ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΚΑ. Ἀλλ' οἷχέαι φευγών ὃν ἤγες μάρτυρα. 915

ΣΥ. Οἱ μοι. περιείλημμαι μόνος. ΚΑ. Νυνὶ βο-
ᾶς;

ΣΥ. Οἱ μοι μάλ' αὖθις. ΚΑ. Δὸς σύ μοι τὸ τρι-
βώνιον

"Ἴν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τεττονί.

ΔΙ. Μὴ δῆθ', ἱερὸν γὰρ ἐς τὴ Πλέτῃ πάλαι.

ΚΑ. Ἐπεῖτα πῦ κάλλιον ἀναβηθήσεται, 920

"Ἡ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;

Πλῆτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.

ΔΙ. Τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταιί τις; εἰπέ μοι.

ΚΑ. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μά-
λα

"Ὡσπερ κοτίνῳ προσπατῆλεύσω τεττωί. 925

ΣΥ. Ἀπεμι. γινώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ

ῥμῶν. εἰάν δὲ σύζυγον λαβῶ τινα

Καὶ σύκινον, τὸν ἰσχυρὸν τέτον θεόν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

912. Μιθ' ἡμέραν] Ἀπὸ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. Ἀπικὸν τὸ σχῆμα. μίθ' ἡμέραν γὰρ φασιν, ὅτι ἐν ἡμέρᾳ.

925. Ὡσπερ κοτίνῳ προσπατῆλεύσω] Ὅτι ἐπὶ τῶν κοτίνων καὶ ἄλλων δένδρων παύλαχον ἐν τοῖς ἱεροῖς προσπατῆλεύουσι τὰ ἀναθήματα. ἄλλως. εἰώθασιν τοῖς δένδροις κῶλα καὶ κράνια προσπατῆλεύειν πρὸς ἀπόδοσιν βασκανίας οἱ γιωργοί, πρὸς τὸ μὴ ξηρανθῆναι αὐτά. ἄλλως. ἴθος ἦν τῆς θνητῆς τινα ἄγαν, μέρος τι τοῦ θνητοῦ κεφαλῇ ἢ πόδα προση-
λοῦν πασσάλῳ ἐπὶ τινος δένδρου εἰς αὐτὴν τὴν ὕλην, πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρ-
τίμιδος.

928. Καὶ σύκινον] Ἴσον τῷ ἀσθιεύατον. τὸ γὰρ ξύλον τῆς συκῆς ἀσθιεύς καὶ χαῦνος. εἶναι καὶ συκίη ἐπικυρία ἀπὸ τοῦ ἀσθιεύς καὶ ἀνωφιλῆς.

Ἐγὼ

Ἐγὼ ποιήσω τήμερον δεῖναι δίκην
 Ὅτι καταλύει περιφανῶς, εἰς ὧν μόνος,
 Τὴν δημοκρασίαν, ὥτε τὴν βελὴν πιθῶν
 Τὴν τῶν πολιτῶν, ὥτε τὴν ἐκκλησίαν.

930

ΔΙ. Καὶ μὲν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
 ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχει
 Ἐπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐσηκῶς, θέρε·
 Καὶ γὰρ εἶχον τὴν σάσιν ταύτην πότε.

935

ΚΑ. Ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύραζε· γνώσεται
 Ὅτ' ἐς' ἐκεῖναι τῆ πονηρῆ κόμματος
 Νῶ δ' εἰσίσωμεν ἵνα προσεύξῃ τὸν Θεόν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
 ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΓΡΑΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΧΡΕΜΤΛΟΣ.]

ἈΡ. ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
 Ἀφίγμεθ' ὄντως τῆ νέαι τέταθ' θεῶ,

940

Ἡ τῆς ὁδῆ τοπαράπαν ἡμαρτήκαμεν;

ΧΟ. Ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφίγμένη,

Ὡ μειρακίσκη, πυνθάνει γὰρ ὠρικῶς.

ΓΡ. Φέρε νῦν ἐγὼ τῶν ἐνδοθι καλέσω τίνα; 945

ΣΚΟΛΙΑ.

931. Οὔτε τὴν βελὴν πιθῶν] Ἀπὸ τοῦ πείσαι. ὅσα δὲ τῇ βελῇ δόξει, ταῦτα ἐπὶ τὸν δῆμον ἀναφέρειται. καὶ ἐκ τοῦ ἰαντίου, τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου ψηφισόμενα ὑπὸ τῆς βελῆς κυρεῖται.

940. Ἀρ' ὦ φίλοι γέροντες] Γραῦς ἐγὼ τις, ἥτις πρῶτον ἐμισθώσατο πένιστοι δίκαιοι, ἐπὶ τῇ γαμῶν αὐτῇ. ὁτος δὲ πλουτήσας νῦν ὡς δίκαιοι εἴασιν αὐτήν. διὸ καὶ καταβοᾷ τοῦ Πλάτωνα.

Κ

ΧΡ. Μὴ

ΧΡ. Μὴ δῆτ', ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
 Ἄλλ' ὅτι μάλις' ἐλήλυθας, λέγειν ἐχρῆν.

ΓΡ. Πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὧ φίλτατε.
 Ἀφ' ἧ γὰρ ὁ Θεὸς ἕτος ἤρξατο βλέπειν,
 Ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον. 950

ΧΡ. Τί δ' ἐστίν; ἦπε καὶ σὺ συκοφάνηρια.
 Ἐν ταῖς γυναιξίν ἦσθα; ΓΡ. Μὰ Δί' ἐγὼ μὲν ἤ.

ΧΡ. Ἄλλ' ἢ λαχῶσ' ἐπινες ἐν τῷ γράμματι;
 ΓΡ. Σκώπεις, ἐγὼ δὲ καλακέκνισμαι δειλάκρα.

ΧΡ. Οὐκὲν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα; 955

ΓΡ. Ἀκέ νῦν. ἦν μοι τὸ μειράκιον φίλον,
 Πενυχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν,
 Καὶ χρησόν. εἰ γὰρ τε δεηθείην ἐγὼ,
 Ἀπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς.

Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντῃ ταῦθ' ὑπηρετέω. 960

ΧΡ. Τί δ' ἦν ὅ,τι σε μάλις' ἐδεῖθ' ἐκάσῃ;

ΓΡ. Οὐ πολλά. καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἤσχυνέιο.
 Ἄλλ' ἀργυρικὴ δραχμαὶς ἂν ἦτησ' εἴκοσιν
 Εἰς ἱμάτιόν γ' ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα.

Καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον 965
 Ἐκέλευσεν ἂν τῇ μητρί τε θοιμαλίδιον.

Πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τετάρων.

ΧΡ. Οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε

ΣΧΟΛΙΑ.

953. Ἄλλ' ἢ λαχῶσ' ἐπινες] Παρ' ὑπόνοιαν, ἀπὸ τοῦ εἰδικάζει. ὅτι
 δι' κατὰ γράμματα ἐκληροῦντο, προσέρχεται.

962. Ἐκνομίως] Ἀπὸ τοῦ ὑπερφυῶς, ὑπερβαλλόντως, μεγάλως. κυρίως
 δὲ τὸ ἔπερ τὸ νομισμένον.

Εἴρηκας.

Εἶρηκας. ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ἡσχύνεισ.

ΓΡ. Καὶ ταῦτα τοῖνυν ἔχ' ἕνεκεν μισητίας 970
Αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας ἕνεκα.

Ἵνα τὸ μόν' ἱμάτιον φορῶν μεμνητό μὲ.

ΧΡ. Λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.

ΓΡ. Ἄλλ' ἔχ'ι νυνὶ γ' ὁ βδελυρὸς τὸν νῦν ἔχει,
Τὸν αὐτόν. ἀλλὰ πολὺ μεθέσθηκεν πάνυ. 975

Ἐμὲ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακῦντα τέτονι,

Καὶ τᾶλλα τὰπὶ τῷ πίνακος τραγήματα

Ἐπόηα πεμπψάσης, ὑπειπύσης θ' ὅτι

Εἰς ἐσπέραν ἤξοιμι. ΧΡ. Τί σ' ἔδρασ', εἰπὶ μοι.

ΓΡ. Ἀμῆτά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τέτονι, 980
Ἐφ' ᾧτ' ἐκεῖσε μηδεποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι.

Καὶ πρὸς ἐπὶ τέτοις, εἶπεν ἀποπέμπων, ὅτι

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

ΧΡ. Δῆλον, ὅτι τὲς τρόπες τὶς ἔμ' μοχθηρὸς ἦν.

Ἐπειτα πλετῶν. ἔκ' ἔθ' ἠδεῖαι φακῇ. 985

Προτὺ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα καλῆσθαιεν.

ΓΡ. Καὶ μὲν προτὺ γ' ὁσημέραι, νῆ τῷ θεῷ,

Ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμήν.

ΣΧΟΛΙΑ.

980. Ἀμῆτά τε προσέπεμψεν] Εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους. ἢ μόνον ὅτι ἐκ ἰδιόκαλο τὰ δῶρά μιν, ἀλλὰ καὶ οἰκοδὴν ἔπιμψέ μοι ἄλλο πλακῦντον, ὡς ἂν λέγων, μηκέτι ἰκίῃσι πατῆσαι.

983. Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι] Τινὲς φασιν, ὅτι ἐν τοῖς πελαγοῖς χρόνοις, ἰσχυρότατοι ἦσαν οἱ Μιλήσιοι. καὶ ὅπου προσπίθοντο, πάντως νίκων. Πολυκράτης ὅν' ὁ Σάμιος συγκροτῶν πρὸς τινὰ πόλεμον, ἠβίλησι λαβεῖν αὐτὸς εἰς συμμαχίαν καὶ εἰς τὸ μακρὸν ἀπῆλθεν ἱερῆσιν περὶ τέτυ. ὁ δὲ θύρας ἔχρησιν, Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

ΧΡ. Ἐπ' ἐκφοράν. ΓΡ. Μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς
μόνον

Ἐρῶν ἀκῦσαι. ΧΡ. Τῷ λαβεῖν μὲν ἔν χάριν. 990

ΓΡ. Καὶ νῆ Δί', εἰ λυπημένην γ' αἰσθοιτό με,
Νιτάριον ἄν καὶ Βάτιον ὑπεκορίζετο.

ΧΡ. Ἐπειτ' ἴσως ἤτησεν ἄν σ' ὑποδήματα.

ΓΡ. Μυσηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχυμένην
Ἐπὶ τῆς ἀμάξης, ὅτι προσέβλεψεν μέ τις, 995
Ἐτυπλόμην διὰ τῆθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.

ΧΡ. Μόνος γὰρ ἦδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.

ΓΡ. Καὶ τὰς γε χεῖρας, παγκάλως ἔχειν μ' ἔφη.

ΧΡ. Ὅποτε προλείνοίεν γε δραχμας εἴκοσιν. 1000

ΓΡ. Ὅζειν τε τῆς χροᾶς ἔφασκεν ἡδύ με.

ΧΡ. Εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε, νῆ Δία.

ΓΡ. Τὸ βλέμμα δ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.

ΧΡ. Οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος. ἀλλ' ἠπίσατο

Γραὸς καπρώσης τὰφόδια κατεσθίειν. 1005

ΓΡ. Ταῦτ' ἔν ὁ Θεός, ὦ φίλ' ἄνερ, ἐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
Φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικεμένοις αἰεί.

ΧΡ. Τί γὰρ ποιήσῃ, φράζε, καὶ πεπράξῃ.

Σ Χ Ο Δ Ι Α.

992. Νιτάριον ἄν καὶ Βάτιον] Σύμμαχος φησι, Νίταρος πολλὸς ἐπὶ
μαλακία ὀνειδιζόμενος ἐν τοῖς ἐξῆς δράμασι, καὶ Βάτος. καὶ τὰς μικρὰς
καὶ θηλείας, Βαίλυς ἔλεγον· καὶ Θεοπόμπῃ δράμα ἐστὶ Βαίλυς. τινὲς δὲ
νιτάριον καὶ βάτον εἶδη φυτῶν. θίλει ἔν εἰπίῃ, ὅτι ὡς αἰθὴ με εἶχε.
Δίδυμος δὲ φησι, ὑποκορίσματα πρὸς γυναῖκας. νιτάριον δὲ, πότῃον, αἰ-
ονεὶ κοράσιον.

995. Ἐπὶ τῆς ἀμάξης] Αἱ γὰρ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες ἐπὶ ἀμαξῶν
ἐχόμεναι εἰς τὰ μεγάλα Ἐλευσίνα ἀπήρχοντο.

ΓΡ. Ἀναγ-

ΓΡ. Ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐσι, νῆ Δία,
Τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμῆ, πάλιν μ' ἀνῆυποιεῖν. 1010
Ἡ μὲν δ' ὅτιον δίκαιον ἀγαθὸν ἐς ἔχειν.

* * * * *

Ἀλλ' εἰ ποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.

ΧΡ. Ὀρθῶς γε. νῦν δέ γ' ἔκ ἔτι ζῆν σ' οἶεται.

ΓΡ. Ὑπὸ τῷ γὰρ ἄλγος καλᾶτέτηκ', ὦ φίλτατε.

ΧΡ. Οὐκ. ἀλλὰ καλᾶσέσηπας, ὥς γέ μοι δοκεῖς.

ΓΡ. Διὰ δακτυλίσ μὲν ἔν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις. 1016

ΧΡ. Εἰ τυγχάνει γ' ὁ δακτύλιος ὦν τηλία.

ΓΡ. Καὶ μὴν τὸ μεираκίον τοδὶ προσέρχεται,
Οὔπερ πάλαι καλῆγορῶσα τυγχάνω.

Ἔοικε δ' ἐπὶ Κῶμον βαδίζειν. ΧΡ. Φαίνεται. 1020

Στέφανόν γε τοι καὶ δᾶδ' ἔχων πορεύεται.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ.

ΝΕΑΝΙΑΣ, ΓΡΑΤΣ, ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἀσπάζομαι. ΓΡ. Τί φησιν; ΝΕ. Ἀρχαία φίλη,
Πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε, νῆ τὸν ἕρανόν.

ΓΡ. Τάλαιν' ἐγὼ, τῆς ὕβρεος ἧς ὕβριζομαι.

ΣΚΟΛΙΑ.

1011. Ἡ μὲν δ' ὅτιον δίκαιον] Ἡ δίκαιόν ἐστι μὲν δ' ὅτιον ἀγαθὸν ἔχειν
τὸν νεικίσμον.

1017. Ὡς τηλία] Κοσμίῳ κύκλῳ, ἢ σάνις πλαισία, ἐφ' ἧς ἄλφειται
παιούσιν.

1018. Καὶ μὲν τὸ μεираκίον] Πρόβουσι ὁ παῖς τιφάντι καμίζον τῇ
πλάτῃ διὰ τὸ πεπλαῖσθαι.

1022. Ἀσπάζομαι] Ἐχρῆν ἀνταῦθα δεῖναι χορὸν, εἰσιόντων ἐκτὸς
τῶν ὑποκριτῶν, ἄχρις ἂν τις ἑτέρος ἐπέλθοι ὑποκριτῆς.

ΧΡ. Ἔοικε

ΧΡ. Ἔοικε διὰ πολλῶν χρόνων σ' ἐυρακίναί. 1025

ΓΡ. Ποίε χρόνους ταλαιαβ', ὅς παρ' ἐμοὶ χθές ἦν.

ΧΡ. Τένανλίον πίπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.

Μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὁξύτερον βλέπει.

ΓΡ. Οὐκ. ἀλλ' ἀκόλασός ἐστιν αἰεὶ τῆς τρόπης.

ΝΕ. Ὡ Πονηροπόσειδον καὶ θεοὶ προσκυνητοὶ, 1030

Ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ρυτίδων ὅσας ἔχεις ΓΡ.

Ἄ, ἤ.

Τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερ. ΧΡ. Εὖ μὲν τοι λέγει.

Ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,

Ὡσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσειται.

ΝΕ. Βέλει διὰ χρόνους πρὸς με παῖσαι. ΓΡ. Ποῖ,
τάλαν; 1035

ΝΕ. Αὐτῇ λαβῆσα κάρυα. ΓΡ. Παιδιάν τίνα;

ΝΕ. Πόσους ἔχεις ὀδόντας. ΚΡ. Ἀλλὰ γνώσομαι

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

1030. Ὡ Πονηροπόσειδον] Ὡ πάντες Πόσειδον. θεοὶ δὲ προσκυνητοὶ οἱ τοῖς προσκυτάις ἱφιγάμμοι θεοὶ ἱπιδῆ καὶ ὁ Ποσειδῶν τῶν προσκυτήρων θεῶν καὶ ἔχ' ὁμοίᾳ ἐστὶ Διονύσω ἢ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ Πονηροπόσειδον ἀπὸ τοῦ νότον. ὃ μέγιστος Πόσειδον.

1034. Ὡσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην] Λιμοῦ ἐνσκήψαντος, ἀπείλει ὁ θεὸς τὰς εἰρεσιώνας πρὸ τῶν θυρῶν κρεμάσαι. εἰρεσιώνη δὲ θαλλὸς ἐλαίας ἢ δάφνης ἐξ ἱρίων καὶ θαλλοῦ συμπεπλεγμένης, ἔχων ἄρτον ἐξηρημαίνον καὶ κατύλην (ἐστὶ δὲ μέτρον ὃ νῦν καλοῦμεν ἡμίξιστον) καὶ σῦκα καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ. ταύτην δὲ τὴν εἰρεσιώνην πρὸ τῶν οἰκημάτων ἐτίθειντο οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ κατ' ἐτος ἡλλατίζον.

1037. Πόσους ἔχεις ὀδόντας] Δείον εἰπεῖν κάρυα· εἰπὶν ὀδόντας ὡς πρὸς γραῦν τοῦτο παρ' ὑπόλοιποις εἰπὶ κομφῶν αὐτῇ ὡς πᾶν γραῖαν. ἴδου γὰρ εἰπεῖν, πόσα ἐν χερσὶν ἔχω, ὡσπερ εἰώθασιν λέγειν οἱ τὰ ἄρτια καὶ περισσὰ παίζοντες. ἄλλως πόσους ὀδόντας εἰπὶν ἀντὶ τοῦ πόσα ἔχεις κάρυα παιδιὰ γὰρ ἐστὶ τσιαύτη. δραχμάμινός τις κάρυν καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἱερῶτα πόσα. καὶ ἰὰν ἱπιδύχη, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χερσὶ. ἰὰν δὲ ἀμάρῃ κατὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἀπαρίνι ὅσα αἰ ἱερῶτα· εὐριθίην ἔχον.

Κάγωγ'.

Κάγω γ'. ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.

ΝΕ. Ἀπότισον. ἓνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.

ΓΡ. Ταλάνηατ' ἀνδρῶν, ἔχ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
Πλουτόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν. 1041

ΝΕ. Ὅναια μὲν γ', ἂν εἴ τις ἐκπλύνει σε.

ΧΡ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ μὲν νῦν καπηλικῶς ἔχει.
Εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τῷτο τὸ ψιμύθιον,
Ὅψει κατάδηλα τῷ προσώπῳ γε τὰ ῥάκη. 1045

ΓΡ. Γέρων ἀνὴρ ὦν, ἔχ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

* * * * *

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ
ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΑΡΙΩΝ, ΕΡΜΗΣ.

ΤΙΣ ἔσθ' ὁ κόπλων τὴν θύραν; τυτὲ τί ἦν;

Οὐδεὶς ἔοικεν. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον

Φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. ΕΡ. Σέ τοι, σέ τοι
Λέγω, Καρίων, ἀνάμεινον. ΚΑ. Οὗτος, εἶπέ μοι, 1050
Σὺ τῆς θύραν ἔκοπλες ἔτωσὶ σφόδρα;

ΕΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἔμελλον. εἴτ' ἀνέωξάς με φθάσας.
Ἄλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
Ἐφείλα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδιά.

ΣΧΟΛΙΑ.

1041. Πλουτόν με ποιῶν] Ἐφύριγοι πλῆμα. πλουτὸς δὲ ὁξυτόως τὸ ἀγγεῖον αὐτό. παροξυτόως δὲ τὸ πλυνόμενον.

1047. Τυτὲ τί ἦν] Ὁ Ἑρμῆς ἰσοψι. καὶ ἐξελθὼν ὁ Καρίων ἐδίνα εὐρυς

Ἐπεῖλα

Ἐπεῖτα τὸς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα, 1055

Ἐπεῖτα σαυτὸν, εἶτα τὴν ὕν. ΚΑ. Εἰπέ μοι,

τί δ' ἐστίν; ΕΡ. Ὁ Ζεὺς, ὦ πόνηρε, βέλεται

Ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκλήσας τρύβλιον,

Ἀπαξάπαλλας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.

ΚΑ. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τέττων τέμνεται. 1060

Ἀτὰρ διαλί γε ταῦτ' ἐπιβελεύει ποιεῖν

Ἡμᾶς; ΕΡ. Ὅτι δεινότατα πάντων πραγμάτων

Εἵργασθ'. ἀφ' ἧ γὰρ ἤρξατ' ἐξαρχῆς βλέπειν

Ὁ Πλῦτος, εὐδαίμων ἐ λιβανωλόν, ἐ δάφνην,

Οὐ ψαιζόν, ἐχ' ἱερεῖον, ἐκ' ἀλλ' εὐδεῖν, 1065

Ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς. ΚΑ. Μὰ Δί'. εὐδε γε

Θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.

ΕΡ. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἦττον μέλει.

Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. ΚΑ. Σωφρονεῖς.

ΕΡ. Πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν

Πάντ' ἀγαθ' ἔωθεν εὐθύς, οἶνῳ τ' ἄν, μέλι, 1071

Ἰσχάδας, ὅσ' εἰπὸς ἐστὶν Ἑρμῆν ἐσθίειν.

Νυνὶ δὲ πεινῶν, ἀνάβασθ' ἀναπαύομαι.

ΚΑ. Οὐκ ἔνδ' ἀδικίᾳ, ὅς τις ἐποίεις ζημίαν.

ΣΧΟΛΙΑ.

1060. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι] Καλλίμαχος τῶν θυομένων φησὶ τὰς γλώσσας τοῖς κήρυξιν ἀποκίμειν διὰ καὶ τὸν ποιητὴν ποιεῖν τῷ Ἑρμῇ τιμημένης αὐτάς. καὶ τοῦτο δὲ πρὸς τὸν Ἑρμῆν λέγει ἡκούτα παρὰ Διὸς. κολακίζων δὲ αὐτὸν φησὶ, ὅτι τῶν ἱερέων ἡ γλῶττα τῷ Ἑρμῇ διδοῖται ἐν ταῖς δημοσιεῖσι θυσίαις.

1071. Οἶνῳ τ' ἄν] Οὕτω τὴν οἶνον περιφρασμένην μάζαν. τινὲς δὲ οἶνον ται, εἶδος πλακοῦντος μετ' οἶνον καὶ μέλιτος γινόμενον.

1072. Ἀνάβασθ' ἀναπαύομαι] Ἀπὸ τοῦ καθήματος πεινῶν, ἄν, φησὶ, εἶχον τὸς πόδας κοιμώμενος, οἱ γὰρ διάκονοι τὸς πόδας αὐτοῦ εἶχον πρὸς τὸ μὴ βαρύνεσθαι ὑπὸ τοῦ δρόμου,

Ἐνίστε,

Ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων. ΕΡ. Οἱ μοι τάλας,
Οἱ μοι πλακῦνθος τὸν τέτραδι πεπεμμένον. 1076

ΚΑ. Ποθεῖς τὸν ἑ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.

ΕΡ. Οἶμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατήσθιον,

ΚΑ. Ἀσκολιάζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.

ΕΡ. Σπλάγχνων τε θερμῶν, ὣν ἐγὼν κατήσθιον.

ΚΑ. Ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν.

ΕΡ. Οἶμοι δὲ κύλικος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένης. 1082

ΚΑ. Ταύτην ἐπιπιῶν, ἀποτρέχων ἕκ ἂν φθάνοις.

ΕΡ. Ἀρ' ὠφελήσαις ἂν τί τὸν σαυτῷ φίλον;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1075. Τὸν τετράδι πεπιμμένον] Ἡ τετράς ἐνομιζέτο Ἐρμῷ, καὶ καθ' ἑκάστον μῆνα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπέλιθετο τῷ Ἐρμῷ. ἔξω γὰρ τῶν ἱερῶν, ἱεραὶ τινες τῷ μηνὶ ἡμέραι νομίζονται Ἀθήνησι, Διοῖς τισίν. οἷον, νυμφη-
ρια καὶ ἐξόμνη, Ἀπόλλωνι τετράς, Ἐρμῷ καὶ ὀγδοῇ Θηοῦ.

1077. Ποθεῖς τὸν ἑ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς] Ἡρακλῆς πλέων με-
τὰ τῆς Ἀργεῖς εἰς Κόλχους σὺν Ἰάσονι ἐν Κίῳ τῇ νήσῳ ἐξελθὼν καὶ πεί-
ψας τὸν ἱρώμενον αὐτῷ Ὑλλαν ὕδωρ ἀντλήσαι, περιμένει αὐτόν. τῷ δὲ
ὑπὸ νυμφῶν ἀρπασθέντος, Ἡρακλῆς πάλιν χρόνον ἐζητεῖ. ἔσθ' οὖν δι' ὑπό-
τινος αἰθρίας φωνῆς ἤκουσε, ποθεῖς τὸν ἑ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.
ἐλείφθη ἔν τῷτο εἰς παροίμιαν ἐπὶ τῶν μάτην προσδοκῆσαι.

1079. Ἀσκολιάζ' ἐνταῦθα] Ἐορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἔγουν τὰ ἀσκολία, ἐν
ᾗ ἡλλοῖο ἐπ' ἀσχοῖς αἰγείας, εἰς τιμὴν τῷ Διούσῳ. δοκεῖ δὲ ἰχθὺς εἶναι
ἀμπίλῳ τὸ ζῶον. ἀμίλει καὶ ἐπίγραμμα φέρεται τῆς ἀμπίλου πρὸς τὴν
αἶγα, ὅτι λίγον. Κῆν με φάγῃς ἐπὶ ρίζῃ, ὅμως δὲ τι καρποφορήσω, ὅσους
ἐπισπιῖσαι σοι, τράγι, δυομένῳ. ἀσκολιάζει δὲ ἀπὸ τῷ ἄλλῳ. κυρίως δὲ
ἀσκολιάζειν ἔλεγον, τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἄλλισθαι, ἵνα τῷ γίλωτα ποιεῖν.
ἐν μέσῳ δὲ τοῦ διατρεῖν ἐτίθειτο ἀσκής πεφυσημένος, καὶ ἀληλιμμένους,
εἰς ὧς ἐναλλόμενοι, ἐωλίσθαιον.

1083. Ταύτην ἐπιπιῶν, ἀποτρέχων ἕκ ἂν φθάνοις] Οὐκ ἂν πείρας
σχοίης τῶν κακῶν. ἕκ ἂν ἀναβάλοιο.

1084. Τὸν σαυτῷ φίλον] Τῷτο λίγισ, ἢ διότι καὶ αὐτὸς διάκονος καὶ
ἐπὶ τῆς ἡν τῶν Διῶν ὥσπερ ἕτος Χρυσίλῳς ἢ διὰ τὰς βοηθείας, ἃς
προῖων ἐρεῖ, εἰδόμενοι γὰρ οἱ ἀνθρώποι ὅταν εἰς ἀνάγκην ἰκπίσωμεν, ἰ-
σοῖαν πρὸς τῷτον πλάττισθαι, ἀφ' ἧς ἂν ἡμῖν ἔσται ἀφίλεια.

ΚΑ. Εἴ τι δέει γ' ὦν δυνατὸς ἐμέϊ σ' ὠφελειν. 1085

ΚΡ. Εἴ μοι πορίσας ἄρῃον τίν' εὖ πεπεμμένον,
Δοίης καλαφαγεῖν, καὶ κρέας ιεανικόν,

Ὦν δύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. ΚΑ. Ἄλλ' ἔκ' ἐκφορα.

ΕΡ. Καὶ μὴν, ὅποτε τι σκευάριον τῷ δεσπότῃ
Ἵφείλῃ, ἐγὼ σε λανθάνειν ἱποῖν αἶψι. 1090

ΚΑ. Ἐφ' ᾧτε μετέχειν αὐτὰς ὦ, τοιχωρύχει.
Ἦκεν γὰρ ἂν σοι νασὸς εὖ πεπεμμένος.

ΕΡ. Ἐπειτα τῷτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.

ΚΑ. Οὐ γὰρ μέλειχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
Ὅποτε τι ληφθεῖν πανουργήσας ἐγώ. 1095

ΕΡ. Μὴ μνησικακῆσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
Ἄλλ' ἔν' σύνοικον πρὸς θεῶν δεξασθέ με.

ΚΑ. Ἐπειτ' ἀπολιπὼν τῆς θεῆς ἐνθάδε μενεῖς;

ΕΡ. Τὰ γὰρ, παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολύ.

ΚΑ. Τί δέ γ' αὐτομολεῖν ἀξεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;

ΕΡ. Παῖρις γὰρ ἐστὶ πᾶσ' ῥ' ἴν' ἂν πρᾶτ' ἦ τις εὖ. 1101

ΚΑ. Τί δ' ἦτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὦν;

ΕΡ. Παρὰ τὴν θύραν σροφαῖον ἰδρύσασθέ με.

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

1088. Ἄλλ' ἔκ' ἐκφορα] Ὡς ἰρίαις θυσίαις λεγομένη τέτυ. καὶ χρῶ-
ται αὐτῷ ὡς κατ' ὑδάτερον πληθυντικόν, ἀλλ' ἐνικῶς κατὰ θηλυκόν. ὡς
Θιόπομπος, εἰσω δραμῶν αἴτησαν, ἀλλ' ἔκ' ἐκφορα καὶ εἰ μὴν ὑδάτερον
εἴη πληθυντικόν, παρεξήγησιν. εἰ δὲ θηλυκόν, ὀξύψων.

1096. Εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες] Ὅτι μετὰ τὸ κατελθεῖν τῆς μετὰ
Θρῆσιβύλῃ, Φυλὴν κατέλαβόντες καὶ νικήσαντες ἐν Πειραιεὶ τῆς τριακοῦ-
τα, ψηφίσασθαι ἔδοξε, μὴ μνησικακῆσαι ἀλλήλους καθάπαξ τῆς πολί-
τας.

ΚΑ. Στροφαῖον;

ΚΑ. Στροφαῖον; ἀλλ' ἐκ ἔργον ἐς ἡδὲν στροφῶν.

ΕΡ. Ἀλλ' ἔμπολαῖον. ΚΑ. Ἀλλὰ πλεῖν. τί
ἐν

1105

Ἐρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;

ΕΡ. Ἀλλὰ δόλιον τοῖνον. ΚΑ. Δόλιον; ἥκιστα γε.
Οὐ γὰρ δόλῃ νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.

ΕΡ. Ἀλλ' ἡγεμόνιον. ΚΑ. Ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέ-
πει

Ὡσθ' ἡγεμόνος εὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.

1110

ΕΡ. Ἐναγώνιος τοῖνον γ' ἴσομαι. καὶ τί ἔτ' ἰ-
ρεῖς;

Πλῆτῳ γὰρ ἐστὶ τῷτο συμφερότατον,
Ποιεῖν ἀγῶνας μυσικὰς καὶ γυμνικὰς.

ΚΑ. Ὡς ἀγαθόν ἐς ἱππωνυμίας πολλὰς ἔχειν;
Οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βιότιον.

1115

Οὐκ ἔτὸς ἀπαυλῆς οἱ δικάζοντες, θαμὰ
Σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.

ΣΧΟΛΙΑ.

1104. Στροφαῖον] Ἐπὶ ἀποτροπῇ τῶν ἄλλων κλειψῶν στροφαῖος, παρὰ
τὸ γρίφισθαι καὶ παύρῃ. λέγεται δὲ ὁ Ἐρμῆς, στροφαῖος, ἔμπολαῖος,
κινδῶς, δόλιος, ἡγεμόνος, ἐναγώνιος, διάκομος. ἄλλως. στροφαῖον, ἵπτι στρο-
φαῖ λέγονται καὶ οἱ συμπεπλεγμένοι καὶ δολιοὶ λόγοι. στροφαῖον δὲ ἐκά-
λυν, ἰδρυμένοι παρὰ τῇ θύρᾳ τὸν δαίμονα.

1105. Ἀλλ' ἔμπολαῖον] Πραγματικῶν ἢ ἀγοραῖον.

1109. Ἀλλ' ἡγεμόνιον] Κατὰ χρηστέον οἱ Ἀθηναῖοι ἡγεμόνιον Ἐρμῆν
ἰδρύσαντες παρὰ τὸ τοῖς τυφλοῖς τῆς βλέπουσας ἡγεῖσθαι. ἐκίνηγας δὲ ἐπὶ
τῷ Πλάτῳ, φάσκων αὐτὸν ἤδη βλέπειν, καὶ μὴ διῆσθαι ὁδηγῶ.

1116. Οὐκ ἔτὸς ἀπαυλῆς] Ὡς ἂν εἰ ἴλεγειν ἢ μαλαίως ἄρα σπεύδουσιν
πολλὰ ἐρόματα ἔχειν. ἵνα ἴαν ἀποτύχουσιν ἐνός, εἰς ἄλλο δικαστήριον δι-
κασκοσιν. ὁ δὲ τῶν νῦν, ἐκ τῶν προσημνίων δηλῶς περὶ κληρώσεως τῶν
γραμμάτων καὶ τῶν δικαστηρίων.

L 2

ΕΡ. Οὐκ ἐν

ΕΡ. Οὐκὲν ἐπὶ τέτοις εἰσίω; ΚΑ. Καὶ πλῦνέ γε,
 Αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ, τὰς κοιλάς,
 Ἴν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ
 ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΙΕΡΕΥΣ, τῷ ΔΙΟΣ, ΚΡΙΩΝ.

ΤΙΣ ἂν φράσειε πῶς; Χρεμύλος μοι σαφῶς;
 ΚΑ. Τί δ' ἐστὶν ὧ βέλτισε; ΙΕ. Τί γὰρ ἄλλ'
 ἢ κακῶς;

Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλῦτος ἕτος ἤρξατο βλέπειν,
 Ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμῷ. κατὰφαγεῖν γὰρ ἔκ ἔχω.

Καὶ ταῦτα τῷ σωτῆρος ἱερεὺς ὦν Διός. 1125

ΚΑ. Ἡ δ' αἰτία τίς ἐστὶν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;

ΙΕ. Θυεῖν ἔτ' ὑδεὶς ἀξιοῖ. ΚΑ. Τίνος ἕνεκα;

ΙΕ. Ὅτι πάντες εἰσὶ πλῆσιοι. καίτοι τότε,

Ὅτ' εἶχον ὑδέν, ὁ μὲν ἂν ἦκων ἔμπορος,

Ἐβυσεν ἱερεῖόν τι σωθεῖς. ὁ δὲ τίς ἂν 1130

Δίκην ἀποφυγών. ὅδ' ἂν ἐκαλλιρεῖτό τις,

Καὶ μέλεκάλει τὸν ἱερέα. νῦν δ' ὑδὲ εἰς

Θυεὶ τοπαράπαν ὑδέν, ὑδ' εἰσέρχεται,

Πλὴν ἀποπαλησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.

ΚΑ. Οὐκὲν τὰ νομιζόμενα σὺ τέτων λαμβάνεις;

ΙΕ. Τὸν ἔν Δία τὸν σωτήρα καὐτός μοι δοκῶ 1136

ΣΧΟΛΙΑ.

1125. Τῷ σωτῆρος] Ἐν ἄρτι σωτήρα Δία τιμῶσιν, ἴδω καὶ σωτῆρος
 Διὸς ἐστὶν ἱερόν. τὰν αὐτὸν δὲ ἱστοί καὶ ἰλευθέραι φασί.

1135. Οὐκὲν τὰ νομιζόμενα] Ἐπειδὴ νόμος ἦν τὰ ὑπολειφόμενα τῆς θυ-
 σίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν.

Χαίρειν

Χαίρειν ἰάσας, ἐνθάδ' αὐτῷ καταμενεῖν.

ΚΑ. Θάρρει. καλῶς ἔσαι γάρ, ἣν θεὸς θέλῃ.
Ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεσιν ἐνθάδε,
Αὐτόμαχος ἦκων. ΙΕ. Πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.

ΚΑ. Ἰδρυσόμεσθ' ἐν αὐτίκ'. ἀλλὰ περίμενε, 1143
Τὸν Πλῦτον, ἔπερ πρότερον ἦν ἰδρυμένος,
Τὸν ὀπισθοδόμον αἰὲ φυλάττων τῆς θεῷ.
Ἄλλ' ἐκδότης τις δεῦρο δαΐδας ἡμμένας,
Ἴν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. ΙΕ. Πάνυ μὲν ἐν 1145
Δρᾶν ταῦτα χρεῖ. ΚΑ. Τὸν Πλῦτον ἔξω τις κάλει.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ.

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΓΡΑΤΣ, ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΓΡ. ΕΓΩ δὲ τί ποιῶ; ΚΑ. Τὰς χύτρας αἷς τὸν
θεὸν

Ἰδρυσόμεσθαι, λαβῶσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
Σεμνῶς. ἔχεσα δ' ἤλθες αὐτῇ ποικίλα.

ΣΧΟΛΙΑ.

1143. Τὸν ὀπισθοδόμον αἰὲ φυλάττων] Ὅπισον τῷ καὶ διπλοῦς τοῖχος
τῆς κατωμίνης πολιάδος Ἀθηναῖς, ἔχων θύραν, ὅπου ἦν θησαυροφυλάκιον.
ἐπειδὴ τὰ χρήματα ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ ἀπέκειτο. μίσει δὲ ἐστὶ τῆς ἀπο-
πόλεως, ἐνθα ἦν ταμιεῖον ὅπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηναῖς ναοῦ. τοῦτο δὲ εἶπεν,
ὡς μίλλοτος προΐναι τοῦ Πλῦτος.

1147. Τὰς χύτρας αἷς τὸν θεόν] Ἔθος γὰρ ἦν, ἐν ταῖς ἰδρύσεσι
τῶν ἀγαλμάτων ὁσπρίων ἐφημένων χύτρας περιπομπέεσθαι ὑπὸ γυναι-
κῶν ποικίλως ἡμφισμίνων, καὶ τότεν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῖς θεοῖς
ἀπορίμεντες.

1149. Αὐτῇ ποικίλα] Λίπει τὸ ἱμάτιον. ἵν' ἡ ποικίλα ἱμάτιον ἔχου-
σα σιμῶς ἤλθες. πορφυρεῖ γὰρ καὶ ποικίλοις ἱμαλίοις ἐπόμπεινοι. δι-
δὲ ὑπονοεῖν, ὅτι ἡ γραῦς ἐβιάσατο καὶ συνηλθὲν τῷ ναύκῳ. καὶ ὅτι ἡ
γραῦς ποικίλα ἤλθιν ἔχεσα ἱμάτιον.

ΓΡ. *Ω,

ΓΡ. Ὡν δ' ἔνεκ' ἦλθον; ΚΑ. Πάντα σοι πεπρά-
 ξεται. 1150

Ἦξει χάρις ὁ νεανίσκος ὥς σ' εἰς ἐσπέραν.

ΡΡ. Ἀλλ' εἶγε μὲν τοι, νῆ Δί', ἐγγυᾶ σύ μοι
 Ἦξειν ἐκεῖνον ὥς ἔμ', οἶσω τὰς χύτρας.

ΚΑ. Καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τὰναντία
 Αὗται ποιεῖσι. ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις, 1155
 Ἦ γραὸς, ἔπες' ἀνωτάτω. ταύτης δὲ νῦν
 Τῆς γραὸς, ἐπιπολῆς ἔνευσιν αἱ χύτραι.

ΧΟ. Οὐκ ἔτι τοίνυν γ' εἰκὸς μέλλειν εἶδ' ἡμᾶς, ἀλλ'
 ἀναχωρεῖν
 Εἰς τῆπισθεν. δεῖ γὰρ καλὸπιν τέτων ἄδονίας ἔπεισθαι.

Σ Κ Ο Λ Ι Α.

1156. Ἦ γραῦς ἔστι' ἀνωτάτω] Ἐν τῇ ὑπερῷ τὰ μαγειριεύματα
 ἵσταται. γραῦς γὰρ καλεῖται ὁ ἀφρὸς ὁ ἀνωτάτω.

ΠΛΟΥΤΟΥ Τέλος.

